

27 de febrer a l'1 de Març

2020

AnimaC Time Capsule

Mostra Internacional de Cinema d'Animació
de Catalunya / Lleida

LA PAERIA

Ajuntament de Lleida

2020

Animac

Time Capsule

*Mostra Internacional de Cinema d'Animació
de Catalunya / Lleida*

CRÈDITS
CRÉDITOS
CREDITS

Promou i organitza Regidoria de Ciutat i Cultura
Coordinació catàleg Regidoria de Ciutat i Cultura
Direcció Carolina López
Imatge d'Animac Carles Porta carlesporta.com
Disseny editorial Latipo latipo.cat
Fotografia David del Val daviddelval.com
Fotografia Miquel Pueyo Javi Martín
Fotografia Carolina López Oscar Fernández Orengo
Impressió Impremta Pagès

Agraïment a tots aquells que, amb la seva col·laboració i dedicació,
fan possible Animac.

Preu / Precio / Price: 5 €
Dipòsit legal: DL L 49-2020

Salutació

SALUDO
WELCOME

Lleida tornarà a dibuixar-se a finals de febrer amb els colors del millor i més innovador cinema d'animació. Com cada any, des de ja en fa 24, torna l'Animac, consolidat com un referent nacional i internacional i que aplega a la ciutat el talent més rellevant d'una indústria potent i en permanent evolució que veu Lleida com el seu punt de trobada anual.

Vull donar la benvinguda a la ciutat a tots els que ens visiten per participar, sigui com a convidats o com a públic, en aquest esdeveniment que organitza l'Ajuntament de Lleida i que és una de les puntes de llança del projecte de Lleida com a ciutat de festivals culturals que volem anar bastint.

Enguany Animac vol ser una "càpsula del temps" que entén l'animació com un mitjà poderós per recuperar el passat, els records i la història, personal o compartida. Desitjo que aquest fil conductor de la memòria, tan necessari sempre, ens permeti gaudir d'una programació de primer nivell que ens inspiri, que ens faci somriure, reflexionar i somiar que altres mons són possibles.

Aquest és un festival que vol ser un referent tant en l'àmbit cultural, amb la projecció de la millor animació mundial i activitats paral·leles de difusió i contacte amb els artistes, com en l'educatiu, amb la important tasca que es du a terme amb les sessions escolars, l'Animac Campus –enguany amb convidats molt especials– i els tallers Animacrea.

A més, Animac esdevé cada any un punt de trobada del sector, un vessant professional cada cop més important que ofereix als animadors independents i als nous talents del món de l'audiovisual una porta d'accés a una indústria cultural en clar creixement i amb molt de futur.

Ens trobem doncs davant d'una fita cultural de primer ordre que projecta Lleida arreu del territori i funciona també com a planter, com a mercat de talent i com a motor de futura indústria, amb abast internacional. L'Animac és el festival d'animació amb més trajectòria de tot l'Estat i aposta per mantenir els seus segells característics, vinculats al cinema d'autor, la qualitat i el talent com a grans prioritats, des d'un esperit que, a les portes del seu vint-i-cinquè aniversari, es conserva ben jove.

Com a alcalde de Lleida, us dono una cordial benvinguda i us convido a gaudir al màxim d'aquest festival.

Benvinguts a una nova edició d'Animac.

Miquel Pueyo París
Paer en cap

Lleida volverá a dibujarse a finales de febrero con los colores del mejor y más innovador cine de animación. Como cada año, desde hace ya 24 ediciones, vuelve Animac, consolidado como un referente nacional e internacional que reúne en la ciudad al talento más relevante de una industria potente y en permanente evolución, que ve Lleida como su punto de encuentro anual.

Quiero dar la bienvenida a la ciudad a todos los que nos visitan para participar, ya sea como invitados o como público, en este acontecimiento que organiza el Ayuntamiento de Lleida y que es una de las puntas de lanza del proyecto de Lleida como ciudad de festivales culturales que queremos ir construyendo.

Este año Animac quiere ser una "cápsula del tiempo" que entiende la animación como un medio poderoso para recuperar el pasado, los recuerdos y la historia, personal o compartida. Deseo que este hilo conductor de la memoria, tan necesario siempre, nos permita gozar de una programación de primer nivel, que nos inspire, que nos haga sonreír, reflexionar y soñar que otros mundos son posibles.

Es un festival que quiere ser un referente tanto en el ámbito cultural, con la proyección de la mejor animación mundial y actividades paralelas de difusión y contacto con los artistas, como en el educativo, con la importante tarea que se lleva a cabo con las sesiones escolares, el Animac Campus –este año con invitados muy especiales– y los talleres Animacrea.

Además, Animac se convierte cada año en un punto de encuentro del sector, una vertiente profesional cada vez más importante que ofrece a los animadores independientes y a los nuevos talentos del mundo del audiovisual una puerta de acceso a una industria cultural en claro crecimiento y con mucho futuro.

Nos encontramos pues ante un hito cultural de primer orden que proyecta Lleida en el conjunto del territorio y funciona también como cantera, como mercado de talento y como motor de futura industria, con alcance internacional. Animac es el festival de animación con más trayectoria de todo el Estado y apuesta por mantener sus sellos característicos, vinculados con el cine de autor, la calidad y el talento como grandes prioridades, desde un espíritu que, en las puertas de su vigésimo quinto aniversario, se conserva muy joven.

Como alcalde de Lleida, os doy una cordial bienvenida y os invito a disfrutar al máximo de este festival.

Bienvenidos a una nueva edición de Animac.

Miquel Pueyo Paris
Alcalde

In late February, Lleida will once again be decked out in the colours of the best and most innovative animated cinema. Now in its 24th year, Animac is back, a well-established national and international benchmark that welcomes to the city the most important talent in a powerful and constantly-evolving industry, which regards Lleida as its annual meeting point.

I would like to welcome to the city all those visiting us to take part, whether as guests or public, in this event organised by Lleida City Council and that is one of the spearheads of Lleida's project as a city of cultural festivals that we want to continue developing.

This year Animac seeks to be a "time capsule", which understands animation as a powerful medium for recovering the past, memories and history, personal or shared. I hope that this theme of memory, always so necessary, enables us to enjoy a top level programme that inspires us, making us smile, reflect and dream that other worlds are possible.

This is a festival that seeks to be a benchmark both in the cultural field, with the screening of the best world animation and parallel activities to promote and provide contact with the artists, and educational field, with the important tasks carried out with the school sessions, the Animac Campus – this year with some very special guests – and the Animacrea workshops.

Moreover, every year Animac becomes a meeting point for the sector, an increasingly more important professional facet, which gives independent animators and new talents in the audiovisual world a gateway to a growing cultural industry with a great future.

So this is a first class cultural event that projects Lleida around the country and also functions as a breeding ground and market for talent and a driver of the future industry, with international scope. Animac is the most established animation festival in Spain and is committed to maintaining its characteristic hallmarks, linked to independent cinema, quality and talent as the great priorities, with a spirit that, on the cusp of its 25th anniversary, remains very young.

As Mayor of Lleida, I warmly welcome you and invite you to enjoy the festival.

Welcome to the 24th Animac Festival.

Miquel Pueyo Paris
Mayor

Animac com a Càpsula del Temps

Si dintre de 100 anys obrissin una hipotètica càpsula del temps amb les pel·lícules que projectem i els continguts d'Animac, segurament creurien que el nostre món és més humà, imaginatiu i poètic del que és.

L'animació projecta somnis i desitjos i, quan la memòria n'és la protagonista, ho fa al marge de la literalitat periodística, des de la inspiració que ofereix la petjada que han deixat en nosaltres els fets, grans i petits, dins i fora de la nostra pell. Si la memòria pot desdibuixar-se, tenim l'animació per tornar-la a dibuixar.

Enguany, un autor fonamental que ha abordat el tema de la memòria, William Kentridge, rep el Premi Honorífic per una carrera singular, reconeguda tant a festivals com a teatres i museus d'art contemporani d'arreu del món. El premi Animation Master recau en Florence Mialhe, la gran dama de l'animació a França.

En un any extraordinari i amb accent europeu, molts curts com *The Physics of Sorrow* del búlgar Theodore Ushev, *Tío Tomás*, a *contabilidade dos dias* de la portuguesa Regina Pessoa o *Dcera* de la directora de Tadjikistan Daria Kashcheeva han conquistat premis, públic i crítiques internacionalment, amb la memòria com a tema central. A "En Construcció", presentem el projecte Josep, producció francesa amb participació catalana, dirigida per l'historietista Aurel i musicada per Sílvia Pérez Cruz, sobre un episodi de la història que es resisteix a l'oblit, el dels republicans que van creuar la frontera per acabar en camps de concentració francesos, ficcionat però centrat en la figura real del dibuixant català Josep Bartolí, doblat per Sergi López.

Explorant altres cinematografies, rebem extraordinaris representants de Mèxic i Estònia: Karla Castañeda i Luis Téllez, animadors de Jalisco actualment apadrinats per Guillermo del Toro, i l'estonià Ülo Pikkov, autor de *Body Memory*, el film sobre les deportacions estalinistes a Sibèria que van patir els països de l'òrbita soviètica. El jove talent no deixa de brotar a les escoles d'animació, i a elles dediquem el nostre Animac Campus, que estrenaenguany la figura de la seva padrina en l'extraordinària productora Nuria G. Blanco (Cartoon Saloon).

Les famílies gaudiran d'un Petit Animac ple de pel·lícules delicioses i estrenes, com la de *Strike*, al director de la qual, Trevor Hardy, també donem la benvinguda.

I fent memòria, el Premi Trajectòria serà per a l'historiador i dibuixant Jordi Artigas, director de Cinemàgic, mostra antecessora d'Animac. Completen el programa estrenes mundials amb les últimes novetats de l'oscaritzada Joan Gratz; una nit d'humor i memes amb Rocío Quillahuaman i Roberta Vázquez; i la presència del gran José Luis Moro, animador a *Klaus*. Tot això i molt més omplirà d'animació Lleida durant quatre dies que esperem seran memorables.

Benvingudes a Animac en aquesta nova dècada. No hi ha futur sense arrels en el passat, així que ompliu la nostra càpsula del temps amb les vostres realitats i desitjos per al dia de demà.

Carolina López Caballero
Directora d'ANIMAC

Animac como Cápsula del Tiempo

Si dentro de 100 años abrieran una hipotética cápsula del tiempo con los contenidos de Animac, seguramente creerían que nuestro mundo es más humano, imaginativo y poético de lo que es.

La animación proyecta sueños y deseos y, cuando la memoria es protagonista, lo hace al margen de la literalidad periodística, desde la inspiración que ofrece la huella que han dejado en nosotras los grandes y pequeños hechos fuera y dentro de nuestra piel. Si la memoria puede desdibujarse, aquí está la animación para volverla a dibujar.

Este año, un autor fundamental que ha abordado el tema de la memoria, William Kentridge, recibe el Premio Honorífico por una carrera singular, reconocida tanto en festivales como en teatros y museos de arte contemporáneo de todo el mundo. El galardón Animation Master es para Florence Mialhe, la gran dama de la animación en Francia.

En un año extraordinario y con acento europeo, muchos cortos como *The Physics of Sorrow* del búlgaro Theodore Ushev, *Tío Tomás*, a *contabilidade dos dias* de la portuguesa Regina Pessoa o *Dcera* de la directora de Tayikistán Daria Kashcheeva han conquistado premios, público y críticas internacionalmente, con la memoria como tema central. En "En Construcción" presentamos el proyecto *Josep*, producción francesa con participación catalana, dirigida por el historietista Aurel y musicada por Sílvia Pérez Cruz, sobre un episodio de la historia que se resiste al olvido, el de los republicanos que cruzaron la frontera para acabar en campos de concentración franceses, ficcionado pero centrado en la figura real del dibujante catalán Josep Bartolí, doblado por Sergi López.

Explorando otras cinematografías, recibimos a extraordinarios representantes de México y Estonia: Karla Castañeda y Luis Téllez, animadores de Jalisco hoy apadrinados por Guillermo del Toro, y el estonio Ülo Pikkov, autor de *Body Memory*, el film sobre las deportaciones estalinistas a Siberia que sufrieron los países de la órbita soviética.

El joven talento no deja de brotar en las escuelas de animación, y a ellas dedicamos nuestro Animac Campus, que estrena este año la figura de su madrina en la extraordinaria productora Nuria G. Blanco (Cartoon Saloon).

Las familias disfrutarán de un Petit Animac lleno de películas deliciosas y estrenos, como el de *Strike*, a cuyo director Trevor Hardy también damos la bienvenida.

Y haciendo memoria, el Premio Trayectoria será para el historiador y dibujante Jordi Artigas, director de Cinemàgic, muestra antecesora de Animac. Completan el programa estrenos mundiales con lo último de la oscarizada Joan Gratz; una noche de humor y memes con Rocío Quillahuaman y Roberta Vázquez; y la presencia del gran animador José Luis Moro, animador en *Klaus*. Esto y mucho más llenará Lleida de animación durante cuatro días que esperamos sean memorables.

Bienvenidas a Animac en esta nueva década. No hay futuro sin raíces en el pasado, así que llenad nuestra cápsula del tiempo con vuestras realidades y deseos para el mañana.

Carolina López Caballero
Directora de ANIMAC

Animac as a Time Capsule

If in 100 years a hypothetical time capsule was opened containing the films screened and the contents of Animac, they would probably think that our world is more human, imaginative and poetic than it really is.

Animation projects dreams and desires and, when memory is at the centre, it does so outside journalistic literalism, from the inspiration provided by the mark left on us by the big and small events inside and outside of our skin. If memory can be blurred, animation is here to redraw it.

This year, a fundamental filmmaker who has explored the theme of memory, William Kentridge, receives the Honorary Award for an outstanding career, recognised in festivals, theatres and contemporary art museums throughout the world. The Animation Master Award goes to Florence Mialhe, the great lady of animation in France.

In an extraordinary year and with a European character, many shorts such as The Physics of Sorrow by the Bulgarian Theodore Ushev, Tío Tomás, a contabilidade dos dias by the Portuguese Regina Pessoa or Dcera by the Tajikistan director Daria Kashcheeva have received awards and won over audiences and critics internationally, with memory as the central theme. In "Under Construction", we present the project Josep, a French production with Catalan participation directed by the cartoonist Aurel with music by Sílvia Pérez Cruz concerning an episode from history that refuses to be forgotten: the Republicans who crossed the border to end up in French concentration camps, fictionalised but focused on the real figure of the Catalan artist Josep Bartolí, dubbed by Sergi López.

Exploring other types of cinematography, we welcome extraordinary representatives from Mexico and Estonia: Karla Castañeda and Luis Téllez, animators from Jalisco today mentored by Guillermo del Toro, and the Estonian Ülo Pikkov, creator of Body Memory, the film about the Stalinist deportations to Siberia endured by Soviet countries.

There is no shortage of young talent in animation schools, and to them we devote our Animac Campus, which for the first time will have a patroness, this year the extraordinary producer Nuria G. Blanco (Cartoon Saloon).

Families will enjoy a Little Animac full of wonderful films and premieres, such as Strike, whose director Trevor Hardy we also welcome.

And looking back, the Lifetime Award will be for the historian and sketcher Jordi Artigas, director of the festival Cinemàgic, Animac's predecessor. The international premieres are completed with the latest from the Oscar-winning Joan Gratz; a night of humour and memes with Rocío Quillahuaman and Roberta Vázquez; and the presence of the great José Luis Moro, animator of Klaus. This and much more will fill Lleida with animation for what we hope will be four memorable days.

Welcome to Animac in this new decade. There is no future without roots in the past, so fill our time capsule with your realities and desires for tomorrow.

Carolina López Caballero
Director of ANIMAC

Sumari

SUMARIO
CONTENTS

Premis

Premios
Award
8

Inauguració

Inauguración
Opening
15

Cloenda

Clausura
Closing
18

Llargmetratges

Largometrajes
Feature Film
20

Curts

Cortos
Shorts
25

Futur Talent

Futuro Talento
Future Talent
45

Monogràfic
Time Capsule

Monográfico Time Capsule
Monographic Time Capsule
59

Retrospectives

Retrospectivas
Retrospectives
83

Conferències

Conferencias
Lectures
95

Petit Animac

Pequeño Animac
Little Animac
100

Sessions escolars

Sesiones escolares
School sessions
112

Animac Cartoons

113

Activitats

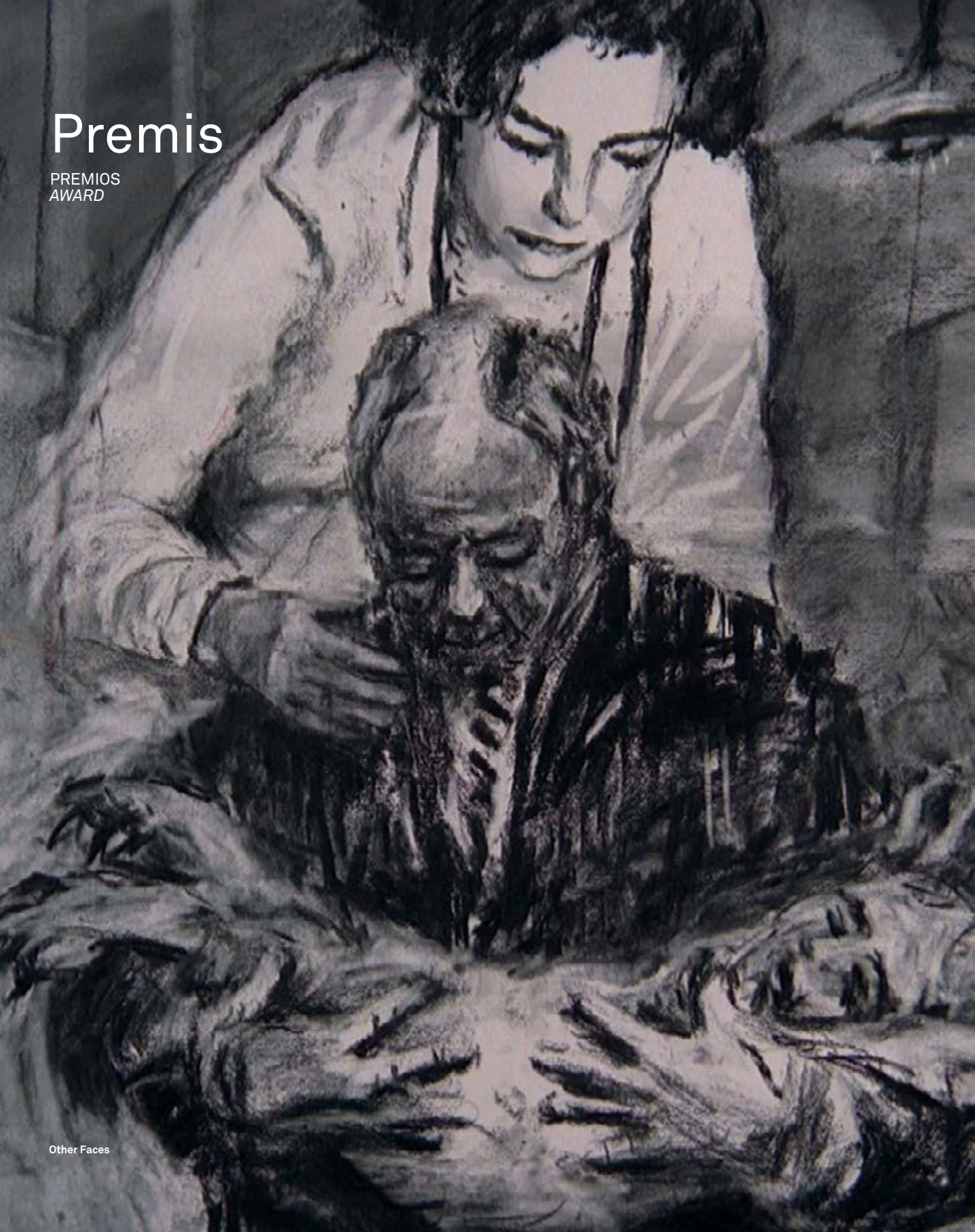
Actividades
Activities
115

Índex per autors

Índice por autores
Index by filmmakers
120

Premis

PREMIOS
AWARD

Other Faces

William Kentridge. Honorary Award

Adine Sagalyn

Hi ha un tipus d'art polític que té a veure amb la representació de les certeses, però a mi m'interessa més l'ambigüitat i la incertesa.
William Kentridge

William Kentridge (Johannesburg, Sud-àfrica, 1955) és un artista total, dibuixant, *performer*, assagista i cineasta. Els seus dibuixos animats "de l'edat de pedra" fets amb carbonet i de gran format l'han situat en el mapa artístic internacional des de la dècada de 1990. Va estudiar Ciències Polítiques i Belles Arts al seu país, per formar-se més endavant en el món del teatre a París.

Fent servir el dibuix, l'escultura, el cinema i el teatre, amb l'apartheid i el colonialisme al centre de la seva obra, transforma esdeveniments polítics en poderoses al·legories poètiques. Per a Kentridge, la plasmació de la Història "es construeix a partir de fragments reconfigurats per arribar a una comprensió només provisional del passat". Tant el fet d'abordar temes polítics i històrics des d'allò personal com el d'utilitzar la tècnica directa del carbonet sobre paper, deixant el rastre del dibuix anterior en filmar-lo fotograma a fotograma, l'han convertit en un referent ineludible quan parlem de memòria animada i d'art en animació. Kentridge aplega amb facilitat i encert diversos mitjans d'expressió en una obra única. Com a director d'òpera i teatre, ha treballat els personatges de Woyzeck, Ubú, Lulú, Ulisses o Faust recontextualitzant-los per parlar de la mesquinesa, la tirania, l'autoritarisme i la corrupció actuals. Ha dirigit muntatges escènics de gran plasticitat per a l'Òpera Metropolitana de Nova York i ha exposat la seva obra a la Documenta de Kassel, la Tate Modern de Londres, el MoMA de Nova York, el Museu Reina Sofia de Madrid o la Biennal de Venècia, entre molts altres. Avui continua exposant –properament inaugura una individual al CCCB de Barcelona– i està representat a col·leccions d'arreu del món, com la de la Fundació Sorigué de Lleida. És un plaer per a Animac atorgar el seu màxim guardó a un cineasta tan original i compromès, els dibuixos del qual traspassen les parets de la sala fosca per vibrar també als millors museus del món.

Carolina López Caballero

Zabalbeascoa, A. (2018). William Kentridge: "Hay que tomarse en serio el absurdo". *El País Semanal*. Recuperat de: https://elpais.com/elpais/2017/12/26/eps/1514287197_612651.html

William Kentridge. Honorary Award

Hay un tipo de arte político que tiene que ver con la representación de las certezas, pero a mí me interesa más la ambigüedad y la incertidumbre.
William Kentridge

William Kentridge (Johannesburgo, Sudáfrica, 1955) es un artista total, dibujante, *performer*, ensayista y cineasta. Sus dibujos animados "de la Edad de Piedra" hechos a carboncillo y en gran formato lo situaron en el mapa artístico internacional desde la década de 1990. Estudió Ciencias Políticas y Bellas Artes en su país, para formarse más tarde en el mundo del teatro en París.

Usando el dibujo, la escultura, el cine y el teatro, con el apartheid y el colonialismo en el centro de su obra, transforma eventos políticos en poderosas alegorías poéticas. Para Kentridge, la plasmación de la Historia "se construye a partir de fragmentos reconfigurados para llegar a una comprensión solo provisional del pasado". Tanto el hecho de abordar temas políticos e históricos desde lo personal como el de utilizar la técnica directa del carboncillo sobre papel, dejando el rastro del dibujo anterior al filmarlo fotograma a fotograma, lo han convertido en un referente ineludible cuando hablamos de memoria animada y de arte en animación.

Kentridge reúne con facilidad y acierto varios medios de expresión en una obra única. Como director de ópera y teatro, ha trabajado los personajes de Woyzeck, Ubú, Lulú, Ulises o Fausto recontextualizándolos para hablar de la mezquindad, la tiranía, el autoritarismo y la corrupción actuales. Ha dirigido montajes escénicos de gran plasticidad para la Ópera Metropolitana de Nueva York y ha expuesto su obra en la Documenta de Kassel, la Tate Modern de Londres, el MoMA de Nueva York, el Museo Reina Sofía de Madrid o la Bienal de Venecia, entre muchos otros. Hoy sigue exponiendo –próximamente inaugura una individual en el CCCB de Barcelona– y está representado en colecciones de todo el mundo, como la de la Fundació Sorigué de Lleida. Es un placer para Animac otorgar su máximo galardón a un cineasta tan original y comprometido, cuyos dibujos animados traspasan los muros de la sala oscura para vibrar también en los mejores museos del mundo.

Carolina López Caballero

Zabalbeascoa, A. (2018). William Kentridge: "Hay que tomarse en serio el absurdo". *El País Semanal*. Recuperado de: https://elpais.com/elpais/2017/12/26/eps/1514287197_612651.html

William Kentridge. Honorary Award

There is a type of political art that has to do with the representation of certainties, but I am more interested in ambiguity and uncertainty.
William Kentridge

William Kentridge (Johannesburg, South Africa, 1955) is an all-round artist. Sketcher, performer, essayist and filmmaker. His animated drawings "from the Stone Age" in charcoal and large format put him on the international art map from the 1990s. He studied Political Sciences and Fine Arts in his country, to train later in the world of theatre in Paris.

Using drawing, sculpture, cinema and theatre, with apartheid and colonialism at the centre of his work, he transforms political events into powerful allegories. For Kentridge, the process of recording history "is constructed from reconfigured fragments to arrive at a provisional understanding of the past." Both the fact of exploring political and historical themes from the personal and using the direct technique of charcoal on paper, leaving the trace of the previous drawing when filming it frame by frame, have made him a major benchmark when we speak of animated memory and art in animation.

Kentridge smoothly and accurately combines several mediums of expression in a single work. As an opera and theatre director, he has worked on the figures of Woyzeck, Ubu, Lulu, Ulysses or Faust re-contextualising them to explore current meanness, tyranny, authoritarianism and corruption. He has directed visually-striking productions for the New York Metropolitan Opera and has exhibited his work at the Documenta in Kassel, the Tate Modern in London, the MoMA in New York, the Museo Reina Sofía in Madrid and the Venice Biennale, among many others. He still exhibits today – a solo exhibition is soon to open at the CCCB in Barcelona – and is represented in collections all over the world, like the Fundació Sorigué in Lleida. It is a pleasure for Animac to bestow its highest honorary award on such an original and committed filmmaker, whose animated drawings go beyond the walls of the dark room to also vibrate in the best museums of the world.

Carolina López Caballero

Zabalbeascoa, A. (2018). William Kentridge: "Hay que tomarse en serio el absurdo". *El País Semanal*. Retrieved from: https://elpais.com/elpais/2017/12/26/eps/1514287197_612651.html

Florence Mialhe. Animation Master

Les pintures animades de Florence Mialhe (París, 1956) mostren un univers propi on regna el realisme màgic, influenciat per lectures llatinoamericanes, la memòria familiar i ecos de contes i mites. La tècnica de l'oli sobre vidre i la sorra animada a les seves pel·lícules ens ofereix un cinema sinestèsic que captiva tots els sentits. El film *Le Mystère Picasso* (Clouzot, 1956), en què el pintor malagueny pinta sobre un vidre o un paper, ens va demostrar la magnitud que la gran pantalla pot atorgar al procés creatiu. Els trets de colors vius de Mialhe, filmats fotograma a fotograma en la soledat del seu estudi, adquireixen una força semblant. Amb els seus col·laboradors incondicionals (destaquen la guionista Marie Desplechin i el músic Denis Colin) ha completat de manera artesanal fins a nou curtmetratges, alguns tan extraordinaris com *Au premier dimanche d'août* (premiat amb el César l'any 2002) i *Conte de quartier* (Menció Especial del Jurat del Festival de Canes l'any 2006). En aquests títols i en altres afloren els accidents propis de la pintura, la prova-error, la sensualitat del material i les derives d'allò figuratiu envers allò abstracte. A tota aquesta emoció se li suma el cap d'una cineasta que ha entès la màgia del moviment i el poder del so, i que orquestra magistralment tots els elements al seu abast. La seva determinació a fer servir tècniques tan poc freqüents no només li va obrir les portes d'importants canals de televisió com Canal Plus o Arte sinó que li va reportar, entre altres reconeixements, el Cristal d'honneur del Festival d'Annecy l'any 2015.

Florence Mialhe arriba a Lleida amb el seu últim projecte, encara inacabat, *La Traversée*, que serà el seu primer llargmetratge. En aquesta ambiciosa coproducció europea (República Txeca, Alemanya i França) ha invertit els últims deu anys de la seva vida i hi vol treballar sobre la memòria vinculada a un tema tan rellevant com el de l'emigració. Animac felicita i agraeix la visita d'aquesta singular autora i professora el treball de la qual és actualment font d'inspiració per al talent jove d'arreu del món.

Carolina López Caballero

Florence Miallhe. Animation Master

Las pinturas animadas de Florence Miallhe (París, 1956) muestran un universo propio en el que reina el llamado realismo mágico, influenciado por lecturas latinoamericanas, la memoria familiar y ecos de cuentos y mitos. La técnica del óleo sobre cristal y la arena animada en sus películas nos ofrece un cine sinestésico que embarga todos los sentidos. El film *Le Mystère Picasso* (Clouzot, 1956), en el que el pintor malagueño pinta sobre un cristal o un papel, nos enseñó la magnitud que la gran pantalla puede otorgar al proceso creativo. Los trazos de vivos colores de Miallhe, filmados fotograma a fotograma en la soledad del estudio, adquieren una fuerza similar. Con sus colaboradores incondicionales (destacan la guionista Marie Desplechin y el músico Denis Colin) ha completado de manera artesanal hasta nueve cortometrajes, algunos tan extraordinarios como *Au premier dimanche d'août* (premiado con el César en 2002) y *Conte de quartier* (Mención Especial del Jurado del Festival de Cannes en 2006). En estos y otros títulos, afloran los accidentes propios de la pintura, la prueba-error, la sensualidad del material y las derivas de lo figurativo hacia lo abstracto. A toda esta emoción se suma la cabeza de una cineasta que ha entendido la magia del movimiento y el poder del sonido y que orquesta magistralmente todos los elementos a su alcance. Su determinación a servirse de técnicas tan poco comunes no solo le abrió las puertas de importantes canales de televisión como Canal Plus o Arte sino que le valió, entre otros reconocimientos, el Cristal d'honneur del Festival de Annecy en 2015.

Florence Miallhe llega a Lleida con su último proyecto, todavía inacabado, *La Traversée*, que será su primer largometraje. En esta ambiciosa coproducción europea (República Checa, Alemania y Francia) ha invertido los últimos diez años de su vida y en ella quiere trabajar sobre la memoria vinculada a un tema tan relevante como el de la emigración. Animac felicita y agradece la visita de esta singular autora y profesora cuyo trabajo es hoy fuente de inspiración para el talento joven en todo el mundo.

Carolina López Caballero

Florence Miallhe. Animation Master

The animated paintings of Florence Miallhe (Paris, 1956) reveal a world of her own where so-called magic realism reigns, influenced by Latin American readings, family memory and echoes of stories and myths. The technique of oil on glass and animated sand in her films gives us a synaesthesiac cinema that captivates all the senses. The film Le Mystère Picasso (Clouzot, 1956), in which the Malaga artist paints on glass or paper, showed us the magnitude that the big screen can give the creative process. Miallhe's strokes of vivid colours, filmed frame by frame in the solitude of her studio, acquire a similar strength. With her devoted collaborators (notably the scriptwriter Marie Desplechin and the musician Denis Colin) she has completed up to nine shorts made by hand, some as extraordinary as Au premier dimanche d'août (awarded the César in 2002) and Conte de quartier (Jury Special Mention Award at the Cannes Festival in 2006). These and other titles reveal the accidents of painting itself, trial and error, the sensuality of the material and the drifts of the figurative towards the abstract. Added to all this emotion is the mind of a filmmaker who has understood the magic of movement and the power of sound and masterfully orchestrates all the elements within her reach. Her determination to use such uncommon techniques not only opened the doors of major TV channels, such as Canal Plus and Arte, but earned her, among other awards, the Cristal d'honneur at the Annecy Festival in 2015.

Florence Miallhe is coming to Lleida with her latest project, as yet unfinished, La Traversée, which will be her first feature film. She has invested the last ten years of her life in this ambitious European coproduction (Czech Republic, Germany and France) in which she explores memory linked to the important theme of emigration. Animac congratulates and appreciates the presence of this outstanding filmmaker and teacher whose work today is a source of inspiration for young talent all over the world.

Carolina López Caballero

Jordi Artigas Premi trajectòria

Jordi Artigas (Ciudad Real, 1948) ha dedicat quatre dècades a l'estudi i divulgació del cinema d'animació a Catalunya. Fundador l'any 1985 d'ASIFA Catalunya, la filial catalana de l'associació internacional de cinema animat, ha contribuït a fer créixer l'apreciació envers l'animació al nostre país. Artigas, influenciat per artistes d'avantguarda i animadors com ara Norman McLaren, també ha signat films experimentals, ha investigat i escrit sobre precinema, cinema d'animació, dibuix i cultura popular. El 2001 va fundar Zoòtrop, Associació Cultural Cinematogràfica, que posteriorment englobaria el reivindicatiu projecte "La Memòria dels Dibuixants" per difondre la vida i l'obra de dibuixants catalans des dels anys 30. Com a gestor cultural, des de fa 10 anys programa el cineclub del Reial Cercle Artístic de Barcelona i ha estat fundador, director i programador de festivals com la Mostra de Cinema d'Animació de la Filmoteca de Catalunya i d'Anima Basauri (1993-1995), entre d'altres. Ha estat jurat de festivals com Cinanima (Espinho, Portugal).

En un any dedicat a la memòria, Animac reconeix la important tasca de Jordi Artigas amb el Premi Trajectòria d'Animac 2020 per la seva valuosa aportació a l'estudi i la divulgació del cinema d'animació independent a Catalunya i per la seva vinculació amb els inicis d'Animac, ja que el 1996 Artigas va dirigir Cinemàgic, la mostra precursora del que avui és l'Animac.

Carolina López Caballero

Jordi Artigas
Premio trayectoria

Jordi Artigas (Ciudad Real, 1948) ha dedicado cuatro décadas al estudio y divulgación del cine de animación en Cataluña. Fundador en 1985 de ASIFA Cataluña, la filial catalana de la asociación internacional de cine animado, ha contribuido a hacer crecer la apreciación hacia la animación en nuestro país. Artigas, influenciado por artistas de vanguardia y animadores como Norman McLaren, también ha firmado filmes experimentales, ha investigado y escrito sobre precine, cine de animación, dibujo y cultura popular. En 2001 fundó Zoòtrop, Asociación Cultural Cinematográfica, que posteriormente englobaría el reivindicativo proyecto "La Memoria de los Dibujantes" para difundir la vida y la obra de dibujantes catalanes desde los años 30. Como gestor cultural, desde hace 10 años programa el cineclub del Real Círculo Artístico de Barcelona y ha sido fundador, director y programador de festivales como la Muestra de Cine de Animación de la Filmoteca de Cataluña y de Anima Basauri (1993-1995), entre otros. Ha sido jurado de festivales como Cinanima (Espinho, Portugal).

En un año dedicado a la memoria, Animac reconoce la importante labor de Jordi Artigas con el Premio Trayectoria de Animac 2020 por su valiosa aportación al estudio y a la divulgación del cine de animación independiente en Cataluña y por su vinculación con los inicios de Animac, ya que en 1996 Artigas dirigió Cinemàgic, la muestra precursora de lo que hoy es Animac.

Carolina López Caballero

Jordi Artigas
Trajectory Award

Jordi Artigas (Ciudad Real, 1948) has devoted four decades to the study and dissemination of animated films in Catalonia. Founder in 1985 of ASIFA Catalonia, the Catalan branch of the international association of animated films, he has helped to increase the appreciation of animation in our country. Artigas, who was influenced by avant-garde artists and animators such as Norman McLaren, has also made experimental films and researched and written about precinema, animated cinema, drawing and popular culture. In 2001 he founded Zoòtrop, Film Cultural Association, which would later encompass the supportive project "The Memory of the Cartoonists" to spread the life and work of Catalan artists since the 1930s. As a cultural manager, he has been running the cineclub of the Reial Cercle Artístic de Barcelona for 10 years and has been the founder, director and programmer of festivals such as the Animation Film Festival of the Filmoteca de Catalunya and Anima Basauri (1993-1995), among others. He has been a jury member in festivals such as Cinanima (Espinho, Portugal).

In a year dedicated to memory, Animac recognises the important work of Jordi Artigas with the Animac Trajectory Award 2020 for his valuable contribution to the study and dissemination of independent animation cinema in Catalonia and for his connection with the beginnings of Animac, since in 1996 Artigas directed Cinemàgic, the precursor to what is now Animac.

Carolina López Caballero

Inauguració

INAUGURACIÓN
OPENING

Dcera (Daughter)

Inauguració

Tots els públics

Dijous
27 de febrer
20.30 h
La Llotja, Sala Ricard Viñes

Mémorable

França, 12 min 2 s, 2019, diverses tècniques, VOS (francès)
Direcció: Bruno Collet
Producció: Jean-François Le Corre, Vivement Lundi! i Mathieu Courtois

Darrerament, el pintor Louis i la seva dona Michelle estan vivint experiències estranyes. Sembla que el seu món s'està transformant. Poc a poc, els mobles, els objectes, les persones perden el seu realisme. Es desestructuren, a vegades desintegrant-se... Inspirat en les experiències i autoretrats del pintor William Utermohlen i els últims dies de l'actor de Colombo Peter Falk –tots dos víctimes de l'Alzheimer–, *Mémorable* és una exploració en stop motion de la demència, guardonada amb més de 30 premis arreu del món, i un dels cinc nominats als Oscars 2020. Com diu el títol, un curt memorable.

Últimamente, el pintor Louis y su esposa Michelle están viviendo experiencias extrañas. Su mundo parece estar mutando. Poco a poco, los muebles, los objetos, las personas pierden su realismo. Se desestructuran, a veces desintegrándose... Inspirado en las experiencias y autorretratos del pintor William Utermohlen y los últimos días del actor de Colombo Peter Falk –ambos víctimas del Alzheimer–, *Mémorable* es una exploración en stop motion de la demencia galardonada con más de 30 premios en todo el mundo, y uno de los cinco nominados a los Oscar 2020. Como reza el título, un corto memorable.

Recently, Louis, a painter, and his wife Michelle have been experiencing strange events. Their world seems to be mutating. Slowly, furniture, objects and people lose their realism. They are disorienting, sometimes disintegrating... Inspired by the experiences and self-portraits of painter William Utermohlen and the last days of actor Peter Falk aka Colombo – both of whom succumbed to Alzheimer's –, *Mémorable* is an exploration of dementia in stop motion that has received more than 30 awards around the world, and one of the five 2020 Oscar nominees. As its title reads, a memorable short film.

Dcera (Daughter)

República Txeca, 14 min 44 s, 2019, titelles i stop motion, sense diàlegs
Direcció: Daria Kashcheeva
Producció: FAMU Film and TV School of the Academy of Performing Arts in Prague

Hauries d'amagar el teu dolor? Recloure't al teu món interior, ple d'enyorança per l'amor efusiu del teu pare? O hauries de ser comprensiva i perdonar-lo abans que sigui massa tard? A la sala d'un hospital, el vidre d'una finestra es trenca per l'impacte d'un ocell. I la filla recorda davant el pare malalt un episodi d'infantesa molt semblant. Un dels curts d'estudiants més punyents i premiats de la temporada, i un drama expressionista de titelles en què la càmera ho captura tot amb moviments nerviosos i vius.

¿Deberías esconder tu dolor? ¿Refugiarte en tu mundo interior, lleno de añoranza por el amor efusivo de tu padre? ¿O deberías ser comprensiva y perdonarle antes de que sea demasiado tarde? En la sala de un hospital, el cristal de una ventana se rompe por el impacto de un pajarillo. Y la hija recuerda ante su padre enfermo un episodio de infancia muy parecido. Uno de los cortos de estudiantes más punzantes y premiados de la temporada, y un drama expresionista de títeres en el que la cámara lo captura todo con movimientos nerviosos y vivos.

Should you hide your pain? Withdraw into your inner world, full of longing for your father's demonstrative love? Or should you be understanding and forgive before it is too late? In a hospital room, a window pane breaks under the impact of a little bird. And the daughter recalls, before her ill father, a similar episode from her childhood. One of the most heart-breaking, awarded graduation films this season, and an expressionistic puppet drama where the camera captures everything with anxious, lively movements.

Barcelona de Foc

Espanya i França, 3 min, 2020, encàustica, VOS (anglès)
Direcció: Theodore Ushev
Producció: CCCB i Theodore Ushev

Arran de les mobilitzacions a Catalunya després de la polèmica sentència sobre els fets de l'1 d'octubre de 2017, Theodore Ushev visita Barcelona i reflecteix, amb una pel·lícula experimental, les seves sensacions sobre les revoltes al carrer. En aquest curtmetratge inèdit, Ushev torna a utilitzar la tècnica de la pintura encàustica emprada per primer cop a *The Physics of Sorrow*. Una tècnica mil·lenària utilitzada per grecs, romans i egipcis: la pintura, a base de cera d'abelles i pigments, s'aplica en calent, i això permet manipular-la i animar la imatge fotograma a fotograma.

A raíz de las movilizaciones en Cataluña tras la polémica sentencia sobre los hechos del 1 de octubre de 2017, Theodore Ushev visita Barcelona y refleja, con una película experimental, sus sensaciones sobre las revueltas en la calle. En este cortometraje inédito, Ushev vuelve a utilizar la técnica de la pintura encáustica usada por primera vez en *The Physics of Sorrow*. Una técnica milenaria ya utilizada por griegos, romanos y egipcios: la pintura, a base de cera de abejas y pigmentos, se aplica en caliente, lo que permite manipularla y animar la imagen fotograma a fotograma.

Following the mobilisations in Catalonia after the controversial court decision surrounding the events of 1 October 2017, Theodore Ushev visits Barcelona and reflects, with his latest experimental film, his impressions and feelings about the street revolts. This unseen animated testimony uses once again the encaustic painting technique, first used in his other film *The Physics of Sorrow*. An ancient technique already practised by Greeks, Romans and Egyptians: the paint, containing beeswax and coloured pigment, is applied hot, which allows the artist to manipulate and animate the drawing frame by frame.

The Physics of Sorrow

Canadà, 27 min, 2019, encàustica, VOS (anglès)
Direcció: Theodore Ushev
Producció: ONFC

Considerada la gran obra de maduresa de Theodore Ushev, la pel·lícula narra d'una manera poc convencional la història de Bulgària entrelaçada amb els records personals de l'autor. Basat en la novel·la homònima de Gueorgui Gospodinov, el film funciona com una càpsula del temps en què les emocions col·lectives i personals van teixint la història d'un home que es lamenta del seu present dislocat mentre evoca melancòlic el seu passat perdut. I Ushev utilitza per primera vegada la tècnica poc coneguda de la pintura encàustica –pintura a la cera calenta– en una pel·lícula d'animació.

Considerada la gran obra de madurez de Theodore Ushev, la película narra de modo poco convencional la historia de Bulgaria entrelazada con los recuerdos personales del autor. Basado en la novela homónima de Gueorgui Gospodinov, el film funciona como una cápsula del tiempo en el que las emociones colectivas y personales van tejiendo la historia de un hombre que se lamenta de su presente dislocado mientras evoca melancólico su pasado perdido. Y Ushev utiliza por primera vez la técnica poco conocida de la pintura encáustica –pintura a la cera caliente– en una película de animación.

Considered Theodore Ushev's later masterwork, the film provides an unconventional account of the history of Bulgaria intertwined with the author's personal memories. Based on the homonymous novel by Gueorgui Gospodinov, it works as a time capsule where collective and personal emotion weave the story of a man who laments his dislocated present while melancholically evoking his lost past. And Ushev renders his epopee via the little-known encaustic painting technique – also known as hot wax painting – used for the first time ever in an animated film.

Mind My Mind

Tots els públics

Diumenge
1 de març
19 h
La Llotja, Sala Ricard Viñes

The One Minute Memoir

Estats Units, 16 min 30 s, diverses tècniques, VOS (anglès)
Direcció: Chirs Hinton, Paul Driessen, Dennis Tupicoff, Joan C. Gratz, Theodore Ushev, Janet Perlman, Marv Newland, Jim Blashfield, Bill Plimpton, Diane Obomsawin i Chel White
Producció: Joan C. Gratz

Aquesta pel·lícula es compon de diferents curtmetratges d'animació dels directors Chris Hinton, Paul Driessen, Dennis Tupicoff, Joan Gratz, Theodore Ushev, Janet Perlman, Marv Newland, Jim Blashfield, Bill Plimpton, Diane Obomsawin i Chel White. Joan C. Gratz els va triar, però van ser ells els que van determinar-ne el contingut i la tècnica. Les obres van des de la sinceritat fins a l'absurd.

Esta película se compone de diferentes cortometrajes de animación de los directores Chris Hinton, Paul Driessen, Dennis Tupicoff, Joan Gratz, Theodore Ushev, Janet Perlman, Marv Newland, Jim Blashfield, Bill Plimpton, Diane Obomsawin y Chel White. Joan C. Gratz los eligió pero fueron ellos los que determinaron su contenido y la técnica. Las obras van desde lo sincero hasta lo absurdo.

This film is comprised of different animated short films by the directors Chris Hinton, Paul Driessen, Dennis Tupicoff, Joan Gratz, Theodore Ushev, Janet Perlman, Marv Newland, Jim Blashfield, Bill Plimpton, Diane Obomsawin and Chel White. Joan C. Gratz chose them but it was they who determined the content and technique. The works range from the sincere to the absurd.

Mind My Mind

Països Baixos, 29 min 40 s, 2019, dibuix animat i animació 2D, VOS (anglès)
Direcció: Floor Adams
Producció: CinéTé Filmproduktie, Curious Wolf i Fabrique Fantastique

Chris, un jove amb síndrome d'Asperger, s'espavila amb l'ajuda de Hans, el petit que viu dins del seu cap i que li serveix de processador d'informació per ajudar-lo a sobreviure en la jungla social. Quan la zoòloga Gwen convida Chris a conèixer el seu camaleó favorit, Chris i Hans avancen ràpidament amb un guió de coqueteig... però el camaleó mor. El flirteig, el sexe i les relacions romàntiques són molt complicats per a les persones amb autisme.

Chris, un joven con síndrome de Asperger, se las arregla con la ayuda de Hans, el pequeño que vive dentro de su cabeza y que le sirve de procesador de información para ayudarlo a sobrevivir en la jungla social. Cuando la zoóloga Gwen invita a Chris a conocer a su camaleón favorito, Chris y Hans avanzan rápidamente con un guión de coqueteo... pero el camaleón muere. El flirteo, el sexo y las relaciones románticas son muy complicados para las personas con autismo.

Chris, a young man with Asperger's syndrome gets by with the help of Hans, the little guy who lives inside his head and who serves as an information processor to help him survive the social jungle. When the zoologist Gwen invites Chris to meet her favorite chameleon, Chris and Hans move expeditiously ahead with a flirty script... but then the chameleon dies. Flirting, sex and romantic relationships are very challenging for people with autism.

Llargmetratges

LARGOMETRAGES
FEATURE FILM

L'extraordinaire voyage de Marona

L1

Llargmetratges

LLARGMETRATGE

+12

Dissabte
29 de febrer
20.30 h
La Llotja, Sala Ricard Viñes

Away

Letònia, 1 h 14 min, 2019, animació 2D i 3D,
sense diàlegs

Direcció: Gints Zilbalodis

Producció: Bilibaba i Gints Zilbalodis

Away és un llargmetratge únic: produït, escrit, musicat, animat i dirigit en solitari pel joveníssim Gints Zilbalodis durant tres anys i mig. Segueix el viatge en motocicleta per una illa d'un jove que intenta escapar d'un esperit fosc i tornar a casa. Durant l'aventura, connecta amb diversos animals i reflexiona sobre les formes possibles en què va arribar a l'illa. Una barreja de somni i realitat que alhora il·lustra el periple del procés creatiu –fins i tot del propi film– i una defensa de la necessitat universal de connexió.

Away es un largometraje único: producido, escrito, musicado, animado y dirigido en solitario por el jovencísimo Gints Zilbalodis durante tres años y medio. Sigue el viaje en motocicleta por una isla de un joven que intenta escapar de un oscuro espíritu y regresar a casa. Durante la aventura, conecta con distintos animales y reflexiona sobre las posibles formas en las que llegó a la isla. Una mezcla de sueño y realidad que a su vez ilustra el periplo del proceso creativo –incluso del propio film– y una defensa de la necesidad universal de conexión.

Away is a unique feature film: produced, written, composed, animated and directed by the young talent Gints Zilbalodis, himself for three and a half years. It follows a boy travelling across an island on a motorcycle, trying to escape a dark spirit and get back home. During the adventure he connects with different animals and reflects on the possible ways he ended up on the island. Part dream and reality, it illustrates the struggles of the creative process – even the making of the film itself – and it defends the universal need for connection.

+12

Dissabte
29 de febrer
22 h
CaixaForum

Frank & Wendy

Estònia, 1 h 15 min, 2004, animació 2D,
VOS (estonià)
Direcció: Kaspar Jancis, Ülo Pikkov i Priit Tender
Producció: Eesti Joonisfilm

Dos agents secrets de l'FBI resolen casos insòlits a l'estil d'*Expedient X* en una Estònia esbojarrada, plena de perills i conspiracions que involucren nans nazis, ossos polars caníbals, alienígenes pervertits i la mare de tots els conflictes internacionals. Originalment una minisèrie televisiva d'esquetxos passats de voltes i escrita pel llegendari Priit Pärn, *Frank & Wendy* va suposar el llargmetratge de debut dels joves talents Priit Tender, Ülo Pikkov i Kaspar Jancis, aquests dos darrers seleccionats a Animac 2017 i 2019 respectivament. Un festí absurd i la punta de l'iceberg de la nostra retrospectiva d'Ülo Pikkov.

Dos agentes secretos del FBI resuelven casos insólitos al estilo de *Expediente X* en una Estonia alocada, repleta de peligros y conspiraciones que incluyen a enanos nazis, osos polares caníbales, alienígenas pervertidos y la madre de todos los conflictos internacionales. Originalmente una miniserie televisiva de sketches pasados de rosca y escrita por el legendario Priit Pärn, *Frank & Wendy* supuso el largometraje de debut de los jóvenes talentos Priit Tender, Ülo Pikkov y Kaspar Jancis, estos dos últimos seleccionados en Animac 2017 y 2019 respectivamente. Un festín absurdo y la punta del iceberg de nuestra retrospectiva de Ülo Pikkov.

Two FBI secret agents solve extraordinary cases à la The X Files in a crazed silly Estonia full of dangers and conspiracies including Nazi dwarves, cannibal polar bears, pervert aliens, and the mother of all international conflicts. Originally an over-the-top sketch TV miniseries, and written by the legendary Priit Pärn, Frank and Wendy was the debut feature of the young talents Priit Tender, Ülo Pikkov and Kaspar Jancis, the latter two selected in Animac 2017 and 2019 respectively. An absurdist feast, and the tip of the iceberg of our Ülo Pikkov retrospective.

Tots els públics. +7

Dissabte
29 de febrer
17.30 h
La Llotja, Sala Ricard Viñes

L'extraordinaire voyage de Marona

Romania, França i Bèlgica, 1 h 32 m, 2019,
diverses tècniques, VOS (francès)
Direcció: Anca Damian
Producció: Aparte Film, Anca Damian,
Sacrebleu Productions i Ron Dyens

Víctima d'un accident, una gosseta recorda la seva vida errant. De pare racista de raça i mare mestissa, la Marona és el nom que li donaran a la més petita d'una ventrada de nou. Recorda també els diferents amos que ha tingut al llarg de la seva vida, els quals ha estimat incondicionalment: l'acròbata Manole, l'enginyer Istvan i una nena que es diu Solange i la seva complicada família. El nou llargmetratge de l'autora romanesa Anca Damian és una commovedora història d'innocència canina i d'animació juganera i expressiva que trenca motlles.

Víctima de un accidente, una perrita recuerda su vida errante. De padre racista de raza y madre mestiza, Marona es el nombre que le darán a la más pequeña de una camada de nueve. Recuerda también a los distintos dueños que ha tenido a lo largo de su vida, a los que ha querido incondicionalmente: el acróbata Manole, el ingeniero Istvan y una niña llamada Solange y su complicada familia. El nuevo largometraje de la autora rumana Anca Damian es una conmovedora historia de inocencia canina y de animación juguetona y expresiva que rompe moldes.

Victim of an accident, a small female dog remembers her wandering life. Born to a thoroughbred racist father and a mongrel mother, Marona is the yet-to-be-given name of the youngest one of a litter of nine puppies. She also remembers the different masters that she has unconditionally loved: Manole the acrobat, Istvan the engineer, and a little girl called Solange and her troublesome family. The latest feature film by Romanian author Ancada Damian is a moving story of canine innocence with playful, expressive and ground-breaking animation.

Divendres
28 de febrer
20.30 h
La Llotja, Sala Ricard Viñes

Zero Impunity

França i Luxemburg, 1 h i 35 min, 2019,
imatge real i dibuix animat, VOS (anglès,
siriana, ucraïnès i francès)
Direcció: Nicolas Blies, Stéphane Hueber-
Blies i Denis Lambert
Producció: Melusine, Webspdier i a_BAHN

Un documental animat, part d'un projecte transmèdia global que aplega l'activisme i el periodisme d'investigació. L'objectiu: acabar amb la total impunitat de la violència sexual en temps i zones de guerra. Víctimes, treballadors socials i activistes d'arreu del món reuneixen prou valentia per fer un pas endavant, resistir i mobilitzar-se. Relaten històries que ens confronten amb les mecàniques horribles d'institucions internacionals, a pràctiques de guerra i interrogatori ja caduques. *Zero Impunity* dona veu i solucions, i és una pel·lícula sobre l'amor, la vida i la humanitat. Uneix-te al Moviment!

Un documental animado, parte de un proyecto transmedia global que reúne el activismo y el periodismo de investigación. El objetivo: acabar con la total impunidad de la violencia sexual en tiempos y zonas de guerra. Víctimas, trabajadores sociales y activistas de todo el mundo reúnen suficiente coraje para dar un paso adelante, resistir y movilizarse. Relatan historias que nos enfrentan a los horribles mecanismos de instituciones internacionales, a prácticas de guerra y interrogatorio ya vetustas. *Zero Impunity* da voz y soluciones, y es una película sobre el amor, la vida y la humanidad. ¡Únete al Movimiento!

An animated documentary, part of a global transmedia project combining investigative journalism and activism. The goal: to end the seemingly total impunity for the use of sexual violence in current armed conflicts. It features victims, social workers, and activists worldwide who have the courage to engage, resist and mobilise. They tell stories that confront us with the horrendous mechanics of international institutions and age-old war and interrogation practices. Zero Impunity offers a voice and solutions; it's a film about love, life and humanity. Join the Movement!

Dijous
27 de febrer
19 h
La Llotja, Sala Ricard Viñes

Divendres
28 de febrer
19 h
CaixaForum

Têtard

França, 13 min 29 s, 2019, animació 2D, VOS (francès)
Direcció: Jean-Claude Rozec
Producció: À Perte de Vue

Jo era petita, però ho recordo molt bé. La mare i el pare no van sospitar res, però jo ho vaig saber immediatament. El del bres-sol, no era el meu germà petit. Vas ser tu! Tu ja tenies aquella cara estranya i feies pudor... oi, Tadpole?

Yo era pequeña, pero lo recuerdo muy bien. Mamá y papá no sospecharon nada, pero yo lo supe de inmediato. El que estaba en la cuna no era mi hermano pequeño. ¡Fuiste tú! Tú ya tenías esa cara extraña y apesta-bas... ¿eh Tadpole?

I was small, but I remember it very well. Mom and Dad suspected nothing, but I knew straight away. The one in the cot was not my little brother. It was you! You had that strange face and you stank... Right, Tadpole?

À tona

Portugal, 12 min 4 s, 2018, animació 2D, sense diàlegs
Direcció: Filipe Abranches
Producció: Animaux AVPL

Un pilot de combat s'estavella enmig de l'oceà. Contra vent i marea, l'avió es queda a la superfície. L'anhel de rescat del pilot finalment acaba amb un estrany ritual.

Un piloto de combate se estrella en medio del océano. Contra viento y marea, el avión se queda en la superficie. El anhelo de res-cate del piloto finalmente termina con un extraño ritual.

A fighter pilot crashes in the middle of the ocean. Against all odds the plane remains on the surface. The pilot's longing for rescue finally ends with a strange ritual.

Lursaguak (Escenas de vida)

Espanya, 11 min 52 s, 2019, dibuix animat 2D, sense diàlegs
Direcció i producció: Izibene Oñederra

Com deia Hélène Cixous, vivim en un temps en què milions de talps d'una espècie des-coneguda estan minant la base conceptual d'una cultura mil·lenària. La pel·lícula compta amb els inconfusibles grafismes salvatges d'Ibizene Oñederra.

Como decía Hélène Cixous, vivimos en un tiempo en el que millones de topillos de una especie desconocida están minando la base conceptual de una cultura milenaria. La película cuenta con los inconfundibles grafismos salvajes de Ibizene Oñederra.

As Hélène Cixous said, we live in a time when millions of voles of an unknown species are undermining the conceptual basis of an ancient culture. The film features the unmistakable wild graphics of Ibizene Oñederra.

The Flood Is Coming

Regne Unit, 9 min, 2018, animació 2D, VOS (anglès)
Direcció: Gabriel Böhmer
Producció: Rational Vagabund

Un ermità del bosc intenta preparar-se per a una inundació, però el seu sorollós veí el distreu. The Flood Is Coming explora la creixent ansietat per l'estat de la natura i el nostre lloc en ella.

Un ermitaño del bosque intenta prepararse para una inundación pero se distrae con su ruidoso vecino. The Flood Is Coming explora la creciente ansiedad sobre el estado de la naturaleza y nuestro lugar en ella.

A forest hermit tries to prepare for a flood but he becomes distracted by his noisy neighbour. The Flood Is Coming explores the growing anxiety about the state of nature, and our place in it.

The Levers

Corea del Sud, 9 min 25 s, 2018, animació 2D, VOS (coreà)
Direcció: Boyoung Kim
Producció: Motion K

Un noi accepta una oferta de treball d'un estrany al carrer. Tot el que ha de fer és tirar d'algunes palanques mentre escolta la seva música favorita a través dels auriculars. Estava satisfet amb el salari per un treball tan simple, fins que sent un so estrany darrere les cortines.

Un chico acepta una oferta de trabajo de un extraño en la calle. Todo lo que tiene que hacer es tirar de algunas palancas mientras escucha su música favorita a través de los auriculares. Estaba satisfecho con el salario por un trabajo tan simple, hasta que oye un sonido extraño detrás de las cortinas.

A guy accepts a job offer from a stranger on the street. All he has to do is pull some levers while listening to his favourite music on his headphones. He was satisfied with the wages for such a simple job, until he hears a strange sound behind the curtains.

C2

CURTS 2

+12

Divendres
28 de febrer
19 h
La Llotja, Sala Ricard Viñes

Dissabte
29 de febrer
16 h
CaixaForum

Talv vihmametsas
(Winter in the Rainforest)

Estònia, 8 min 36 s, 2019, stop motion, sense diàlegs
Direcció: Anu-Laura Tuttelberg
Producció: Moon Birds Studios OÜ, Nukufilm i Carabás Estudio & Art Shot

Le monde d'ailleurs

Suïssa, 6 min 20 s, 2018, animació 2D, VOS (francès)
Direcció: Gregory Casares
Producció: Nadasdy Film

Agouro

Portugal, 15 min 16 s, 2018, animació 2D i pintura sobre vidre, VOS (portuguès)
Direcció: David Doutel i Vasco Sá
Producció: Bando à Parte i Zéro de Conduite

Fuenf (Five)

Alemanya, 6 min 55 s, 2019, stop motion, VOS (alemany)
Direcció i producció: Peter Kaboth

Symbiosis

França, 12 min 50 s, 2019, animació 2D, sense diàlegs
Direcció: Nadja Andrasev
Producció: Miyu Productions

Escenes de la dansa de la vida i la mort a l'exuberant naturalesa tropical, tal com la viuen dia a dia, any rere any, les criatures màgiques que habiten al desert dels nostres somnis.

Escenas de la danza de la vida y la muerte en la exuberante naturaleza tropical, tal como la viven día a día, año tras año, las criaturas mágicas que habitan en el desierto de nuestros sueños.

Scenes of the dance of life and death in lush tropical nature as it is lived day by day, year by year, by the magical creatures that inhabit the wilderness of our dreams.

Jean és un jugador d'hoquei de 25 anys. Un dia, després d'un violent accident, perd la vista. La pel·lícula comença a l'hospital, durant la convalescència. En la seva solitud i angoixa, descobreix un món secret més enllà del món visible. Jean aprendrà a acceptar el seu handicap i a desenvolupar tots els seus sentits.

Jean es un jugador de hockey de 25 años. Un día, después de un violento accidente, pierde la vista. La película comienza en el hospital, durante la convalecencia. En su soledad y angustia, descubre un mundo secreto más allá del mundo visible. Jean aprenderá a aceptar su minusvalía y a desarrollar todos sus sentidos.

Jean is a 25-year-old hockey player. One day, after a violent accident, he loses his sight. The movie starts at the hospital, during his recovery. In his solitude and distress, he discovers a secret world beyond the visible world. He will learn to accept his handicap and develop his senses.

Un dur hivern congela la superfície d'un riu a prop de la casa on viuen dos cosins: Thaddeus, el pastor d'un bou que li dona aliment, i Emídio, dependent. Immersos en el vent fred que bufa cada dia, la rudesia de la seva relació creix arribant al seu límit.

Un duro invierno congela la superficie de un río cerca de la casa donde viven dos primos: Thaddeus, el pastor de un buey que le da sustento, y Emídio, dependiente. Inmersos en el frío viento que sopla cada día, la rudeza de su relación crece llegando a su límite.

A harsh winter freezes the surface of a river, close to the house where two cousins live: Thaddeus, the shepherd to an ox that feeds him, and Emídio, dependent. Immersed in the cold wind that blows every day, the harshness of their relationship grows, reaching its limit.

El punt de partida és una cançó de bressol sobre una comunitat sense preocupacions on tot funciona d'acord amb regles fixes. Però aquesta comunitat perd el control quan dos dels seus membres s'atreveixen a sortir de les estructures.

El punto de partida es una canción de cuna sobre una comunidad sin preocupaciones en la que todo funciona de acuerdo con reglas fijas. Pero esta comunidad pierde el control cuando dos de sus miembros se atreven a salir de las estructuras.

The starting point is a nursery rhyme about a carefree community in which everything runs according to fixed rules. But this community gets out of hand as two members dare to break out of the structures.

Una dona traïda comença a investigar les amants del seu espòs. La seva gelosia és substituïda gradualment per la curiositat, mentre col·lecciona les seves troballes sobre les altres dones.

Una esposa traicionada empieza a investigar a las amantes de su esposo. Sus celos son sustituidos gradualmente por la curiosidad, mientras colecciona sus hallazgos sobre las otras mujeres.

A betrayed wife starts to investigate her husband's mistresses. Her jealousy is gradually replaced by curiosity as she collects her findings about the other women.

The Flounder

Regne Unit, 6 min 24 s, 2019, pintura sobre paper, sense diàlegs
Director: Elizabeth Hobbs
Productora: Animate Projects

Un pescador i la seva dona viuen en una barraca. Un dia, el pescador captura un peix encantat i el matrimoni decideix demanar-li que faci servir els seus poders i millori la seva vida. A mesura que creix la seva cobdícia, el món que els envolta es torna cada vegada més pertorbat. *The Flounder* és una adaptació del conte dels germans Grimm "El pescador i la seva dona".

Un pescador y su esposa viven en una choza. Un día, el pescador captura un pez encantado y el matrimonio decide pedirle que use sus poderes y mejore su vida. A medida que crece su codicia, el mundo que los rodea se vuelve cada vez más perturbado. *The Flounder* es una adaptación del cuento de los hermanos Grimm "El pescador y su mujer".

A fisherman and his wife live in a hovel. One day the fisherman catches an enchanted fish and the couple decides to ask him to use its powers and improve their circumstances. As their greed grows, the world around them becomes more and more disturbed. The Flounder is an adaptation of the Brothers Grimm tale "The Fisherman and his Wife".

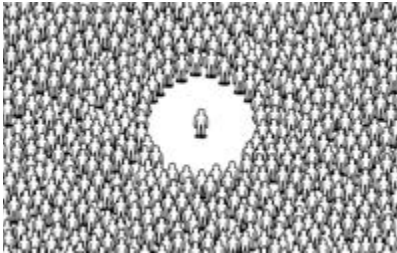
Pulsión

Argentina, 6 min 58 s, 2019, animació 3D i stop motion, sense diàlegs
Direcció: Pedro Casavecchia
Producció: Atlas V

Els sentiments foscos emmagatzemats durant la infantesa d'un nen esclaten en violència després de la mort de la seva mare. Aquest curt explora temes d'abús i entorns familiars disfuncionals.

Los sentimientos oscuros acumulados durante la infancia de un niño estallan en violencia tras la muerte de su madre. Este corto explora temas de abuso y entornos familiares disfuncionales.

Dark feelings harvested during a kid's childhood erupt in violence after his mother dies. This film explores themes of abuse and dysfunctional family environments.

Kids

Suïssa, 9 min, 2019, animació 2D, VOS (anglès)
Direcció: Michael Frei
Producció: Playables, SRG SSR i Arte

Un curt animat que explora dinàmiques de grup. Com ens definim a nosaltres mateixos quan tots som iguals?

Un corto animado que explora dinámicas de grupo. ¿Cómo nos definimos a nosotros mismos cuando todos somos iguales?

An animated short exploring group dynamics. How do we define ourselves when we are all equal?

Eclosión

Mèxic, 6 min 7 s, 2019, dibuix sobre paper, sense diàlegs
Direcció: Rita Basulto
Producció: Outik

El naixement de l'home contemporani, una lluita entre la memòria, la raó i la consciència.

El nacimiento del hombre contemporáneo, una lucha entre la memoria, la razón y la conciencia.

The birth of contemporary man, a struggle between memory, reason and conscience.

Bellzebub

Espanya, 1 min 47 s, 2020, sorra, plastilina i stop motion, sense diàlegs
Direcció i producció: César Díaz Meléndez

Qui viu a l'ermita del turó? Quan mor un dels seus habitants, la llum i l'alegria tornen al lloc.

¿Quién vive en la ermita de la colina? Cuando muere uno de sus habitantes, la luz y la alegría regresan al lugar.

Who lives in the hermitage on the hill? When one of those who inhabited it dies, light and joy return to the place.

Metamorphosis

Espanya, 10 min 25 s, 2019, stop motion, sense diàlegs
Direcció: Juanfran Jacinto i Carla Pereira
Producció: Bígaro Films

Un home d'uns trenta anys segueix vivint amb la seva mare en una relació de convivència una mica desgastada i anòmal. La seva quotidianitat anodina i opressiva contrasta amb el caràcter positiu de la seva mare, que intenta animar-lo d'una manera grotesca. Qualsevol esforç per adaptar-se a la normalitat és estèril, perquè tot està destinat a torçar-se en algun moment. L'única pregunta és quan.

Un hombre de unos treinta años sigue viviendo con su madre en una relación de convivencia un tanto desgastada y anómala. Su cotidianidad anodina y opresiva contrasta con el carácter positivo de su madre, que intenta animarle de un modo grotesco. Cualquier esfuerzo por adaptarse a la normalidad es estéril, porque todo está destinado a torcerse en algún momento. La única pregunta es cuándo.

A man in his thirties is still living with his mother in a relationship that is somewhat worn out and anomalous. His bland and oppressive daily life contrasts with the positive character of his mother, who tries to cheer him up in a grotesque way. Any effort to adapt to normality is sterile, because everything is destined to be twisted at some point. The only question is when.

Lidérc úr (Mr. Mare)

Hongria, 19 min 33 s, 2019, animació 2D, sense diàlegs
Direcció: Luca Tóth
Producció: Boddah i Sacrebleu Productions

En mirar una imatge de raigs X, un jove ben plantat s'horroritza quan s'adona que l'estrany bony al pit en forma de tumor és la part superior del cap d'un home petit i grassonet. Niat en el seu cos, està esperant néixer. Aquest film és una obra de cambra animada surrealista, ambientada en un espai claustrofòbic embruixat, en què som testimonis de la dinàmica de l'amor no correspost.

Al mirar una imagen de rayos X, un joven apuesto se horroriza al darse cuenta de que el extraño bulto en el pecho en forma de tumor es la parte superior de la cabeza de un hombre pequeño y regordete. Anidado en su cuerpo, está esperando nacer. Este film es una obra de cámara animada surrealista, ambientada en un espacio claustrofóbico embrujado en el que somos testigos de la dinámica del amor no correspondido.

Looking at an x-ray image, a young handsome man is horrified to learn that the weird, tumour-like lump on his chest is the top of a tiny plump man's head. Nested in his body, he is waiting to be born. This film is a surreal animated chamber play, set in a haunted claustrophobic space, in which we witness the dynamics of unrequited love.

C3

CURTS 3

Tots els públics

Dissabte
29 de febrer
19 h
La Llotja, Sala Ricard Viñes

Diumenge
1 de març
16 h
CaixaForum

Tio Tomás, a contabilidade dos dias (Uncle Thomas, Accounting for the Days)

Portugal, 13 min, 2019, diverses tècniques, VOS (anglès)
Direcció: Regina Pessoa
Producció: Ciclope Filmes, ONF/NFB i les Armateurs

A partir dels records visuals i personals de la directora d'aquest curt, Regina Pessoa, el film ret homenatge al seu oncle Tomás, un home humil amb una vida simple i anònima que va jugar un paper clau perquè ella es convertís en cineasta. Un commovedor homenatge a un poeta de la quotidianitat.

A partir de los recuerdos visuales y personales de la directora de este corto, Regina Pessoa, el film rinde homenaje a su tío Tomás, un hombre humilde con una vida simple y anónima, que jugó un papel clave para que ella se convirtiera en cineasta. Un conmovedor homenaje a un poeta de lo cotidiano.

From the visual and personal memories of the director of this short, Regina Pessoa, the film is a tribute to her uncle Tomás, a humble man with a simple and anonymous life, who played a key role in her becoming a filmmaker. A moving tribute to a poet of the everyday.

The Fabric of You

Regne Unit, 10 min 32 s, 2019, stop motion, VOS (anglès)
Direcció: Josephine Lohoar Self
Producció: Hopscotch Films, Digicult, Centre for the Moving Image i Axis Animation

Ambientat al Bronx, a l'època dels anys cinquanta del maccarthisme, tothom vol semblar igual. Michael, un ratolí gai d'uns vint anys, amaga la seva veritable identitat mentre treballa de sastre. Quan un dia Isaac entra a la botiga, li ofereix l'amor que anhelava, però Isaac morirà de manera tràgica. En un món opressiu i implacable, Michael lluita per acceptar la pèrdua del seu amant.

Ambientado en el Bronx, en la época de los años cincuenta del maccarthismo, todo el mundo quiere parecer igual. Michael, un ratón gay de unos veinte años, esconde su verdadera identidad mientras trabaja de sastre. Cuando un día Isaac entra en la tienda, le ofrece el amor que anhelaba, pero Isaac morirá de manera trágica. En un mundo opresivo e implacable, Michael lucha por aceptar la pérdida de su amante.

Set in the Bronx, in the era of 1950s McCarthyism, everybody wants to look the same. Michael, a gay twenty-something-year old mouse, hides his true identity while he works as a tailor. When Isaac enters the shop one day he offers the love Michael craves. Michael struggles to come to terms with the loss of his lover in an oppressive and unforgiving world.

Purpleboy

Portugal, 13 min 53 s, 2019, animació 2D, VOS (anglès)
Direcció: Alexandre Siqueira
Producció: Bando à Parte, Rainbox Productions, Ambiances asbl i Luna Blue Film

Don't Know What

Àustria, 8 min 16 s, 2019, edició de fotogrames, VOS (anglès)
Direcció i producció: Thomas Renoldner

Sororelle

França, 14 min 56 s, 2019, titelles i stop motion, VOS (francès)
Direcció: Frédéric Even i Louise Mercadier
Producció: Papy3D Productions i JPL Films

Carne

Espanya, 13 min 12 s, 2019, diverses tècniques, VOS (portuguès)
Direcció: Kamila Kater
Producció: Abano Produções i Doctela

On est pas près d'être des super héros

França, 12 min 20 s, 2019, animació 2D, VOS (francès)
Direcció: Lia Bertels
Producció: Ambiances Asbl, Luna Blue Film, Animaux Production i La Clairière Ouest

Oscar és un nen que brolla al jardí dels seus pares. Ningú coneix el seu sexe biològic, però ell s'afirma en el gènere masculí. Un dia, Oscar viu una aventura extraordinària però dolorosa en un món autoritari i opressiu. Aconseguirà tenir el reconeixement d'identitat que tant desitja?

Oscar es un niño que brota en el jardín de sus padres. Nadie conoce su sexo biológico pero él se afirma en el género masculino. Un día, Oscar vive una aventura extraordinaria pero dolorosa en un mundo autoritario y opresivo. ¿Logrará tener el reconocimiento de identidad que tanto desea?

Oscar is a child who sprouts in his parents' garden. Nobody knows his biological sex but he claims the masculine gender. One day Oscar has an extraordinary but painful adventure in an authoritarian and oppressive world. Will he manage to have the identity recognition he desires so much?

Thomas Renoldner explora les fronteres del gènere cinematogràfic. La idea bàsica d'aquest film és combinar cinema d'entreteniment i cinema d'avantguarda i videoart. Amb el mètode d'edició d'un únic fotograma, que en una primera fase se centrava en el so, el film hiperrealista es transforma en una pel·lícula fantàstica, surrealista, estructural i fins i tot abstracta. També és una composició musical que experimenta amb la veu humana i transforma el llenguatge en so i música.

Thomas Renoldner explora las fronteras del género cinematográfico. La idea básica de esta película es combinar cine de entretenimiento y cine de vanguardia y videoarte. Con el método de edición de un único fotograma, que en una primera fase se centraba en el sonido, el film hiperrealista se transforma en una película fantástica, surrealista, estructural e incluso abstracta. También es una composición musical que experimenta con la voz humana y transforma el lenguaje en sonido y música.

Thomas Renoldner explores the borders of the cinematic genre. The basic idea of this film is to combine entertainment cinema and avant-garde film-video art. With the method of single frame editing, which in the first step focuses on the sound, the hyperrealistic film transforms into a fantastic, surreal, structural and even abstract film. It is also a musical composition, experimenting with the human voice and transforming language into sound and music.

Tres germanes s'enfronten a un desastre imminent: la inundació pel mar de les terres on viuen. Enmig d'aquest caos, la unió de les germanes es veu sacsejada i cadascuna d'elles experimenta al seu interior, i d'una manera diferent, la imminència de la mort.

Tres hermanas se enfrentan a un desastre inminente: la inundación por el mar de las tierras donde viven. En medio de tal caos, la unión de las hermanas se ve sacudida y cada una de ellas experimenta en su interior, y de una manera diferente, la inminencia de la muerte.

Three sisters are facing an impending disaster: the imminent flooding by the sea of the lands where they live. In the midst of such chaos, the sisterly union is shaken up and each of them experiences the imminence of death, in their inner selves, in a different way.

Crua, poc feta, al punt, feta i molt feta. A través de relats íntims i personals, cinc dones comparteixen les seves experiències en relació amb el cos, des de la infància fins a la tercera edat.

Cruda, poco hecha, al punto, hecha y muy hecha. A través de relatos íntimos y personales, cinco mujeres comparten sus experiencias en relación con el cuerpo, desde la infancia hasta la tercera edad.

Raw, rare, medium and well done. Through intimate and personal stories, five women share their experiences in relation to the body, from childhood to old age.

Cal temps per créixer. Els nens es mouen lentament, al seu propi ritme, i en el camí fan preguntes i inventen respostes usant la seva desbordant imaginació. Amb les veus d'aquests petits filòsofs com a teló de fons, aquest film representa el viatge de la imaginació de la infància en forma d'una road movie poblada per criatures extraordinàries. Un viatge ple de sorpreses, dubtes i alegria.

Se necesita tiempo para crecer. Los niños se mueven lentamente, a su propio ritmo, y en el camino hacen preguntas e inventan respuestas usando su desbordante imaginación. Con las voces de estos pequeños filósofos como telón de fondo, este film representa el viaje de la imaginación de la infancia en forma de una road movie poblada por criaturas extraordinarias. Un viaje lleno de sorpresas, dudas y alegría.

It takes time to grow up. Children move slowly, at their own pace, and along the way they ask questions and invent answers using their limitless imagination. Carried by the voices of these little philosophers, the film depicts the journey of the imagination of childhood in the form of an animated road movie, populated by extraordinary creatures. A journey full of surprises, doubts and joy.

Dissabte
29 de febrer
22 h
La Llotja, Sala Ricard Viñes

Tom Has a Plant

Dinamarca, 6 min, 2019, animació 3D, sense diàlegs

Direcció: Thinh Nguyen

Producció: The Animation Workshop

Tom lluita amb la seva vida i les seves relacions amb tots els que l'envolten. Es debat entre quedar-se o buscar un lloc millor. En el seu últim dia, Tom decideix regalar totes les seves plantes als que estima, sense saber que ja tenen un pla secret per a ell.

Tom lucha con su vida y sus relaciones con todos los que lo rodean. Se debate entre quedarse o buscar un lugar mejor. En su último día, Tom decide regalar todas sus plantas a los que ama, sin saber que ellos ya tienen un plan secreto para él.

Tom struggles with his life and relationships with everyone around him. He is torn between staying or searching for a better place. On his last day, Tom decides to give all of his plants away to the ones he loves, without knowing that they already have a secret plan for him.

Sh_t Happens

República Txeca, 13 min 8 s, 2019, animació 2D, sense diàlegs

Direcció: David Štumpf i Michaela Mihalyi

Producció: FAMU Film and TV School of the Academy of Performing Arts in Prague i BKFilm

Un conserge cansat de tot, la seva esposa frustrada i un cervol profundament primit. Aquesta desesperació mútua els porta a successos absurds, ja que... en tot moment passen situacions de merda.

Un conserje cansado de todo, su esposa frustrada y un ciervo sumido en una profunda depresión. Esta desesperación mutua los lleva a sucesos absurdos, ya que... en todo momento ocurren situaciones de mierda.

The caretaker exhausted by everything, his frustrated wife and one totally depressed deer. Their mutual despair leads them to absurd events, because... shit happens all the time.

Mad in Xpain

Espanya, 13 min, 2020, stop motion, sense diàlegs

Direcció: Coke Riobóo

Producció: Los Animantes

En una Espanya postapocalíptica, diferents tribus sobreviuen i lluiten per fer-se amb el control de l'únic aliment disponible, un vi negre d'ínfima qualitat que emana de la Gran Mamella Mare.

En una España postapocalíptica, diferentes tribus sobreviven y luchan por hacerse con el control del único alimento disponible, un vino tinto de ínfima calidad que emana de la Gran Teta Madre.

In a post-apocalyptic Spain, different tribes survive and struggle to gain control of the only food available, a very low quality red wine emanating from the Great Mother Teta.

A Double Life

Països Baixos, 2 min 53 s, 2018, animació 3D, sense diàlegs

Direcció i producció: Job Joris & Marieke Studio

Una comèdia deliciosament fosca sobre un marit, la seva dona i les seves diferents idees de conformitat de gènere que condueixen a una confrontació inesperada, ja que ell ridiculitza la fascinació de la seva dona per la masculinitat. Un curtmetratge del trio d'animació responsable del curtmetratge nominat a l'Oscar *A Single Life*.

Una comedia deliciosamente oscura sobre un marido y su esposa cuyas diferentes ideas de conformidad de género conducen a una confrontación inesperada, ya que él ridiculiza la fascinación de su esposa por la masculinidad. Un cortometraje del trío de animación responsable del cortometraje nominado al Oscar *A Single Life*.

A deliciously dark comedy about a husband and wife whose different ideas of gender conformity lead to an unexpected confrontation, as he ridicules his wife's fascination with masculinity. A short film by the animation trio responsible for the Oscar-nominated short film A Single Life.

Nox Insomnia

Brasil, 7 min 54 s, 2019, imatge real i animació 2D, VOS (anglès)

Direcció: Guy Charnaux

Una epopeia en tres actes sobre un nen de set anys que no pot dormir pensant en els seus problemes. Sent una cosa provinent de l'habitació dels seus pares, uns sorolls forts i inquietants. Què pot ser això? Una història sobre la infància, el sexe i l'insomni.

Una epopeya en tres actos sobre un niño de siete años que no puede dormir pensando en sus problemas. Oye algo procedente de la habitación de sus padres, unos ruidos fuertes e inquietantes. ¿Qué puede ser eso? Una historia sobre infancia, sexo e insomnio.

A three-act epic about a seven-year-old boy who can't sleep, thinking about his issues. He hears something coming from his parents' room, some loud and disturbing noises. What could it be? A story about childhood, sex and insomnia.

Human Nature

Països Baixos, 2 min 15 s, 2019, stop motion, sense diàlegs
Direcció: Sverre Fredriksen
Producció: Family Affair Films

Aquesta pel·lícula tracta sobre l'amor que els animals senten per les persones i el mal que, conscientment o no, ens causen.

Esta película trata sobre el amor que los animales sienten por las personas y el daño que nos causan consciente o inconscientemente.

This film is about the love animals have for people, and the harm they consciously or unconsciously cause to us.

Animals

Dinamarca, 6 min 33 s, 2019, animació 3D, sense diàlegs
Direcció: Tue Sanggaard
Producció: The Animation Workshop

Un curtmetratge contemporani absurd que segueix la salvatge transformació de nou persones atrapades en un vagó de metro. El que sembla ser un dia normal ràpidament agafa un gir estrany quan les portes es neguen a obrir-se. Els intents fallits dels passatgers per sortir els tornen bojós per garantir la seva pròpia supervivència.

Un cortometraje contemporáneo absurdo que sigue la salvaje transformación de nueve personas atrapadas en un vagón de metro. Lo que parece ser un día normal rápidamente da un giro extraño cuando las puertas se niegan a abrirse. Los intentos fallidos de los pasajeros por salir los vuelven locos para garantizar su propia supervivencia.

An absurdist contemporary short film following the wild transformation of nine people stuck in metro train. What seems to be a normal day quickly takes a strange turn, when the doors refuse to open. The failed attempts of the passengers to leave drive them crazy trying guarantee their own survival.

Udahnut zivot (Imbued Life)

Croàcia, 12 min 16 s, 2019, titelles i stop motion, VOS (croata)
Direcció: Ivana Bosnjak i Thomas Johnson
Producció: Bonobostudio

Una jove sent una connexió amb les forces de la natura. Utilitza el seu talent de taxidermista per "retornar" els animals al seu hàbitat natural. Tanmateix, la veritable recerca de respostes comença quan troba un rotlle de pel·lícula sense revelar en cadascun dels animals que tracta. La seva obsessió la porta a buscar l'explicació d'aquesta connexió.

Una joven siente una conexión con las fuerzas de la naturaleza. Usa su talento de taxidermista para "devolver" a los animales a su hábitat natural. Sin embargo, la verdadera búsqueda de respuestas comienza cuando encuentra un rollo de película sin revelar en cada uno de los animales que trata. Su obsesión la lleva a buscar la explicación de esta conexión.

A young woman feels a connection with the forces of nature. She uses her talent for taxidermy to "restore" the animals to their natural habitat. However, the true search for the answers begins when she starts finding a roll of undeveloped film in each of the animals she treats. Her obsession drives her to seek the explanation for this connection.

Mekakure

Japó, 5 min 30 s, 2019, animació per ordinador 2D, VOS (japonès)
Direcció: Akifumi Nonaka
Direcció i producció: Akifumi Nonaka

Shun es penedeix de jugar amb ells. Encara no pot entendre per què estava amb aquests quatre que no són realment amics, ni persones que li agraden. Mentre juguen, la calor insuportable i l'atmosfera pesada repercuteixen en els temors i la depressió de Shun.

Shun se arrepiente de jugar con ellos. Todavía no puede entender por qué estaba con esos cuatro que no son realmente amigos, ni personas que le gustan. Mientras juegan, el calor insoportable y la atmósfera pesada repercuten en los temores y la depresión de Shun.

Shun regrets playing with them. He still can't understand why he was with these four who are not really friends, or people he actually likes. While they play, the unbearable heat and the heavy atmosphere deepen Shun's fears and depression.

Toomas teispool metsikute huntide orgu (Toomas Beneath the Valley of the Wild Wolves)

Estònia, 18 min, 2019, animació 2D, VOS (anglès)
Direcció: Chintis Lundgren
Producció: Chintis Lundgreni Animatsioonistuudio, Adriatic Animation i Miyu Productions

Després de perdre una feina d'enginyeria ben pagada, Toomas, un llobatò, troba feina com a gíglol per mantenir la seva família. Mentrestant, la seva dona embarassada, Viivi, assisteix a seminaris d'empoderament femení que involucren homes esclaus. Toomas obté un paper en una pel·lícula d'explotació sexual i les coses es tornen més escandaloses. Quant de temps podran guardar els seus secrets?

Después de perder un trabajo de ingeniería bien pagado, Toomas, un lobito, encuentra trabajo como gigoló para mantener a su familia. Mientras, su esposa embarazada, Viivi, asiste a seminarios de empoderamiento femenino que involucran a esclavos varones. Toomas consigue un papel en una película de explotación sexual y las cosas se vuelven más escandalosas. ¿Cuánto tiempo podrán guardar sus secretos?

After losing a well paid engineering job, Toomas, a young wolf, finds work as a gigolo to support his family. While his pregnant wife Viivi attends female empowerment seminars involving male slaves, Toomas gets a role in a sexploitation movie and things become more outrageous. How long will they both be able to keep their secrets?

Diumenge
1 de març
11 h
La Llotja, Sala Ricard Viñes

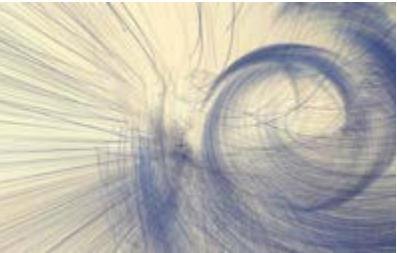
Esfinge urbana

Espanya, 4 min 53 s, 2020, composició digital, sense diàlegs
Direcció: María Lorenzo
Producció: Enrique Millán

Curtmetratge que documenta, creativament, la presència de l'art urbà a diversos barris de València entre 2018 i 2019. S'animen aquestes peces d'art efímer, connectant cada imatge en continuïtat com els fotogrames d'una pel·lícula. Tots aquests rostres ens miren amb els ulls ben oberts, com si ens estiguessin dient que existim, però podríem no existir, i el món seguiria girant.

Cortometraje que documenta creativamente la presencia del arte urbano en diversos barrios de Valencia entre 2018 y 2019. Se animan estas piezas de arte efímero, conectando cada imagen en continuidad como los fotogramas de una película. Todos estos rostros nos miran con los ojos muy abiertos, como si nos estuvieran diciendo que existimos, pero podríamos no existir, y el mundo seguiría girando.

Short film that creatively documents the presence of urban art in several neighbourhoods of Valencia between 2018 and 2019. These ephemeral art pieces are animated, connecting each image in continuity like the frames of a film. All these faces look at us with wide eyes, as if they were telling us that we exist, but we might not exist, and the world would continue to spin.

Flow

Països Baixos, 13 min 47 s, 2019, animació 3D, sense diàlegs
Direcció: Adriaan Lokman
Producció: Valk Productions i Dark Prince

Un dia turbulent, pintat fent servir aire. Mitjançant l'element més vibrant que ens envolta, flotem girant com fulles. Pinzellades d'aire amables, suaus i potents pinten la nostra fràgil existència de la manera més imprevisible i tempestuosa.

Un día turbulento, pintado utilizando aire. A través del elemento más vibrante que nos rodea, flotamos girando como hojas. Pinceladas de aire amables, suaves y potentes colorean nuestra frágil existencia de la manera más imprevisible y tormentosa.

A turbulent day, painted by air. Through the most vibrant element around us, we float, spinning like leaves. Gentle, soft and powerful air brushstrokes colour our fragile existence in the most unpredictable and stormy way.

The Dawn of Ape

Japó, 4 min, 2019, dibuix en iPad i animació 2D, sense diàlegs
Direcció: Mirai Mizue
Producció: Mirai Film

Heus ací la primera animació del món feta per ser vista per ximpanzés. Només per aquesta vegada, l'ensenyarem als humans.

Aquí está la primera animación del mundo hecha para ser vista por chimpancés. Solo por esta vez, se la mostraremos a los humanos.

Here is the world's first animation made to be watched by chimpanzees. Just this once, we will show it to you humans.

Ruunpe

França, 2 min 14 s, 2019, dibuix sobre paper i animació 2D, VO
Direcció i producció: Boris Labbé Studio

El poble ainu és una població indígena d'Hokkaido, al nord-est de Honshu, Sakhalin, les illes Kurils i la península de Kamchatka (Japó). Ruunpe es refereix a un dels diferents tipus de quimonos i patrons fets pels creadors ainu. Patrons que poden estar inspirats en formes de la natura, connectades amb la seva vida diària i la seva espiritualitat. Les quatre animacions són un tribut a aquest art.

El pueblo ainu es una población indígena de Hokkaido, al noreste de Honshu, Sakhalin, las islas Kuriles y la península de Kamchatka (Japón). Ruunpe se refiere a uno de los diferentes tipos de kimonos y patrones hechos por los creadores ainu. Patrones que pueden estar inspirados en formas de la naturaleza, conectadas con su vida diaria y su espiritualidad. Las cuatro animaciones son un tributo a este arte.

The Ainu people are an indigenous population of Hokkaido, Northeast of Honshu, Sakhalin, Kuril Islands and Kamchatka peninsula (Japan). Ruunpe refers to one of different types of kimonos and patterns made by Ainu creators. These patterns might be inspired by forms from nature, connected to their daily life and spirituality. The four animations are a tribute to this art.

How I Learned to Stop Worrying

Estats Units, 4 min 2 s, 2019, diverses tècniques, sense diàlegs
Direcció i producció: Aaron Holmes

Un poema d'esperança, tot i l'imminent apocalipsi. Els temors abstractes del col·lapse del sistema que s'estén per tot el món es fan tangibles en el vincle entre pares i fills. Potser el camí estret cap a la prevenció d'una catàstrofe exigeix el mateix optimisme imprudent que ens hi va portar? A través dels fulletons de seguretat de les aerolínies es busquen significats soterrats.

Un poema de esperanza, a pesar del inminente apocalipsis. Los temores abstractos del colapso del sistema que se extiende por todo el mundo se hacen tangibles en el vínculo entre padres e hijos. ¿Quizás el camino estrecho hacia la prevención de una catástrofe exige el mismo optimismo insensato que nos llevó a ella? A través de los folletos de seguridad de las aerolíneas se buscan significados soterrados.

A poem of hope, despite the looming apocalypse. Abstract fears of world-spanning system collapse become tangible in the bond between parents and child. Perhaps the narrow path toward averting catastrophe demands the same foolhardy optimism that brought us to it? Through airline safety pamphlets in search of buried meanings.

Hideouser and Hideouser

Mèxic, 7 min 43 s, 2019, retallables i animació 2D, VOS (anglès)

Direcció i producció: Aria Covamonas

Uprising

Canadà, 4 min, 2019, intervenció sobre negatiu, sense diàlegs

Direcció i producció: Steven Woloshen

Orbit

Països Baixos, 6 min 49 s, 2019, fonotròpies, sense diàlegs

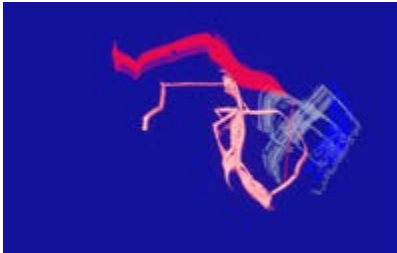
Direcció i producció: Tess Martin

Garoto transcodificado a partir de fosfeno (Boy Transcoded from Phosphene)

Brasil, 2 min 6 s, 2018, rotoscòpia i efectes digitals, sense diàlegs

Direcció i producció: Rodrigo Faustini

Mais un oiseau ne chantait pas

Canadà, 6 min, 2018, intervenció sobre negatiu, sense diàlegs

Direcció i producció: Pierre Hébert

Serial Parallels

Hong Kong, 9 min, 2019, diverses tècniques, sense diàlegs

Direcció: Max Hattler

Producció: Relentless Melt

Tots els dies són iguals, però més i més horribles. Aquesta curiosa peça d'animació autobiogràfica ens mostra l'opressiva quotidianitat laboral d'una aspirant a bruixa que sobreviu servint taules. Les seves fantasies d'alliberament cada dia són més horripilants.

Todos los días son iguales, pero más y más horribles. Esta curiosa pieza de animación autobiográfica nos muestra la opresiva cotidianidad laboral de una aspirante a bruja que sobrevive sirviendo mesas. Sus fantasías de liberación cada día son más horripilantes.

Every day is the same, but more and more horrible. This curious piece of autobiographical animation reveals the oppressive daily work of an aspiring witch who survives by serving tables. Her fantasies of liberation every day are more horrifying.

Creat a partir de teasers/tràilers de cinema de Hollywood, reapropiats i reutilitzats per fer descarrilar el capitalisme. Pot participar Hollywood en una nova revolució?

Creado a partir de teasers/trailers de películas de Hollywood, reapropiados y reutilizados para hacer descarrilar el capitalismo. ¿Puede Hollywood participar en una nueva revolución?

Created from Hollywood film teasers/trailers, repurposed and reused to derail capitalism. Can Hollywood participate in a new revolution?

L'energia del Sol circula per la Terra, alimentant el cicle de la vida. Tot està connectat en un bucle natural, que es repeteix, com els discs circulars de les joguines òptiques màgiques. Aquest ritme és interromput per l'excés humà, detenint temporalment la circulació d'energia en la naturalesa. El cicle natural continuarà només sense la raça humana en la barreja.

La energía del Sol circula por la Tierra, alimentando el ciclo de la vida. Todo está conectado en un bucle natural, que se repite, como los discos circulares de los juguetes ópticos mágicos. Este ritmo es interrumpido por el exceso humano, deteniendo temporalmente la circulación de energía en la naturaleza. El ciclo natural continuará solo sin la raza humana en la mezcla.

The Sun's energy circulates through the Earth, feeding the cycle of life. Everything is connected in a natural loop, which repeats, like the circular discs of magical optical toys. This perfectly balanced rhythm is disrupted by human excess, temporarily stopping the circulation of energy in nature. The natural cycle will continue only without the human race in the mix.

Atrapat en fosfè, el material documental en brut revela la seva identitat digital, la seva versió numèrica, abans de retrocedir per retrobar la seva naturalesa abstracta. Un ordinador veu sense ulls, un algoritme imagina.

Atrapado en fosfeno, el material documental en bruto revela su identidad digital, su versión numérica, antes de retroceder para reencontrar su naturaleza abstracta. Un ordenador ve sin ojos, un algoritmo imagina.

Trapped in phosphene, raw documentary footage reveals its digital self, its numerical version, before retreating to rediscover its abstract nature. A computer sees without eyes, an algorithm imagines.

Aquesta pel·lícula és una interpretació visual d'una peça de Malcolm Goldstein per a violí solista basada en una cançó popular de Bòsnia i Hercegovina. El compositor la descriu com un gest d'esperança per a la pau en aquesta terra devastada per la guerra durant la dècada de 1990.

Esta película es una interpretación visual de una pieza de Malcolm Goldstein para violín solista basada en una canción popular de Bosnia y Herzegovina. El compositor la describe como un gesto de esperanza para la paz en esa tierra devastada por la guerra durante la década de 1990.

This film is a visual interpretation of a Malcolm Goldstein piece for solo violin based on a popular song from Bosnia-Herzegovina. The composer describes it as a gesture of hope for peace in that land ravaged by war during the 1990s.

Aquesta animació experimental aborda l'entorn construït de Hong Kong des de la perspectiva conceptual de la pel·lícula de cel·luloide, aplicant la tècnica d'animació de cel·luloide a la imatge fotogràfica. L'arquitectura característica de la ciutat, d'urbanitzacions que eclipsen l'horitzó, es reinventa com files paral·leles de tires de cel·luloide: paral·lels en sèrie.

Esta animación experimental aborda el entorno construido de Hong Kong desde la perspectiva conceptual de la celuloide de celuloide, aplicando la técnica de animación de celuloide a la imagen fotográfica. La arquitectura característica de la ciudad, de urbanizaciones que eclipsan el horizonte, se reinventa como filas paralelas de tiras de película: paralelos en serie.

This experimental animation approaches Hong Kong's built environment from the conceptual perspective of celluloid film, by applying the technique of film animation to the photographic image. The city's signature architecture of horizon-eclipsing housing estates is re-imagined as parallel rows of film strips: serial parallels.

Macka je uvijek zenska (A Cat Is Always Female)

Croàcia, 15 min 43 s, 2019, imatge real i animació 2D, VOS (croata)

Direcció: Martina Mestrovic i Tanja Vujasinovic

Producció: Kreativni Sindikat

Des d'una perspectiva feminista, les cineastes reten homenatge a la seva professora Marija Ujevic Galetovic, una de les escultores més importants de Croàcia. La vida i les opinions de Marija s'expliquen mitjançant una combinació de vídeos i animació de les seves escultures femenines.

Desde una perspectiva feminista, las cineastas rinden homenaje a su profesora Marija Ujevic Galetovic, una de las escultoras más importantes de Croacia. La vida y las opiniones de Marija se cuentan a través de una combinación de video y animación de sus esculturas femeninas.

Through a feminist lens, filmmakers pay homage to their professor Marija Ujevic Galetovic, one of Croatia's most important sculptors. Marija's life story and views are told through a combination of video footage and animation of her feminine sculptures.

Futur Talent

FUTURO TALENTO
FUTURE TALENT

Tots els públics

Dijous
27 de febrer
17.30 h
La Llotja, Sala Ricard Viñes

Au large

Bèlgica, 5 min 50 s, 2019, stop motion, sense diàlegs
Direcció: Mathilde Pepinster
Escola: Atelier de production La Cambre

Un banc de gel, un home gran, un peix i una realitat no gaire semblant a les altres. Aquí seguim el camí d'un gran home que pensa que és un esquimal que viu al banc de gel, mentre que per als altres només és un boig que posa potes enlaire un supermercat perseguint un peix.

Un témpano de hielo, un hombre grande, un pez y una realidad no muy parecida a las demás. Aquí seguimos el camino de un gran hombre que piensa que es un esquimal que vive en el témpano de hielo, mientras que para otros es solo un loco que pone patas arriba un supermercado persiguiendo a un pez.

An ice floe, a big man, a fish and a reality not quite like the others. Here we follow the path of a great man thinking he is an Eskimo living on the ice floe, while for others he is just a crazy man messing up a supermarket by chasing a fish.

The Spirits of Cairn

Japó, 7 min 12 s, 2018, titelles i stop motion, sense diàlegs
Direcció: Shinobu Soejima
Escola: Tokyo University of the Arts

Els llimbs com a destí dels que moren quan són petits. El protagonista sent remordiment per haver mort massa jove, però l'emoció és només un ressò i no té idea de quant temps ha estat allà, per què hi és o l'origen del seu penediment. La seva feina d'enterrar els colls sepultats sota la superfície continua sense fi.

El limbo como destino de quienes mueren cuando son pequeños. El protagonista siente remordimiento por haber muerto demasiado joven, pero la emoción es solo un eco y no tiene idea de cuánto tiempo ha estado allí, por qué está o el origen de su arrepentimiento. Su trabajo de enterrar los cuellos sepultados bajo la superficie continúa sin fin.

Imagine a state of limbo that is the destination of those who die in childhood. The protagonist feels remorse about having died too young, but the emotion is just an echo and he has no idea how long he's been there, why he is there or the source of his regret. His work of interring the necks buried below the surface continues without end.

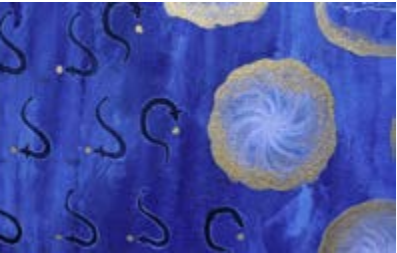
Nigel

Regne Unit, 9 min, 2019, dibuix sobre paper i animació 2D, sense diàlegs
Direcció: Natasza Cetner
Escola: Royal College of Art

Un curtmetratge sobre un ocell que es diu Nigel i que s'enamora d'una estàtua de formigó. Tracta sobre com són d'extremes la idealització i l'engany que fan palès com ens asseblem nosaltres i els animals. La pel·lícula es basa en una història real de Nigel the Gannet que va passar a l'illa de Mana a Nova Zelanda.

Un cortometraje sobre un pájaro llamado Nigel que se enamora de una estatua de hormigón. Trata de cuán extremos son la idealización y el engaño que muestran como nos parecemos nosotros y los animales. La película se basa en una historia real de Nigel the Gannet que sucedió en la isla de Mana en Nueva Zelanda.

A short film about a bird called Nigel that fell in love with a concrete statue. It's about how extreme idealisation and delusion show how similar we and the animals really are. The film is based on a true story of Nigel the Gannet that happened on Mana Island in New Zealand.

Just a Small

Estats Units, 4 min 41 s, 2019, diverses tècniques, sense diàlegs
Direcció: Na Kyung Kim
Escola: California Institute of the Arts

Igual que les antigues pintures murals, una pintura dibuixada en sis panells té una història per explicar. La història d'una petita anguila que desitja convertir-se en alguna cosa més gran que ella mateixa.

Al igual que las antiguas pinturas murales, una pintura dibujada en seis paneles tiene una historia que contar. La historia de una pequeña anguila que desea convertirse en algo más grande que ella misma.

Just like ancient mural paintings, a painting drawn on six panels has a story to tell. The story of a little eel that wants to become something bigger than itself.

Zdravstvujte, rodniye (Hello, My Dears)

Rússia, 4 min 41 s, 2019, dibuix 2D, sense diàlegs
Direcció: Alexander Vasiliev
Escola: School-Studio "SHAR"

Una dona gran estima i espera els seus estimats parents, i aquests arriben. Es comporten d'una manera una mica estranya, però això només és a primera vista.

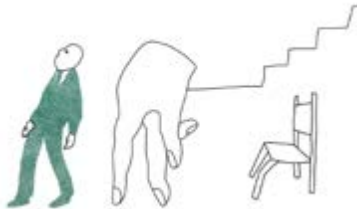
Una anciana ama y espera a sus queridos parientes, y estos llegan. Se comportan de un modo un poco extraño, pero esto solo es a primera vista.

An old lady loves and waits for her dear relatives. And the relatives come. They are a bit strange but only at first sight.

Celeste

Espanya, 4 min 28 s, 2019, animació 2D, sense diàlegs
Direcció: Bonaventure Monplaisir
Escola: ECIB 9zeros

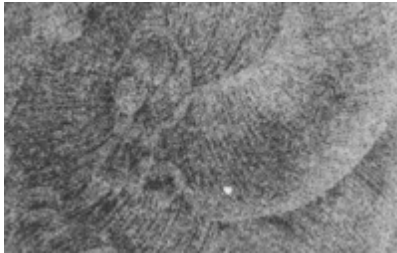
Köhkleja (The Hesitator)

Estònia, 4 min 32 s, 2019, animació 2D, sense diàlegs,
Direcció: Katariin Mudist
Escola: Pallas University of the Applied Sciences

Listen to Me Sing

Regne Unit, 11 min 12 s, 2020, imatge real i stop motion, sense diàlegs
Direcció: Isabel Garrett
Escola: National Film and Television School

Mate

Estats Units, 4 min 24 s, 2019, diverses tècniques, sense diàlegs
Direcció: Cherin Im
Escola: California Institute of Arts

Crazy

Regne Unit, 3 min 9 s, 2019, diverses tècniques, VOSE (anglès)
Direcció: Inari Sirola
Escola: Royal College of Art

Noctuelle

República Txeca, 10 min 12 s, 2019, titelles, sense diàlegs
Direcció: Martin A. Petrlíček
Escola: University of West Bohemia

Seguim el recorregut de Celeste, una nena que camina, acompanyada pels seus pares, per immensos camins que passen entre els núvols. Celeste obté dels seus pares un mapa del tresor que indica el recorregut que ha de seguir per arribar a la felicitat. Però aquest recorregut és ple d'obstacles i sorpreses que requereixen molta voluntat.

Seguimos el recorrido de Celeste, una niña que camina, acompañada por sus padres, por inmensos caminos que pasan entre las nubes. Celeste obtiene de sus padres un mapa del tesoro que indica el recorrido que debe seguir para llegar a la felicidad. Pero este recorrido está lleno de obstáculos y sorpresas que requieren mucha voluntad.

We follow the path of Celeste, a girl accompanied by her parents who walks on immense roads passing through the clouds. Celeste obtains from her parents a treasure map indicating the route she must follow to reach happiness. But this route is full of obstacles and surprises that require a lot of willpower.

La història d'un home indecís que no ha de prendre decisions però que, en dividir-se, pot aprofitar cada oportunitat al seu camí. Les textures de la pel·lícula reflecteixen el desenvolupament en el món interior del personatge principal, que contrasta amb la representació de la ciutat. Aquesta història surrealista dona una perspectiva d'un món amb què molts de nosaltres hem estat somiant.

La historia de un hombre indeciso que no tiene que tomar decisiones pero que, al dividirse, puede aprovechar cada oportunidad en su camino. Las texturas de la película reflejan el desarrollo en el mundo interior del personaje principal, que contrasta con la representación de la ciudad. Esta historia surrealista da una perspectiva de un mundo con el que muchos de nosotros hemos estado soñando.

A story about a wavering man who does not have to make decisions but can follow each opportunity along his way by splitting himself. The textures in the film mirror the developments in the inner world of the main character that contrast with the depiction of the city. This surreal story gives a perspective on a world many of us have been dreaming of.

Sophie és una jove reprimida que viu i treballa en un hotel miserable on es veu obligada a cantar totes les nits. La seva veu és horrible, la gent l'odia i se sent constantment humiliada. Quan una nova parella d'actuació en forma de morsa entra inesperadament a la seva vida, Sophie crea un vincle que li proporciona la confiança per alliberar-se del seu entorn.

Sophie es una joven reprimida que vive y trabaja en un hotel miserable donde se ve obligada a cantar todas las noches. Su voz es horrible, la gente la odia y se siente constantemente humillada. Cuando una nueva compañera de actuación en forma de morsa entra inesperadamente en su vida, Sophie crea un vínculo que le da la confianza para liberarse de su entorno.

Sophie is a repressed young woman who lives and works in a miserable hotel where she is forced to sing every night. Sophie's voice is awful, the crowd hate her, and she feels constantly humiliated. When a new performing partner in the form of a walrus unexpectedly enters her life, Sophie forms a bond which gives her the confidence to break free from her surroundings.

Un ritual d'aparellament en impressió, planxa i reflexió. Pel·lícula experimental que combina animació, gravat i fotografia.

Un ritual de apareamiento en impresión, plancha y reflexión. Película experimental que combina animación, grabado y fotografía.

A mating ritual in print, plate and reflection. Experimental film combining animation, printmaking and photography.

Ens presenten una dona que se sent eròticament atreta per un collaret de cadena d'home. Tot i així, s'enfronta ràpidament a aquests sentiments amb una agressió, seguida d'una estranya cadena d'accions. Algú s'ha tornat boig?

Nos presentan a una mujer que se siente eróticamente atraída por un collar de cadena de hombre. Sin embargo, se enfrenta rápidamente a estos sentimientos con una agresión, seguida de una extraña cadena de acciones. ¿Alguien se ha vuelto loco?

We are introduced to a woman who's getting erotically charged by a man's chain necklace. However, she quickly confronts these feelings with aggression, followed by a weird chain of actions. Has someone gone crazy?

El personatge principal, Noctuelle, és el creador de papallones que porten somnis. Aquestes papallones volen a la nit per proporcionar somnis a la gent. Però en aquest món també hi ha un altre personatge, el ratpenat, que és exactament el contrari a Noctuelle.

El protagonista, Noctuelle, es el creador de mariposas que traen sueños. Estas mariposas vuelan por la noche para proporcionar sueños a la gente. Pero en este mundo también hay otro personaje, el murciélago, que es exactamente lo contrario a Noctuelle.

The main character, Noctuelle, is the creator of butterflies who bring dreams. These butterflies then fly through the night to give dreams to people. But in this world, there is also another character, the bat, the exact opposite of Noctuelle.

+12

Divendres 28
17.30 h
La Llotja, Sala Ricard Viñes

Tête de linotte !

Bèlgica, 5 min 43 s, 2019, animació 2D, VOS (francès)
Direcció: Gaspar Chabaud
Escola: ENSAV La Cambre

Pile

Regne Unit, 3 min 23 s, 2019, diverses tècniques, sense diàlegs
Director: Toberg
Escola: Royal College of Art

Hommes pressés

França, 4 min 4 s, 2019, dibuix animat, VOS (francès)
Direcció: Thibault Llonch
Escola: La Poudrière

There Were Four of Us

Estats Units, 6 min 51 s, 2019, diverses tècniques, VOS (anglès)
Direcció: Cassie Shao
Escola: University of Southern California

Inside Me

Alemanya, 2019, 5 min 14 s, tinta sobre paper, VOS (anglès)
Direcció: Maria Trigo Teixeira
Escola: Film University Babelsberg Konrad Wolf

Narra la història d'un nen enfrontat amb un problema de matemàtiques i els seus propis problemes de concentració, acompanyat d'una mare que lentament va perdent la paciència.

Narra la historia de un niño enfrentado a un problema de matemáticas y a sus propios problemas de concentración, acompañado de una madre que lentamente va perdiendo la paciencia.

It tells the story of a child faced with a maths problem and his own attention problems, accompanied by a mother who slowly loses patience.

Curtmetratge que intenta posar en ordre les construccions humanes. Un hàbitat vertical que modela la progressió material des de la supervivència fins a la distòpia desenfrenada del capitalisme tardà.

Cortometraje que intenta poner en orden las construcciones humanas. Un hábitat vertical que modela la progresión material desde la supervivencia hasta la distopía desenfrenada del capitalismo tardío.

Short film that attempts to put human constructs in order. A vertical habitat that models material progression from bare survival to the unhinged dystopia of late capitalism.

Luc no pot orinar quan els lavabos dels homes estan plens. Un tall d'electricitat farà que flueixi un moment inesperat per compartir.

Luc no puede orinar cuando los baños de los hombres están llenos. Un corte de electricidad hará que fluya un momento inesperado para compartir.

Luc can't pee when the men's toilets are full. A power cut will set an unexpected sharing moment flowing.

En una habitació hi ha quatre persones. Aquesta pel·lícula és una barreja en què la realitat s'explica a través d'imatges oníriques. Gira al voltant de la mort i és bastant ombrívola, un regne curiós on el director del film examina allò personal des de la distància.

En una habitación hay cuatro personas. Esta película es una mezcla en la que la realidad se cuenta a través de imágenes oníricas. Gira en torno a la muerte y es bastante sombría, un reino curioso donde el director de la película examina lo personal desde la distancia.

In a room, there are four people. This film is a mix in which the reality is told through dream imagery. It revolves around death and is rather gloomy, a curious realm where the film's director examines the personal from a distance.

Una decisió clara envoltada de sentiments barrejats. Una jove explica la seva experiència amb l'avortament.

Una decisión clara rodeada de sentimientos encontrados. Una joven relata su experiencia con el aborto.

A clear decision surrounded by mixed feelings. A young woman recounts her experience with abortion.

Don't Buy Milk

Regne Unit, 4 min 12 s, 2019, animació 2D, sense diàlegs
Direcció: Julian Gallese
Escola: Royal College of Art

Tout va rentrer dans le désordre

França, 4 min 5 s, 2019, animació 2D, VOS (francès)
Direcció: Cheyenne Canaud-Wallays
Escola: La Poudrière

Silence

França, 9 min 46 s, 2019, stop motion, VOS (francès)
Direcció: Isis Leterrier
Escola: EMCA

Florigami

Croàcia, 5 min 29 s, 2019, diverses tècniques, sense diàlegs
Direcció: Iva Ćirić
Escola: Akademski filmski centar DKSG

Princesa por Apocalipsis

Espanya, 4 min 31 s, 2019, modelat 3D i animació 2D, VO (castellà)
Direcció: Raquel Juan Maestre
Escola: Master Animación UPV

Blind Eye

França, 6 min 23 s, 2019, animació 2D, VOS (anglès)
Direcció: Isabela de Pinho, Bruno Cohen, Rohit Kelkar, Yujia Wang, Germaine Colajanni, Rohan Deshchougule i Diego Porral
Escola: Gobelins, l'école de l'image

Un retrat capritxós d'una petita ciutat lletera.

Un retrato caprichoso de una pequeña ciudad lechera.

A whimsical portrait of a small dairy town.

Cada dissabte la mateixa rutina: les furgonetes arriben a la plaça del poble i els clients inunden el mercat.

Todos los sábados la misma rutina: las camionetas llegan a la plaza del pueblo y los clientes inundan el mercado.

Every Saturday it's the same routine: vans arrive in the town square and customers flood the marketplace.

Amb el retorn de la primavera, s'inicia la temporada de l'amor. Les granotes comencen a raucar i la resta d'animals omplen de sorolls l'estany, dia i nit. Això no agrada al senyor Veí, aquest enrenou no el deixa dormir, i per tal de solucionar-ho acudirà a la justícia.

Con el regreso de la primavera, se inicia la temporada del amor. Las ranas empiezan a croar y el resto de animales llenan de ruidos el estanque, día y noche. Esto no gusta al señor Vecino, tal revuelo no le deja dormir, y para solucionarlo acudirá a la justicia.

As spring returns, the season of love begins. The frogs begin to croak and the rest of the animals fill the pond with noise, day and night. This does not please Mr. Neighbour, who cannot sleep with such commotion, and he will use the law to resolve it.

Una flor blanca tendra i solitària creix envoltada d'altres plantes en un laberint botànic amenaçador, on cada dia lluita per sobreviure.

Una flor blanca tierna y solitaria crece rodeada de otras plantas en un laberinto botánico amenazador, donde cada día lucha por sobrevivir.

A tender and lonely white flower grows surrounded by other plants in a threatening botanical labyrinth, where every day it struggles to survive.

A l'habitació d'un hotel, Dallas, una nena de sis anys, es vesteix de princesa. La seva amiga Paris passa a recollir-la per assistir al gran ball de princeses de Daiselamb, ple de cadàvers. N'agafen dos per ballar, però la parella de Dallas resulta que no està morta i comença a demanar auxili.

En la habitación de un hotel, Dallas, una niña de seis años, se viste de princesa. Su amiga Paris pasa a recogerla para asistir al gran baile de princesas de Daiselamb, repleto de cadáveres. Cogen a dos de ellos para bailar, pero la pareja de Dallas resulta que no está muerta y empieza a pedir auxilio.

Inside a hotel room, Dallas, a six-year-old girl, dresses as a princess. Her friend Paris comes to pick her up to attend the great dance in the Daiselamb Princess Party-hard hall full of corpses. They take two of them to dance, however, the Dallas couple turns out not to be dead and starts asking for help.

En un món que venera l'Oll Totpoderós, dos germans han de fugir del sacrifici i descobreixen que el seu món no és el que semblava.

En un mundo que venera al Ojo Todopoderoso, dos hermanos deben huir del sacrificio y descubren que su mundo no es lo que parecía.

In a world that venerates the Almighty Eye, two siblings find themselves escaping from sacrifice, only to discover that their world is not what it appeared to be.

FT3

FUTUR TALENT 3

Tots els públics. +12

Dissabte
29 de febrer
11 h
La Llotja, Sala Ricard Viñes

Inès

França, 4 min 7 s, 2019, dibuix animat, VOS (francès)
Direcció: Élodie Dermange
Escola: La Poudrière

Inès s'enfronta amb una elecció difícil: està embarassada i cal que prengui una decisió analitzant les seves opcions.

Inès se enfrenta a una elección difícil: está embarazada y debe tomar una decisión analizando sus opciones.

Inès is facing a difficult choice: she is pregnant and must make a decision by analysing her options.

2.3 x 2.6 x 3.2

Xina, 3 min 47 s, 2019, animació 2D, VOS (xinès i anglès)
Escola: Royal College of Art

Kareau és una figura de fusta de les illes Nicobar. Va ser posat fora de la casa d'una persona malalta per espantar i allunyar els mals esperits que es creu que causen la malaltia. Aquesta pel·lícula permet sentir el possible equilibri entre l'esperança i la mort, comprendre el patiment i la lluita dels pacients de càncer i la importància que l'esperança té per a ells.

Kareau es una figura de madera de las islas Nicobar. Fue puesto fuera de la casa de una persona enferma para asustar y alejar a los malos espíritus que se cree que causan la enfermedad. Esta película permite sentir el posible equilibrio entre la esperanza y la muerte, comprender el sufrimiento y la lucha de los pacientes de cáncer y la importancia que la esperanza tiene para ellos.

Kareau is a wooden figure from the Nicobar Islands. It was set up, put outside a sick person's house to scare and drive away the bad spirits thought to be causing the disease. This film allows us to feel the possible balance between hope and death, understand the suffering and struggle of cancer patients and the importance of hope for them.

Balance

Bèlgica, 7 min 2 s, 2019, stop motion, sense diàlegs
Direcció: Timothée Crabbé
Escola: LUCA School of Arts

Companys a l'escenari i en la vida, els acrobates Alec i Theo es troben en un equilibri perfecte entre aixecar i volar, entre liderar i seguir, fins que aquest fràgil equilibri es trenca per un accident. Mentre que l'Alec ha d'entendre la seva nova situació física, el Theo s'endinsa en les profunditats del seu ésser, buscant la força per lluitar amb la realitat.

Compañeros en el escenario y en la vida, los acróbatas Alec y Theo se encuentran en un equilibrio perfecto entre levantar y volar, entre liderar y seguir, hasta que este frágil equilibrio se rompe por un accidente. Mientras que Alec tiene que entender su nueva situación física, Theo se adentra en las profundidades de su ser, buscando la fuerza para lidiar con la realidad.

Partners on stage and in life, acrobats Alec and Theo find each other in a perfect balance between lifting and flying, between leading and following, until this fragile balance is turned upside down by an accident. While Alec has to understand his new physical situation, Theo climbs into the depths of his being, looking for the strength to deal with reality.

Schovka (Hide N Sike)

República Txeca, 6 min 56 s, 2019, animació 2D, sense diàlegs
Direcció: Barbora Halířová
Escola: FAMU Film and TV School of the Academy of Performing Arts in Prague

Al rerefons d'un joc infantil hi ha una història sobre el flux i la percepció del temps. Per guanyar-lo, el jove es converteix en un vell i la seva vida es redueix al joc de fet i amagar. Aquesta pel·lícula es converteix en un entreteniment engrescador que atreu els espectadors al món surrealista del subconscient humà.

En el fondo de un juego infantil hay una historia sobre el flujo y la percepción del tiempo. Para ganarlo, el joven se convierte en un anciano y su vida se reduce al juego del escondite. Esta película se convierte en un entretenimiento estimulante que atrae a los espectadores al mundo surrealista del subconsciente humano.

In the background of a children's game there is a story about the flow and perception of time. To win the game, the young boy becomes an old man and his life is reduced to a game of hide and seek. This film becomes a stimulating entertainment that attracts viewers to the surreal world of the human subconscious.

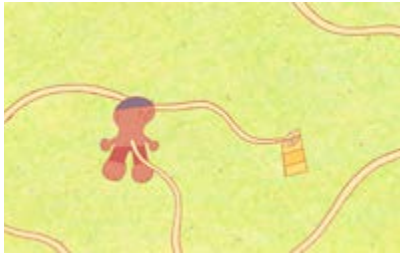
Ma geôle

Alemanya, 6 min 10 s, 2019, animació 2D, sense diàlegs
Direcció: Bianca Scali
Escola: Filmakademie Baden-Württemberg

Un nen descobreix les diverses meravelles d'un món del qual no pot escapar. Un diàleg entre ment i cos.

Un niño descubre las diferentes maravillas de un mundo del que no puede escapar. Un diálogo entre mente y cuerpo.

A kid discovers the different wonders of a world he cannot escape. A dialogue between mind and body.

The Growth

Singapur, 7 min 4 s, 2019, animació 2D, sense diàlegs

Direcció: Sarah Cheok Ling Fay
Escola: Lasalle College of the Arts

Un jove ambiciós està ansiós per créixer i poder experimentar el món fora de la seva casa kelong enmig de l'oceà. Finalment, reuneix el coratge per persuadir l'ancià, però s'enfronta a la desaprovació. De totes maneres, decideix marxar.

Un joven ambicioso está ansioso por crecer para poder experimentar el mundo fuera de su casa kelong en medio del océano. Finalmente, reúne el coraje para persuadir al anciano, pero se enfrenta a la desaprobación. De todos modos, decide marcharse.

An ambitious young boy is eager to grow up so he can experience the world outside of his kelong house in the middle of the ocean. Eventually, he summons up the courage to persuade the old man but he is faced with disapproval. He decides to go anyway.

Instinct

França, 4 min 38 s, 2019, animació 3D, sense diàlegs

Direcció: Arthur Allender, Mathieu Antoine, Léna Belmonte, Cyrielle Guillermin, Victor Kirsch i Elliot Thomasson
Escola: ArtFX

En un bosc dens i gelat, Piotr, un jove caçador, es troba paralytitzat de manera violenta per una trampa per a ossos. Mentre es mor de fred lentament, la presa que estava caçant s'acosta...

En un bosque denso y helado, Piotr, un joven cazador, se encuentra violentamente paralizado por una trampa para osos. Mientras se muere de frío paulatinamente, la presa que estaba cazando se acerca...

In a dense and icy forest, Piotr, a young hunter, finds himself violently paralysed by a bear trap. While he is slowly freezing to death, the prey he was hunting approaches...

Hopos

República Txeca, 3 min 31 s, 2019, animació 2D, sense diàlegs

Direcció: Lucie Kokoliová
Escola: FAMU Film and TV School of the Academy of Performing Arts in Prague

El campionat mundial de salt d'esquí ha començat. Diversos animals, fins i tot un os polar, competeixen entre ells i demostren per a què s'han entrenat. Però quan la competició arriba al seu final, els esdeveniments, sobtadament, prenen un gir inesperat.

El campeonato mundial de salto de esquí ha empezado. Varios animales, incluido un oso polar, compiten entre sí y demuestran para qué se han entrenado. Pero cuando la competición llega a su fin, los acontecimientos, repentinamente, toman un giro inesperado.

The ski jumping world championship is underway. Several animals, including a polar bear, compete with each other and show what they have been trained for. But when the competition is coming to an end, events suddenly take an unexpected turn.

Tamou

Israel, 10 min, 2019, tècnica mixta, sense diàlegs

Direcció: Tom Prezman i Tzor Edery
Escola: Bezalel Academy

Un dia en la vida d'en Tamou, un home trans tancat al Marroc del segle XX, mentre la seva veritable identitat es desenvolupa a l'ombra de la societat patriarcal. Una exploració interna de gènere i sexualitat a la cultura de l'Orient Mitjà.

Un día en la vida de Tamou, un hombre trans encerrado en el Marruecos del siglo XX, mientras su verdadera identidad se desarrolla a la sombra de la sociedad patriarcal. Una exploración interna de género y sexualidad en la cultura del Medio Oriente.

A day in the life of Tamou, a closeted trans man in 20th century Morocco, as his true identity unfolds in the shadow of a patriarchal society. An internal exploration of gender and sexuality in Middle Eastern culture.

Hänen päänsä (Her Head)

Finlàndia, 7 min, 2019, animació 2D, sense diàlegs

Direcció: Emma Louhivuori
Escola: Turku University of Applied Sciences

La vida d'una dona és difícil perquè el seu cap és un gat. Un dia el gat es perd i ella intenta tirar endavant però el necessita. Quan el gat retorni al seu cap tot tornarà al seu lloc.

La vida de una mujer es difícil porque su cabeza es un gato. Un día el gato se pierde y ella intenta seguir adelante pero lo necesita. Cuando el gato regrese a su cabeza todo volverá a su sitio.

A woman's life is difficult because her head is a cat. One day the cat is lost and she tries to move on but needs it. When the cat returns to her head everything will fall back into place.

Good Intentions

Regne Unit, 8 min 35 s, 2018, stop motion, sense diàlegs

Direcció: Anna Mantzaris
Escola: Royal College of Art

Una jove és responsable d'un accident de trànsit però es dona a la fuga, aleshores comencen a succeir-li coses estranyes i esgarrifoses. Un petit thriller sobre persones que no sempre l'encerten quan prenen decisions.

Una joven es responsable de un accidente de tráfico pero se da a la fuga, entonces comienzan a sucederle cosas extrañas y espeluznantes. Un pequeño thriller sobre personas que no siempre aciertan tomando decisiones.

A young woman is responsible for a hit and run, but strange and spooky things start to happen... A short thriller about people that are not always the best at making decisions.

Psychophonic

Espanya, 5 min 42 s, 2019, stop motion, sense diàlegs

Direcció: Aline Romero

Escola: DECIB 9zeros

Una nit de lluna plena, un gat és seduït i atrapat en una casa esgarrifosa. Mentre intenta escapar i salvar la vida, descobrirà el secret que amaga la gramola.

Una noche de luna llena, un gato es seducido y atrapado en una casa escalofriante. Mientras trata de escapar y salvar su vida, descubrirá el secreto que esconde la gramola.

During a full moon, a cat is seduced and trapped in a spooky house. While trying to escape and save its life, it will discover the secret hidden by the jukebox.

Almost There

Regne Unit, 8 min 44 s, 2019, dibuix 2D i stop motion, sense diàlegs

Direcció: Nelly Michenaud

Escola: National Film and Television School

Durant un viatge en tren sense parades ni destí, un observador fa tot el que pot per evitar els altres passatgers, un nadó gegant fuig dels seus pares, una dona romàntica comença una relació amb un cucut i un nen ingenu descobreix que alguns problemes no es poden arreglar amb imatges d'unicorns.

En un viaje en tren sin paradas ni destino, un observador hace todo lo posible para evitar a los demás pasajeros, un bebé gigante huye de sus padres, una mujer romántica comienza una relación con un cuco y un niño ingenuo descubre que algunos problemas no se pueden arreglar con imágenes de unicornios.

On a train journey without stops or destination, an observer goes to extreme lengths to avoid other passengers, a giant baby runs away from his parents, a romantic woman starts a relationship with a cuckoo, and a naïve boy discovers that some problems can't be fixed by pictures of unicorns.

Le chant discret des cardiogrames

França, 7 min 7 s, 2019, animació, sense diàlegs

Direcció: Raphaël Lozano Maurel

Escola: École nationale supérieure des Arts décoratifs

Elyo és un nen que espera per ser operat. Sol a la seva habitació d'hospital, només la seva imaginació selvàtica i el seu conillet de peluix Pedro poden protegir-lo de les seves pors. No obstant això, aquest fràgil equilibri es trencarà el dia que Pedro desaparegui a l'hospital.

Elyo es un niño que espera para ser operado. Está solo en su habitación de hospital, y únicamente su imaginación selvática y su conejito de peluche Pedro pueden protegerlo de sus miedos. Sin embargo, este frágil equilibrio se romperá el día que Pedro desaparecerá en el hospital.

Elyo is a child waiting for surgery. Alone in his hospital room, only his sylvan imagination and his plush bunny Pedro can protect him from his fears. However, this frail equilibrium will be shattered the day Pedro disappears in the hospital.

Monogràfic Time Capsule

MONOGRÁFICO TIME CAPSULE
MONOGRAPHIC SESSION TIME CAPSULE

Animació i memòria

Jayne Pilling

Body Memory d'Ülo Pikkov

Avui en dia s’admet que l’animació és especialment capaç d’explorar l’experiència subjectiva per atreure l’empatia dels espectadors, i què hi ha de més subjectiu que la memòria? Ja sigui en forma de documental, ficció o autografia, en explorar la memòria individual o col·lectiva i preguntar-se què pot fer l’animació que no pugui fer l’acció en viu és probable que sorgeixin referències a *Vals con Bashir*, *Persépolis* o *Del revés*, pel·lícules que apropen aquesta qüestió al gran públic.

L’anime de Satoshi Kon *Millenium Actress* (2001) ens ensenya com l’animació fins i tot pot estar més capacitada per representar el *funcionament* i no únicament el contingut de la memòria. Kon representa la memòria com subjecta a les necessitats emocionals de la persona que recorda, presentant una actriu gran que és entrevistada per a un documental sobre la seva carrera, en papers que es fan ressò d’una vida dedicada a perseguir l’objecte i el record del seu primer amor. "Ens quedem preguntant-nos si les imatges que se’ns presenten es basen en esdeveniments que va viure en realitat, o en un plató de cinema, o... representant les fantasies d’algú altre, o potser d’escenes mal recordades de les seves pel·lícules, i on rau exactament la línia divisòria entre persona i actriu" (Jasper Sharp). Les sobtades transformacions de pel·lícula en pel·lícula, diferents períodes i gèneres històrics, canvis de vestuari i de decorat, de vegades a meitat d’una escena, serien massa discordants i confusos en l’acció en viu. Els terratrèmols en una pel·lícula, tant una realitat de la geografia japonesa com un dispositiu de canvi de temps, també tornen a representar el moviment tectònic que poden provocar els records. Es podria veure el film en conjunt també com un metacomentari profètic sobre el propi documental animat?

Mentre que la majoria de pel·lícules animades requereixen narracions bastant clares i desenvolupades, els films d’animació poden gaudir d’una llibertat molt més creativa.

Els motius visuals com a símbols i metàfores, metamorfosis, juguen amb línies temporals, l’espai de pantalla fragmentat... poden representar els múltiples nivells en què funciona la memòria, evitant la lògica, per augmentar l’experiència de veure. "Els millors curts, especialment en animació, poden explicar una història tan petita o gran com vulguin, i una narració condensada pot centrar-se en alguna cosa tan aparentment insignificant que fa la sensació de ser enorme, reajustant les nostres percepcions d’una manera que la narració tradicional potser seria incapaç de fer" (Tim Grierson).

Malgrat que aquí ens centrarem en films més recents, hauríem d’esmentar algunes fites històriques que van obrir noves vies en l’animació per representar la memòria, com ara el molt famós *Tale of Tales* de Norstein (1979), l’autobiogràfic *Frank Film* de Frank Mouris (1974) o la història familiar i del país del iugoslau N. Gragic *Pictures from Memory* (1989), a banda de les innovacions del seu anterior *Diary* (1974).

Amb molta més profunditat –i complexitat– l’artista William Kentridge ha explorat la importància específica de recordar i oblidar la història política recent de la seva Sud-àfrica natal en la sèrie de films *Drawings for Projection* (1989-94). El seu procés d’animació –que sorgeix com un intent de registrar etapes successives de les seves obres d’art– personifica en si mateix aquesta temàtica: esborrar i tornar a fer els seus dibuixos inicials en carbonet i pastel sobre paper deixant així empremtes del que hi havia abans. L’efecte de palimpsest resultant permet l’ambigüitat de la memòria a mesura que personatges recurrents revisiten històries personals, inscrites dins referències visuals a esdeveniments reals, al paisatge com la política del cos. Reiteració i variació també parlen d’un procés continuat d’introspecció i de reinterpretació.

"Els records felços" a *Morir di Amor* de Gil Akabetz (2005)

es mostren tan fràgils com els anells de fum que es dissolen en un dels seus salts enrere en aquesta comèdia de luxúria, adulteri i engany. Construït de forma intricada, el film demostra brillantment com les metamorfosis visuals i d’àudio poden fer malabars amb el passat i el present, tractant els records com si fossin dispositius estructurals i intrínsecs de la trama, representant esdeveniments tal com els recorden els diversos participants, posant finalment al descobert tot de fets que seran literalment fatals per al seu protagonista.

En animació, el potencial de la metàfora per crear sentits va molt més enllà de l'"això és com allò" perquè pot ser tant literal com personificat, desenvolupat al llarg del temps i contraposat amb el so, en el que Carmen Hannibal ha anomenat "la capacitat del film animat de representar perspectives subjectives com a metàfores creatives complexes". Com amb la metamorfosi, pot dotar les imatges de múltiples sentits.

"Es tracta d’un espai físic i alhora mnemònic", diu Dahee Jeong de l’habitació en què un home reflexiona sobre el final d’una relació, una habitació poblada de records, representada per espais buits deixats per objectes importants que s’han eliminat, a *The Empty*. Un sentit de moderació, reforçat per un estil de dibuix precís i meticulós, serveix per augmentar l’impacte de les seves meditacions sobre la diferència entre el món visible i com el representem.

La immediatesa física dels objectes reals, com a poderosos avatars de la memòria, es fa palesa en pel·lícules fotograma a fotograma de l’estonià Ülo Pikkov. Sobre *Body Memory* (2011), inspirant-se en les deportacions soviètiques del seu país natal als anys 1940, comenta: "El nostre cos recorda més del que podem pensar i imaginar... Manté vives les històries dels nostres pares i avis i també les dels nostres avantpassats". Aquí, va voler que cadascun dels personatges, construïts a partir de cordill enrotllat i desenrotllat i amuntegats dins d’un vagó "estigués vinculat a alguna cosa personalment valuosa. Ja sigui la família, la casa o el país on van néixer, [un cop] separat de la seva connexió, es faria miques físicament". No cal cap veu en off: el film transmet el seu sentit simplement a través dels seus elements visuals i la seva poderosa banda sonora. A *Empty Space* (2016) Pikkov col·loca personatges humans i titelles entre els objectes fets per un home que, en els anys passats en un petit amagatall per evitar ser capturat durant la Segona Guerra Mundial, va construir una rèplica en miniatura de la casa que havia deixat enrere, incloent mobles amb tots els seus detalls, com un regal per a la filla que mai no havia conegut. Pikkov explica que "m’agraden els materials reals i les històries, els records i les experiències que atresoren les coses". Unes línies al final expliquen la història real que va inspirar el film, però aleshores és com si ja haguéssim intuït el viatge emocional.

Incorporar els quaderns reals del seu oncle, que contenen el seu "relat obsessiu compulsiu dels dies" (el títol francès del film), així com representacions animades d’aquests, va ser important per a Regina Pessoa a l’hora de fer *Uncle Thomas*,

emmarcat com una carta pòstuma a un parent estimat. El tens i majoritàriament monocrom grafisme en 2D dels seus films anteriors s’acompanya ara d’animació d’objectes i ombres fotograma a fotograma, i de color, obrint-se al món que representa. Una estructura narrativa complexa, que alterna representació, dramatització i configuracions més abstractes, entre la veu de Thomas i la del narrador, de vegades amb un àudio per sobre, tot plegat construït per crear alguna cosa molt més rica que unes simples memòries, aportant llums i ombres a una autobiografia artística.

L'"animació híbrida", un terme per descriure tant l’ús d’elements en 2D com en 3D dins del mateix fotograma/escena/film, així com cinema d’animació que combina "allò real" (àudio i/o visual) amb allò inventat, és característic de molts dels films dels quals es parla aquí. La hibridació pot ser tan efectiva precisament perquè permet tantes maneres i textures diferents i incorporar allò fragmentari, a l’igual que els records apareixen en moltes formes sensorials, no només visuals ni com a històries completes.

No és per casualitat que molts films relatius a la memòria tenen a veure amb les famílies atès que aquestes constitueixen, per a molts, els records primers i de vegades més formatius que té la gent. Treballant amb personatges a mida real, pintats i acció en viu, en escenaris mig reals, combinats amb stop motion i animació amb paper maixé, Chris Wilder i Daisy Jacobs animen tant els personatges com l’entorn familiar a *The Full Story*, que dramatitza la confusió emocional d’un nen durant el divorci dels seus pares. Jacobs explica: "Volia que els ambients reflectissin com se sentia un nen, i per tant vaig fer servir un entorn molt bigarrat per mostrar com se sentia d’aclaparat... Quaranta anys més tard, trossets calidoscòpics de memòria encara s’aferran a les parets, i Toby s’aferra a aquests fragments, intentant reconstruir tota la història... Vam fer servir persones reals (pixelades) per desdibuixar els límits entre realitat i memòria oblidada".

"L’avi que conec... és un quadre", així comença *Stories About Him* de Yung-Shiuan Yang (2017), que explica un intent de saber d’un parent que mai va conèixer preguntant als membres de la seva família. Els records resulten contradictoris i, per tant, poc fiables, i el film se’n riu sense maldat de com ni són capaços de posar-se d’acord sobre el color dels ulls o l’origen ètnic. Combinant collage, pintura, fotos, dibuixos i retalls, 2D i animació d’objectes, materials de la vida de cada dia, el film també resumeix la història de Taiwan, les seves relacions amb els poders colonials i la cultura patriarcal. Grans d’arròs evoquen els dissidents i els desapareguts del Terror Blanc i com aquesta mena de records van ser eliminats durant molt de temps.

En només alguns minuts, Anca Damian utilitza diverses tècniques d’animació a *The Call* (2018), fent possible una meditació densament atapeïda sobre el dol i la jerarquia dels lligams familiars, a mesura que evoca l’anhel d’una dona gran de reunir-se amb el seu difunt marit. Objectes com records

Hertzfeldt i la seva dona, amb els seus fills, al costat dels seus pares, a la pel·lícula It's Such a Beautiful Day

enquistats en el cos incòmode, maldestre, de la mare floten mentre es banya, alliberant-la en els consols transcendents de la memòria en una dansa fluida i dinàmica en 2D a través de les textures canviants de la vida conjugal. Com a *The Empty*, la veu en off no és mai únicament explicativa sinó que afegeix més capes de sentit.

Don Hertzfeldt explora, tant formalment com temàticament en tres curts editats sense cesures en el llargmetratge *It's Such a Beautiful Day* (2012), la memòria com a element cabdal i constitutiu d'un sentit del jo, de la identitat. El flux de consciència de Bill expressat en paraules evoca una malaltia física i possiblement mental mentre divaga sobre fragments del que poden o no ser records i trobades fiables. Els personatges de línies esquemàtiques dibuixats amb llapis característics de Hertzfeldt ara es mouen per un món majoritàriament monocrom de fotografies, acció en directe i animació feta directament sobre cel·luloide, sovint amb múltiples fotogrames a la pantalla alhora, repetint escenes amb variacions: dramatitzant tant la malaltia degenerativa de Bill com la poca fiabilitat de la memòria. El director va comentar: "Contraposar l'animació a una mena de vaga acció en directe, experimentar amb tots els efectes especials, esmicolar la trama amb records borrosos i salts en el temps imprecisos que entren i surten –aquestes van ser totes les eines de què vaig disposar. Tendim a passar per alt bona part de les nostres vides. Els records es desordenen. Donem coses per descomptat, anem a tota pastilla mirant al front i perdem tots els detalls. Oblidem el que és important i no ens adonem dels matisos. Sovint no és fins que alguna cosa terrible passa que ens despertem del nostre somnambulisme. La mort ens recorda que estem vius". D'aquí potser el besllum d'esperança en el títol de la pel·lícula.

Canviaran la tecnologia i les xarxes socials la manera com la memòria i la identitat es viuran en el futur? En les seves especulacions sobre *The World of Tomorrow* (2015), la clonació s'utilitza per emmagatzemar els records i, per tant, la identitat dels individus. Hertzfeldt va editar gravacions de la seva neta quan era petita mentre jugava per construir un diàleg entre una noia jove, Emily, i una veu robòticament clonada de si mateixa d'aquí a 227 anys. En oferir a la jove Emily una llambregada en el futur, el clon també busca verificar records de si mateix. *A World of Tomorrow Part 2* (2017), en una vertiginosa *mise en abyme* d'una narració, el visitant de l'Emily de sis anys és Emily 6, un clon del clon a la Part 1, creada simplement com una còpia de seguretat de la memòria però ara sense lligams: literalment, atès que l'original ha estat destruït i, psicològicament, a instàncies d'una veu que cada vegada quequeja més.

It's Such a Beautiful Day apareixia en moltes de les llistes de les pel·lícules comercials de l'any dels crítics de cinema, i se l'ha comparat amb *L'arbre de la vida* de Malick. Alguns van criticar aquest llargmetratge per ser massa fosc i la literalitat de l'acció en viu d'alguna manera massa feixuga per suportar el pes de les ambicions filosòfiques del director. Els films de

Hertzfeldt i la seva dona, amb els seus fills, al costat dels seus pares, a la pel·lícula It's Such a Beautiful Day

Hertzfeldt –a voltes crus i hilarants, punyents i joiosos, seriosos i tanmateix ridículament absurds, sempre sorprenents– aquí ens mostren com l'animació permet la implicació del públic amb les seves investigacions existencials de gran abast, perquè es fa abstracta i alhora s'humanitza a través de la veu, així com l'humor. La densitat de les idees del film i com les gestionem és possible gràcies a l'animació, proporcionant-nos l'espai visual, mental i emocional per fer-ho.

Al món exterior, els Estudis de Memòria constitueixen una disciplina acadèmica transversal que s'està desenvolupant ràpidament, i espero llegir un nou recull d'articles titulat *Animation and Memory* (publicat per Palgrave).

Hertzfeldt i la seva dona, amb els seus fills, al costat dels seus pares, a la pel·lícula It's Such a Beautiful Day

Animación y memoria

Jayne Pilling

Hertzfeldt i la seva dona, amb els seus fills, al costat dels seus pares, a la pel·lícula It's Such a Beautiful Day

Hertzfeldt i la seva dona, amb els seus fills, al costat dels seus pares, a la pel·lícula It's Such a Beautiful Day

Hoy en día se admite que la animación es especialmente capaz de explorar la experiencia subjetiva para atraer a los espectadores y, ¿qué hay más subjetivo que la memoria? Ya sea en forma de documental, ficción o autografía, al explorar la memoria individual o colectiva y preguntarse qué puede hacer la animación que no pueda hacer la acción en vivo es probable que surjan referencias a *Vals con Bashir*, *Persépolis* o *Del revés*, películas que acercan esta cuestión al gran público.

Hertzfeldt i la seva dona, amb els seus fills, al costat dels seus pares, a la pel·lícula It's Such a Beautiful Day

El anime de Satoshi Kon *Millenium Actress* (2001) nos enseña cómo la animación incluso puede estar más capacitada para representar el *funcionamiento* y no únicamente el contenido de la memoria. Kon representa la memoria como sujeta a las necesidades emocionales de la persona que recuerda, presentando a una actriz mayor que es entrevistada para un documental sobre su carrera, en papeles que se hacen eco de una vida dedicada a perseguir el objeto y el recuerdo de su primer amor. "Nos quedamos preguntándonos si las imágenes que se nos presentan se basan en acontecimientos que vivió en realidad, o en un plató de cine, o... representando las fantasías de otra persona, o quizás de escenas mal recordadas de sus películas, o dónde reside exactamente la línea divisoria entre persona y actriz" (Jasper Sharp). Las súbitas transformaciones de película en película, diferentes períodos y géneros históricos, cambios de vestuario y de decorado, a veces en mitad de una escena, serían demasiado discordantes y confusos en la acción en vivo. Los terremotos en una película, tanto una realidad de la geografía japonesa como un dispositivo de cambio de tiempo, también representan de nuevo el movimiento tectónico que pueden provocar los recuerdos. ¿Se podría ver el film en conjunto también como un metacomentario profético sobre el propio documental animado?

Hertzfeldt i la seva dona, amb els seus fills, al costat dels seus pares, a la pel·lícula It's Such a Beautiful Day

Mientras que la mayoría de películas animadas requieren narraciones bastante claras y desarrolladas, los films de animación pueden disfrutar de una libertad mucho más creativa. Los motivos visuales como símbolos y metáforas, metamorfosis, juegan con líneas temporales, el espacio de pantalla fragmentado... pueden representar los múltiples niveles en los que funciona la memoria, evitando la lógica, para aumentar la experiencia de ver. "Los mejores cortos, especialmente en animación, pueden explicar una historia tan

Hertzfeldt i la seva dona, amb els seus fills, al costat dels seus pares, a la pel·lícula It's Such a Beautiful Day

Hertzfeldt i la seva dona, amb els seus fills, al costat dels seus pares, a la pel·lícula It's Such a Beautiful Day

Hertzfeldt i la seva dona, amb els seus fills, al costat dels seus pares, a la pel·lícula It's Such a Beautiful Day

Hertzfeldt i la seva dona, amb els seus fills, al costat dels seus pares, a la pel·lícula It's Such a Beautiful Day

pequeña o grande como quieran, y una narración condensada puede centrarse en algo tan aparentemente insignificante que da la sensación de ser enorme, reajustando nuestras percepciones de un modo que la narración tradicional quizás sería incapaz de hacer" (Tim Grierson).

Hertzfeldt i la seva dona, amb els seus fills, al costat dels seus pares, a la pel·lícula It's Such a Beautiful Day

A pesar de que aquí nos centraremos en películas más recientes, deberíamos citar algunos hitos históricos que abrieron nuevas vías en la animación para representar la memoria, como el muy famoso *Tale of Tales* de Norstein (1979), el autobiográfico *Frank Film* de Frank Mouris (1974) o la historia familiar y del país del yugoslavo N. Gragic *Pictures from Memory* (1989), aparte de las innovaciones de su anterior *Diary* (1974).

Hertzfeldt i la seva dona, amb els seus fills, al costat dels seus pares, a la pel·lícula It's Such a Beautiful Day

Con mucha más profundidad –y complejidad– el artista William Kentridge ha explorado la importancia específica de recordar y olvidar la historia política reciente de su Suráfrica natal en la serie de películas *Drawings for Projection* (1989-1994). Su proceso de animación –que surge como un intento de registrar etapas sucesivas de sus obras de arte– personifica en sí mismo esta temática: borrar y rehacer los dibujos iniciales en carboncillo y pastel sobre papel dejando así rastros de lo que había antes. El efecto de palimpsesto resultante permite la ambigüedad de la memoria a medida que personajes recurrentes revisitan historias personales, inscritas en referencias visuales a hechos reales, al paisaje como la política del cuerpo. Reiteración y variación también hablan de un proceso continuado de introspección y de reinterpretación.

Hertzfeldt i la seva dona, amb els seus fills, al costat dels seus pares, a la pel·lícula It's Such a Beautiful Day

"Los recuerdos felices" en *Morir di Amor* de Gil Akabetz (2005) se muestran tan frágiles como los anillos de humo que se disuelven en uno de sus flash-backs en esta comedia de lujuria, adulterio y engaño. Construido de forma intrincada, el film demuestra brillantemente cómo las metamorfosis visuales y de audio pueden hacer malabares con el pasado y el presente, tratando los recuerdos como si fueran dispositivos estructurales e intrínsecos de la trama, representando acontecimientos tal como los recuerdan los diversos participantes, poniendo finalmente al descubierto toda una serie de hechos que serán literalmente fatales para su protagonista.

En animación, el potencial de la metáfora para crear sentidos va mucho más allá del "esto es como aquello" porque puede ser tanto literal como personificado, desarrollado a lo largo del tiempo y contrapuesto con el sonido, en lo que Carmen Hannibal ha dado en llamar "la capacidad del film animado de representar perspectivas subjetivas como metáforas creativas complejas". Como con la metamorfosis, puede dotar a las imágenes de múltiples sentidos.

"Se trata de un espacio físico y a la vez mnemónico", dice Dahee Jeong de la habitación en la que un hombre reflexiona sobre el final de una relación; una habitación poblada de recuerdos, representada por espacios vacíos dejados por objetos importantes que se han eliminado, en *The Empty*. Un sentido de moderación, reforzado por un estilo de dibujo preciso y meticuloso, sirve para aumentar el impacto de sus meditaciones sobre la diferencia entre el mundo visible y cómo lo representamos.

La inmediatez física de los objetos reales, como poderosos avatares de la memoria, se hace evidente en películas fotograma a fotograma del estonio Ülo Pikkov. Sobre *Body Memory* (2011), inspirándose en las deportaciones soviéticas de su país natal en los años 1940, comenta: "Nuestro cuerpo recuerda más de lo que podemos pensar e imaginar... Mantiene vivas las historias de nuestros padres y abuelos y también de nuestros antepasados". Aquí, quiso que cada uno de los personajes, contruidos partir de cordel enrollado y desenrollado y apelotonados dentro de un vagón, "estuviera vinculado a algo personalmente valioso. Ya sea la familia, la casa o el país donde nacieron, [una vez] separado de su conexión, se haría añicos físicamente". No se precisa ninguna voz en off: el film transmite su sentido simplemente a través de sus elementos visuales y su poderosa banda sonora. En *Empty Space* (2016) Pikkov coloca a personajes humanos y títeres entre los objetos hechos por un hombre que, en los años pasados en un pequeño escondite para evitar ser capturado durante la Segunda Guerra Mundial, construyó una réplica en miniatura de la casa que había dejado atrás, incluyendo muebles con todos sus detalles, como regalo para la hija que nunca había conocido. Pikkov explica que "me gustan los materiales reales y las historias, los recuerdos y las experiencias que atesoran las cosas". Unas líneas al final explican la historia real que inspiró el film, pero por entonces es como si ya hubiéramos intuido el viaje emocional.

Incorporar los cuadernos reales de su tío, que contienen su "relato obsesivo compulsivo de los días" (el título francés del film), así como representaciones animadas de ellos, fue importante para Regina Pessoa a la hora de hacer *Uncle Thomas*, enmarcado como una carta póstuma a un pariente querido. El tenso y mayoritariamente monocromo grafismo en 2D de sus películas anteriores se acompaña ahora de animación de objetos y sombras fotograma a fotograma, y de color, abriéndose al mundo que representa. Una estructura narrativa compleja, que alterna representación, dramatización y configuraciones más abstractas, entre la voz de Thomas

y la del narrador, a veces con un audio por encima, todo ello construido para crear algo mucho más rico que unas simples memorias, aportando luz y sombras a una autobiografía artística.

La "animación híbrida", un término para describir tanto el uso de elementos en 2D como en 3D dentro del mismo fotograma/escena/film, así como cine de animación que combina "lo real" (audio y/o visual) con lo inventado, es característico de muchos de los films de los que se habla aquí. La hibridación puede ser tan efectiva precisamente porque permite tantas maneras y texturas diferentes e incorporar lo fragmentario, al igual que los recuerdos aparecen en muchas formas sensoriales, no solo visuales ni como historias completas.

No es por casualidad que muchas películas relativas a la memoria tengan que ver con las familias dado que estas constituyen, para muchos, los recuerdos primeros y a veces más formativos que tiene la gente. Trabajando con personajes a medida real, pintados y acción en vivo, en escenarios medio reales, combinados con stop motion y animación con papel maché, Chris Wilder y Daisy Jacobs animan tanto a los personajes como el entorno familiar en *The Full Story*, que dramatiza la confusión emocional de un niño durante el divorcio de sus padres. Jacobs explica: "Quería que los ambientes reflejasen cómo se sentía un niño, así que utilicé un entorno muy abigarrado para mostrar lo agobiado que se sentía... Cuarenta años más tarde, trocitos caleidoscópicos de memoria se aferran aún a las paredes, y Toby se aferra a estos fragmentos, intentando reconstruir toda la historia... Utilizamos a personas reales (pixeladas) para desdibujar los límites entre realidad y memoria olvidada".

"El abuelo que yo conozco... es un cuadro", así empieza *Stories About Him* de Yung-Shiuan Yang (2017), que explica un intento por saber de un pariente que nunca conoció preguntando a los miembros de su familia. Los recuerdos resultan contradictorios, y por lo tanto poco fiables, y el film se ríe sin maldad de cómo ni son capaces de ponerse de acuerdo sobre el color de los ojos o el origen étnico. Combinando collage, pintura, fotos, dibujos y recortes, 2D y animación de objetos, materiales de la vida de cada día, el film también resume la historia de Taiwán, sus relaciones con los poderes coloniales y la cultura patriarcal. Granos de arroz evocan a los disidentes y a los desaparecidos del Terror Blanco y cómo este tipo de recuerdos fueron eliminados durante mucho tiempo.

En solo unos pocos minutos, Anca Damian utiliza diversas técnicas de animación en *The Call* (2018), haciendo posible una meditación densamente comprimida sobre el duelo y la jerarquía de los lazos familiares, a medida que evoca el anhelo de una mujer mayor de reunirse con su difunto marido. Objetos como recuerdos enquistados en el cuerpo incómodo, desmañado, de la madre flotan mientras toma un baño, liberándola en los consuelos trascendentes de la memoria en una danza fluida y dinámica en 2D a través de las texturas cambiantes de la vida conyugal. Como en *The Empty*, la voz en

off no es nunca únicamente explicativa sino que añade más capas de sentido.

Don Hertzfeldt explora, tanto formal como temáticamente en tres cortos editados sin cesuras en el largometraje *It's Such a Beautiful Day* (2012), la memoria como elemento clave y constitutivo de un sentido del yo, de la identidad. El flujo de conciencia de Bill expresado en palabras evoca una enfermedad física y posiblemente mental mientras divaga sobre fragmentos de lo que pueden ser o no recuerdos y encuentros fiables. Los personajes de líneas esquemáticas dibujados con lápiz de Hertzfeldt ahora se mueven por un mundo mayoritariamente monocromo de fotografías, acción en directo y animación directamente sobre celuloide, a menudo con múltiples fotogramas en la pantalla al mismo tiempo, repitiendo escenas con variaciones: dramatizando tanto la enfermedad degenerativa de Bill como lo poco fiable que es la memoria. El director comentó: "Contraponer la animación a una especie de vaga acción en directo, experimentar con todos los efectos especiales, hacer añicos la trama con recuerdos borrosos y saltos en el tiempo imprecisos que entran y salen –estas fueron las primeras herramientas de que dispuse. Tendemos a pasar por alto gran parte de nuestras vidas. Los recuerdos se desordenan. Damos cosas por sentado, vamos a toda prisa con la mirada fija y perdemos todos los detalles. Olvidamos lo que es importante y no nos damos cuenta de los matices. A menudo no es hasta que algo terrible sucede que nos despertamos de nuestro sonambulismo. La muerte nos recuerda que estamos vivos". De aquí quizás el atisbo de esperanza en el título del film.

¿Cambiarán la tecnología y las redes sociales el modo como la memoria y la identidad se vivirán en el futuro? En sus especulaciones sobre *The World of Tomorrow* (2015), la clonación se utiliza para almacenar los recuerdos y, por tanto, la identidad de los individuos. Hertzfeldt editó grabaciones de su nieta cuando era pequeña mientras jugaba para reconstruir un diálogo entre una chica joven, Emily, y una voz robóticamente clonada de sí misma de aquí a 227 años. Al ofrecer a la joven Emily una ojeada en el futuro, el clon también busca verificar recuerdos de sí mismo. En *World of Tomorrow Part 2* (2017), en una vertiginosa *mise en abyme* de una narración, el visitante de Emily de seis años es Emily 6, un clon del clon en la Parte 1, creada simplemente como una copia de seguridad de la memoria pero ahora sin vínculo alguno: literalmente, dado que el original ha sido destruido, como psicológicamente, a instancias de una voz que tartamudea cada vez más.

It's Such a Beautiful Day aparecía en muchas de las listas de los films comerciales del año de los críticos de cine, y se ha comparado a *El árbol de la vida* de Malick. Algunos criticaron este largometraje por ser demasiado oscuro y la literalidad de la acción en vivo en cierto modo demasiado abrumadora para soportar el peso de las ambiciones filosóficas del director. Los films de Hertzfeldt –a veces crudos e hilarantes, desgarradores y alegres, serios y sin embargo ridículamente absurdos, siempre sorprendentes– aquí nos muestran cómo la animación

permite que el público se implique en sus investigaciones existenciales de gran alcance, porque se hace abstracta y a la vez se humaniza a través de la voz, así como el humor. La densidad de las ideas del film y cómo las gestionamos es posible gracias a la animación, proporcionándonos el espacio visual, mental y emocional para hacerlo.

En el mundo exterior, los Estudios de Memoria constituyen una disciplina académica transversal que se está desarrollando rápidamente, y espero leer un nuevo libro de artículos titulado *Animation and Memory* (publicado por Palgrave).

Animation and Memory

Jayne Pilling

Animation is now acknowledged as being uniquely capable of exploring subjective experience to engage viewers' empathy – and what is more subjective than memory? Whether in documentary, fictional or autobiographical mode, exploring individual or collective memory, asking "what can animation do that live-action can't?" is likely to prompt references to Waltz with Bashir, Persepolis, Inside Out, films that brought such a topic to mainstream attention.

Satoshi Kon's anime Millenium Actress (2001) shows us how animation can even more uniquely represent the operation, rather than purely the content, of memory. Kon depicts memory as subject to the emotional needs of the person remembering, featuring an elderly actress interviewed for a documentary about her career, in roles that echo a life devoted to pursuing the object and memory of her first love. "We are left asking if the images we are presented with are based on events that she experienced in reality, or on a film set, or... acting out someone else's fantasies, or maybe from misremembered scenes from her films, and where exactly is the dividing line between person and actress" (Jasper Sharp). The sudden transformations from movie to movie, different historical periods and genres, changing costumes and backgrounds, sometimes mid-scene, would be too jarring, and confusing in live action. Earthquakes in the film, both a reality of Japanese geography and a structural time-shifting device, also re-enact the tectonic shift that memories can bring about. Could the film as a whole also be seen as prescient meta-commentary on animated documentary itself?

While most animated features require fairly clear and developed narratives, animated shorts can enjoy far more creative freedom. Visual motifs as symbols and metaphors, metamorphosis, play with timelines, fragmented screen space... can all depict the multiple levels on which memory operates, bypassing logic, to heighten viewing affect. "The best shorts, especially in animation, can tell as small or big a story as they want, and a condensed narrative can focus on something so seemingly insignificant that it feels enormous, readjusting our perceptions in a way a traditional narrative might not" (Tim Grierson).

Although more recent films are the main focus here, a few historical landmarks that created new ways for animation to depict memory should at least be noted: most famously, Norstein's Tale of Tales (1979), Frank Mouris' autobiographical Frank Film (1974), Yugoslav N. Gragic's family and country history, Pictures from Memory (1989), building on the innovations of his earlier Diary (1974).

In far greater depth – and complexity – artist William Kentridge has explored the specific significance of remembering and

forgetting his native South Africa's recent political history in the film series Drawings for Projection (1989-1994). His animation process – originating as an attempt to record successive stages of his artworks – in itself embodies this thematic: erasing and re-drawing his initial charcoal-and-pastel-on-paper drawings, thus leaving traces of what went before. The resulting palimpsest effect allows for memory's ambiguity, as recurring characters revisit personal histories, inscribed within visual references to real events, landscape as the body politic. Reiteration and variation also speak to a continuing process of introspection and reinterpretation.

"Happy memories" in Gil Akabetz's Morir di Amor (2005) are shown to be as fragile as the dissolving smoke rings seen in one of its flashbacks in this comedy of lust, adultery and deception. Intricately constructed, the film brilliantly demonstrates how visual and audio metamorphosis can juggle past and present, working through memories as a device that is both structural and intrinsic to its story, playing out events as remembered by their various participants, ultimately triggering a realisation that proves literally fatal to its central character.

In animation, metaphor's potential for creating meaning extends far beyond the single "this is like that" mode, because it can be both literal, embodied, developed over time, and played off against sound, in what Carmen Hannibal has called "animated film's ability to represent subjective perspectives as complex creative metaphors." As with metamorphosis, it can endow images with multiple meanings.

"It is both a physical space and at the same time a mnemonic space," says Dahee Jeong of the room in which a man contemplates the end of a relationship; a room haunted by memories, represented by empty spaces left by significant objects removed, in The Empty. A sense of restraint, reinforced by a precise, meticulous drawing style, serves to increase the impact of her meditations on the difference between the visible world and our representations of it.

The physical immediacy of real objects, as powerful avatars of memory, is manifested in two stop-frame films by Estonian Ülo Pikkov. About Body Memory (2011), inspired by the Soviet deportations from his home country in the 1940s, he comments: "Our body remembers more than we can expect and imagine... It keeps alive the stories of our parents and grandparents as well as their ancestors." Here, he wanted the characters – constructed from wound and unravelling string, crowded inside a train wagon – "each... [to] have a connection to something personally valuable. Whether ...family, home or homeland, [once] separated from its connection, it would physically fall apart." No voice-over is

necessary: the film conveys its meaning purely through its visuals and powerful soundtrack. In Empty Space (2016) Pikkov places puppet and human characters amidst the objects made by a man who, during years spent in a small hiding-place to avoid capture during WW2, built a miniature replica of the home he had left behind, including detailed furnishings, intended as a gift for the daughter he had never met. Pikkov explains, "I like real materials and the stories, memories and experiences that things hold." A brief end caption explains the true story that inspired the film, but by then it is as though we have intuited the emotional journey.

Incorporating her uncle's actual notebooks, containing his obsessive-compulsive "accounting of the days" (the film's French title), as well as animated representations of them, was important for Regina Pessoa in making Uncle Thomas, framed as a post-mortem letter to a beloved relative. Her previous films' tense and mainly monochrome graphic 2D style is now accompanied by stop-frame shadow and object animation, and colour, opening up the world she depicts. A complex narrative structure, alternating between depiction, dramatisation and more abstract configurations, between Thomas's voice and that of the narrator, sometimes with overlapping audio, all build to create something far richer than a simple memoir, shading into an artistic autobiography.

"Hybrid animation", a term to describe both the use of 2D and 3D elements within the same shot/scene/film, as well as animation filmmaking that combines "the real" (audio and/or visual) with the invented, is characteristic of many of the films discussed here. Hybridity can be so effective precisely because it allows for so many different modes and textures, for incorporating the fragmentary, just as memories come in many sensory forms, not purely visual, nor as complete stories.

It's no coincidence that many films relating to memory concern families: since these are, for many, the first and often most formative, memories people have. Working with life-size characters, painted and live action, in half-painted, half-real sets, combined with stopmotion, papier-mâché animation, Chris Wilder and Daisy Jacobs animate both characters and their home environment in The Full Story, which dramatises a boy's emotional turmoil during his parents' divorce. Jacobs comments: "I wanted the surroundings to reflect how the child was feeling, so I used a very dense patterned environment – to show how overwhelmed he felt... Forty years on, kaleidoscopic scraps of memory still cling to the walls, and Toby clings to these fragments, trying to piece together the full story... We used (pixellated) real people to blur between reality and forgotten memory."

"The granpa I know...is a painting" begins Yung-Shiuan Yang's Stories About Him (2017), recounting an attempt to learn about a relative she never met by interrogating family members. Their memories prove contradictory, hence unreliable, and the film gently pokes fun at how they cannot even agree about the colour of his eyes or ethnic origin. Combining animated collage, paint, photos, drawings and cut-outs, 2D and object animation, materials from everyday life, the film also encapsulates Taiwan's history, its relationships with colonial powers, and patriarchal culture. Grains of rice evoke the White Terror's massacred and "disappeared" dissidents, and how such memories were long suppressed.

In just a few short minutes, Anca Damian's mobilises several animation techniques in The Call, 2018, enabling a densely packed meditation on bereavement, and the hierarchy of family bonds,

as it evokes an elderly woman's yearning to be reunited with her departed spouse. Objects as memories encrusting the mother's awkward, ungainly body float away as she bathes, releasing her into the transcendent consolations of memory, in a flowing, dynamic 2D dance through the changing textures of conjugal life. As with The Empty, the voice-over is never simply explanatory but adds further layers of meaning.

Memory, as a crucial, constitutive element of a sense of self, of identity is explored by Don Hertzfeldt, both formally and thematically, in three shorts seamlessly edited into a feature, It's Such a Beautiful Day (2012). Bill's voiced stream of consciousness references an unidentified physical and possibly mental illness as he drifts in and out of fragments of what may or not be reliable memories and encounters. Hertzfeldt's hallmark pencil-drawn stick-figure characters now move through a largely monochrome world of photographs, live action and direct-on-film animation, often with multiple frames on screen at the same time, repeating scenes with variations: dramatising both Bill's degenerating condition – and the unreliability of memory. The filmmaker commented: "Having the animation run up against a sort of vague live action, experimenting with all the special effects, chopping up the story with fuzzy memories and unclear passages of time slipping in and out – these were all handy tools. We tend to gloss over so much of our lives. Memories go out of order. We take things for granted, rush around with blinders on and miss all the detail. We forget what's important and all the colour gets sucked out. It's often not until something terrible happens to us that we're shaken awake from the sleepwalking. Death reminds us we're alive." Hence perhaps the glimmer of hope in the film's title.

Will technology and social media change the way memory and identity are experienced in the future? In his speculations about The World of Tomorrow (2015), cloning is used to store individuals' memories and hence identity. Hertzfeldt edited recordings of his infant niece at play to construct a dialogue between a young girl, Emily, and a robotically voiced clone of herself from 227 years from now. In offering young Emily a glimpse into the future, the clone also seeks to verify memories of herself. In World of Tomorrow Part 2 (2017), a vertiginous mise-en-abyme of a narrative, 6-year-old Emily's visitor is Emily 6, a clone of the clone in Part 1, created purely as a memory backup, but now untethered: literally, since the original has been destroyed, and psychologically, indicated by an increasingly stuttering voice.

It's Such a Beautiful Day featured on many mainstream cinema critics' "films of the year" lists, and has been compared to Malick's Tree of Life. Some criticised the latter live-action feature as too obscure, the literalness of live-action somehow too heavy to bear the weight of the director's philosophical ambitions. Hertzfeldt's films – by turns bleak and hilarious, heartrending and joyous, weighty in import yet ridiculously absurd, constantly surprising – here show us how animation enables audience engagement with his wide-ranging existential investigations, because it is abstracted, yet humanised through voice, as well as humour. The density of the film's ideas, and how we can process them, is enabled by the animation, giving us the space, visual, mental and emotional, to do so.

In the outside world, Memory Studies is a fast developing cross-discipline academic field, and I look forward to reading a new collection of essays entitled Animation and Memory (published by Palgrave).

Mimi

Dinamarca, 4 min 17 s, 2018, animació 2D, sense diàlegs
Direcció: Lisa Fukaya
Producció: The Open Workshop

A la Mimi li surt un gra per primera vegada. Com que té por de ser diferent de les noies que l'envolten, comença a imitar-les. La societat torna la Mimi vulnerable i això fa que perdi la seva pròpia singularitat.

A Mimi le sale un grano por primera vez. Puesto que tiene miedo de ser diferente de las chicas que la rodean, empieza a imitarlas. La sociedad vuelve a Mimi vulnerable, lo que hace que pierda su propia singularidad.

Mimi has a pimple for the first time. Feeling afraid of being different from the girls around her, she begins to imitate them. Society makes Mimi vulnerable, which causes her to lose her own uniqueness.

Egg

França, 12 min 7 s, 2018, animació 2D, VOS (anglès)
Direcció: Martina Scarpelli
Producció: Miyu Productions i Late Love

Una dona està tancada a casa amb un ou, que tant l'atrau com li fa por. Se'l menja i se'n penedeix. La batalla d'una jove amb l'anorèxia se centra en la seva confusió en menjar-se un ou.

Una mujer está encerrada en su casa con un huevo, que tanto le atrae como le da miedo. Se lo come y se arrepiente. La batalla de una joven con anorexia se centra en su confusión al comer un huevo.

A woman is locked in her home with an egg, which she is both attracted to and scared of. She eats it and repents. A young woman's battle with anorexia focuses on her turmoil at eating an egg.

Shadow Passage

Regne Unit, 4 min 10 s, 2019, stop motion, sense diàlegs
Direcció: Ali Aschman
Producció: Royal College of Art

Una dona que explora la seva pròpia psique a través de la seva manifestació com una seqüència d'habitacions idèntiques però gradualment més petites, habitades per múltiples éssers.

Una mujer que explora su propia psique a través de su manifestación como una secuencia de habitaciones idénticas pero gradualmente más pequeñas, habitadas por múltiples seres.

A woman exploring her own psyche through its manifestation as a sequence of identical yet progressively smaller rooms, inhabited by multiple selves.

Le bleu du sel

França, 9 min 52 s, 2019, tinta sobre paper, VOS (francès)
Direcció: Alice Bohl
Producció: Les films du poisson rouge

Una jove agafa un tren nocturn. El viatge porta records dolorosos. Durant l'adolescència va perdre el seu xicot de mort violenta. Durant el trajecte intentarà calmar els seus pensaments i fer les paus amb els seus records. El viatge en tren serà per a ella una meditació en què intentarà deixar enrere aquest passat que li impedeix avançar.

Una joven toma un tren nocturno. El viaje trae recuerdos dolorosos. En la adolescencia, perdió a su novio de muerte violenta. Durante el trayecto intentará calmar sus pensamientos y hacer las paces con sus recuerdos. El viaje en tren será para ella una meditación en la que intentará dejar atrás este pasado que le impide avanzar.

A young woman takes a night train. The journey brings back painful memories. In adolescence, she lost her boyfriend in a violent death. During the journey she will try to calm her thoughts and make peace with her memory. The journey by train will be for her a meditation where she will try to leave behind this past that prevents her from advancing.

Objetos de desecho

Espanya, 5 min, 2019, stop motion, VO (castellà)
Direcció: Luis Renteria
Producció: Futurr

Cada dia a la ciutat de Barcelona es llencen milers d'objectes. Entre mobles i experiències, alguns destaquen sobre la resta. Tres objectes –una antiga capsa de sabates, una bonica maleta i una antiga col·lecció– són rescatats de la brossa per revelar un passat imaginat per la narradora, veïna d'aquesta ciutat.

Cada día en la ciudad de Barcelona se tiran miles de objetos. Entre muebles y desperdicios, algunos destacan sobre el resto. Tres objetos –una vieja caja de zapatos, una bonita maleta y una antigua colección– son rescatados de la basura para revelar un pasado imaginado por la narradora, vecina de esta ciudad.

Every day thousands of objects are disposed of in the city of Barcelona. Between furniture and rubbish, some stand out from the rest. Three objects – an old shoebox, a nice suitcase and an old collection – are rescued from the rubbish bin to reveal a past imagined by the narrator, an inhabitant of this city.

Season

França, 7 min 57 s, 2019, animació 2D, sense diàlegs
Direcció: Giovanna Lopalco
Producció: Insolence Productions

Tres misteriosos homes vestits de blanc acompanyen una dona en una estranya processó. Després d'enterrar un amenaçant niu de vespes, la dona es queda a vetllar aquest lloc.

Tres misteriosos hombres vestidos de blanco acompañan a una mujer en una extraña procesión. Tras enterrar un amenazante nido de avispas, la mujer se queda a velar ese lugar.

Three mysterious men dressed in white join a woman on a strange procession. After burying a menacing wasp nest, the woman stays to watch over the place.

Spolu sami (Apart)

República Txeca, 9 min 52 s, 2018, dibuix animat, VOS (txec)
Direcció: Diana Cam Van Nguyen
Producció: FAMU Film and Tv School of the Academy of Performing Arts in Prague

Aquest curtmetratge sobre la vida després de la pèrdua d'un ésser estimat aborda un tema difícil. Les experiències reals dels narradors es combinen amb seqüències animades que reconstrueixen situacions doloroses i analitzen els pensaments de tres joves prematurament exposats a la mort.

Este cortometraje sobre la vida tras la pérdida de un ser querido aborda un tema difícil. Las experiencias reales de los narradores se combinan con secuencias animadas que reconstruyen situaciones dolorosas y analizan los pensamientos de tres jóvenes prematuramente expuestos a la muerte.

This short film about life after the loss of a loved one deals with a difficult topic. Real experiences of the narrators are combined with animated sequences reconstructing painful situations, looking into the thoughts of three young people untimely exposed to death.

Chloé Van Herzeele

França, 16 min 46 s, 2019, animació amb sorra, sense diàlegs
Direcció i producció: Anne-Sophie Girault i Clémence Bouchereau

Chloé, una dona gran, organitza projeccions en un espai subterrani. Ensenya a un periodista les galeries on emmagatzema la seva col·lecció de pel·lícules de plata. A mesura que baixem, ens submergim amb ella en el seu univers alterat.

Chloé, una anciana, organiza proyecciones en un espacio subterráneo. Enseña a un periodista las galerías donde almacena su colección de películas de plata. A medida que bajamos, nos sumergimos con ella en su universo alterado.

Chloé, an old lady, organises screenings in a subterranean space. She shows a journalist her galleries, where her collection of silver films is stored. As we go down, we dive with her into her altered universe.

Per tutta la vita

Itàlia, 5 min 20 s, 2018, dibuix animat, sense diàlegs
Direcció: Roberto Catani
Producció: Withstand i Miyu Productions

Durant un viatge a l'origen dels seus records, una dona i un home rememoren els moments més importants de la seva història d'amor. Des de l'hivern del seu amor tornen a l'estiu de la passió fins a la màgia a partir d'on tot va començar.

Durante un viaje al origen de sus recuerdos, una mujer y un hombre rememoran los momentos más importantes de su historia de amor. Desde el invierno de su amor regresan al verano de la pasión hasta la magia a partir de donde todo comenzó.

Through a journey back in memory, a woman and a man retrace the more important moments of their love story. From the winter of their love they return to the summer of passion to the magic from where it all began.

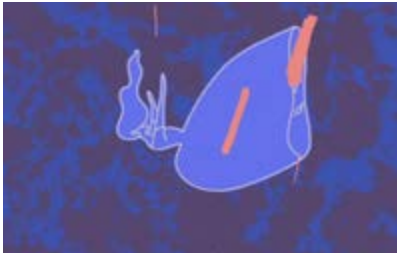
En avant

França, 4 min 52 s, 2019, animació 2D, sense diàlegs
Direcció: Mitchell Tamariz
Producció: La Poudrière

El suèter de la Rosa es desfà lentament mentre creua el desert mexicà.

El suéter de Rosa se deshace poco a poco mientras cruza el desierto mexicano.

Rosa's jumper unravels little by little as she crosses the Mexican desert.

Karenina in Somalia

Estats Units, 4 min 11 s, 2019, animació 2D, VOS (anglès)
Direcció i producció: Qieer Wang

És la història d'un home aclaparat per la desesperació i la ràbia, està atrapat a la presó per un crim inventat. Fins que sent un cop a la paret... i paraules d'un altre temps i lloc.

En esta historia un hombre está abrumado por la desesperanza y la rabia porque está atrapado en la cárcel por un crimen inventado. Hasta que oye un golpe en la pared... y palabras de otro tiempo y lugar.

A story in which a man is trapped in prison for a made-up crime and overwhelmed by hopelessness and anger. Until he hears a knock on the wall... and words from another time and place.

Niebla

Bèlgica, 4 min 22 s, 2019, pintura sobre vidre, sense diàlegs
Direcció: Julian Arias Garzon
Producció: Kask & Conservatorium

Envoltat de boira, estàs perdut, el temps i l'espai desapareixen i tot el que queda són fragments de so i imatges d'una història, un somni o un record. Abraça allò absurd i surrealista.

Rodeado de niebla, estás perdido, el tiempo y el espacio desaparecen y todo lo que queda son fragmentos de sonido e imágenes de una historia, un sueño o un recuerdo. Abraza lo absurdo y lo surrealista.

Surrounded by mist, you are lost, time and space vanish and all that remains are fragments of sound and images, of a story, a dream or a memory. Embrace the absurdity and the surreal.

Armed Lullaby

Alemanya, 8 min 47 s, 2019, retallables, sense diàlegs
Direcció: Yana Ugrehelidze
Producció: Academy of Media Arts Cologne

Per escapar d'una massacre ètnica, quatre nens abandonen la seva ciutat natal de diverses maneres: amb l'últim tren, l'últim vaixell, l'últim avió i caminant per les muntanyes cobertes de neu.

Para escapar de una masacre étnica, cuatro niños abandonan su ciudad natal de diferentes maneras: con el último tren, el último barco, el último avión y caminando por las montañas cubiertas de nieve.

In order to escape the ethnic massacre, four children leave their home town, each in different ways: on the last train, last ship, last plane and walking over the snow-covered mountains.

31 de março, Brazil

Brasil, 5 min, 2019, animació tradicional, VOS (portuguès)
Direcció: Emerson Rodrigues
Producció: Mão de Macaco

Quan bufen els vents de l'oblit, el retorn als temps de l'horror sempre és possible.

Cuando soplan los vientos del olvido, el regreso a los tiempos del horror siempre es posible.

Where the winds of oblivion blow, the return to times of horror is always possible.

Esperança

França, 5 min 26 s, 2019, dibuix animat, VOS (francès)
Direcció: Cécile Rousset, Jeanne Paturle i Benjamin Serero
Producció: Beppie Films

Off the Record

Regne Unit, 4 min 18 s, 2019, animació 2D, VOS (anglès)
Direcció: Liana Chirita i Nicoleta Miron
Producció: Falmouth University

Pour la France

França, 7 min 42 s, 2019, animació 2D, VOS (francès)
Direcció: Vincent Chansard
Producció: Gobelins, l'école de l'image

Bloomers

Regne Unit, 9 min 35 s, 2019, diverses tècniques, VOS (anglès)
Direcció: Samantha Moore
Producció: Animate Projects

Cage Match

Estats Units, 9 min 12 s, 2019, animació 2D, VOS (japonès)
Direcció: Bryan Lee
Producció: USC

R.I.P.

Estats Units, 8 min 24 s, 2019, animació 2D, sense diàlegs
Direcció i producció: Cooper Haskell

Esperança, de 15 anys, acaba d'arribar a França des d'Angola amb la seva mare. A l'estació d'Amiens no saben on dormir i busquen algú que pugui ajudar-les. Esperança ens explica la seva història en un documental animat.

L'any 1950, el jazz ha estat prohibit a la Rússia comunista; músics i amants del jazz acaben presoners en el fosc i fred hivern siberià. El desig dels joves d'escoltar el que volen quan volen els converteix en revolucionaris involuntaris.

París, maig de 1871, després de la seva derrota contra Alemanya a Sedan, en un intent de complir amb el requisit de l'armistici, el govern francès provisional de Versalles llança un assalt per recuperar la ciutat, que estava en mans de la Comuna de París.

És la història d'una fàbrica de llenceria a Manchester. La seda, el cotó i les puntes passen per davant de la càmera, mentre els treballadors expliquen la història de Headen & Quarmby, la fabricació al Regne Unit i les tradicions d'elaboració. La banda sonora del compositor Malin Bang evoca els alts i baixos de la fàbrica.

Un home de negocis entra en un ascensor per passar un altre dia a la feina...

Inspirat en *Rip Van Winkle* de Washington Irving. Un escriptor que acostuma a procrastinar oblida la seva vida i les seves preocupacions al metro de la ciutat de Nova York.

Esperança, de 15 años, acaba de llegar a Francia desde Angola con su madre. En la estación de Amiens no saben dónde dormir y buscan a alguien que pueda ayudarlas. Esperança nos cuenta su historia en un documental animado.

En 1950, el jazz ha sido prohibido en la Rusia comunista; músicos y amantes del jazz terminan presos en el oscuro y frío invierno siberiano. El deseo de los jóvenes de escuchar lo que quieren cuando quieren los convierte en revolucionarios involuntarios.

París, mayo de 1871, después de su derrota contra Alemania en Sedan, en un intento de cumplir con el requisito del armisticio, el gobierno francés provisional de Versalles lanza un asalto para recuperar la ciudad, que estaba en manos de la Comuna de París.

Es la historia de una fábrica de lencería en Manchester. La seda, el algodón y el encaje pasan delante de la cámara mientras los trabajadores cuentan la historia de Headen & Quarmby, la fabricación en el Reino Unido y las tradiciones de elaboración. La banda sonora del compositor Malin Bang evoca los altibajos de la fábrica.

Un hombre de negocios entra en un ascensor para pasar otro día en el trabajo...

Inspirado en *Rip Van Winkle* de Washington Irving. Un escritor procrastinador olvida su vida y sus preocupaciones en el metro de Nueva York.

Esperança, 15, has just arrived in France from Angola with her mother. At Amiens station, they don't know where to sleep and look for someone who can help them. Esperança tells us her story in an animated documentary.

The year is 1950, jazz has been banned in communist Russia; jazz musicians and lovers alike end up prisoners in the dark, cold Siberian winter. Young people's desire to listen to what they want when they want turns them into unintentional revolutionaries.

Paris, May 1871, after their defeat against Germany at Sedan, in an attempt to fulfil the armistice's requirement the provisional French government in Versailles launches an assault to take back the city in the hands of the Paris Commune.

The story of a lingerie factory in Manchester. Silk, cotton and lace go under the camera, as workers recount the history of Headen & Quarmby, UK manufacturing, and production traditions. The soundtrack by composer Malin Bang evokes the ups and downs of the factory.

A businessman walks into an elevator for another day at work...

Inspired by Rip Van Winkle by Washington Irving. A procrastinating writer sleeps his life away on the New York City subway.

Freeze Frame

Bèlgica, 5 min 26 s, 2019, titelles i stop motion, sense diàlegs
Direcció: Soetkin Verstegen
Producció: Akademie Schloss Solitude

Congelar fotogrames: la tècnica més absurda des de la invenció de la imatge en moviment. Mitjançant un elaborat procés que consisteix a duplicar la mateixa imatge una vegada i una altra, es crea una il·lusió de quietud. Figures idèntiques duen a terme la desesperada tasca de conservar blocs de gel, com els documentalistes. Els moviments repetitius reanimen els animals capturats al seu interior.

Congelar fotogramas: la técnica más absurda desde la invención de la imagen en movimiento. A través de un elaborado proceso que consiste en duplicar la misma imagen una y otra vez, se crea una ilusión de quietud. Figuras idénticas realizan la desesperada tarea de conservar bloques de hielo, como los documentalistas. Los movimientos repetitivos reaniman a los animales capturados en su interior.

Freeze frame: the most absurd technique since the invention of the moving image. Through an elaborate process of duplicating the same image over and over again, it creates the illusion of stillness. In this stop motion film, identical figures perform the hopeless task of preserving blocks of ice, like archivists. The repetitive movements reanimate the animals captured inside.

MTC3

MONOGRÀFIC TIME CAPSULE 3:
ÀLBUM FAMILIAR

Tots els públics

Diumenge
1 de març
17.30 h
Caixaforum

The Coin

Estats Units, 6 min 43 s, 2019, stop motion, VOS (xinès)
Direcció i producció: Siqi Song

Trobar la moneda oculta dins del *dumpling* durant el Nou Any xinès representa tenir un any ple de benediccions. Durant el seu viatge a un nou país, una jove perd un pot que conté les monedes de la sort que ha estat recollint des de la seva infantesa. La seva nova vida comença amb una recerca per trobar la moneda.

Encontrar la moneda oculta dentro del *dumpling* durante el Nuevo Año chino representa tener un año repleto de bendiciones. Durante su viaje a un nuevo país, una joven pierde un frasco que contiene las monedas de la suerte que ha estado recogiendo desde niña. Su nueva vida comienza con una búsqueda por encontrar la moneda.

In the Chinese New Year holidays, finding the coin inside the dumplings means having a blessed year ahead. A young woman loses a jar on her journey to a new country, which contains the lucky coins she has been collecting growing up. Her new life begins with a search to find the coin.

Duerrenwaid 8

Alemanya, 6 min 50 s, 2018, diverses tècniques, sense diàlegs
Direcció: Kirsten Carina Geißer i Ines Christine Geißer
Producció: Ines Christine Geißer

Una casa, un jardí, un rierol. El rusc al vessant de la muntanya, la barraca, la cabana de fusta i el cobert. Enmig de tot plegat trobem records, històries i observacions. El passat, el present i el futur.

Una casa, un jardín, un arroyo. La colmena en la ladera, la choza, la cabaña de madera y el cobertizo. En medio de todo ello encontramos recuerdos, historias y observaciones. El pasado, el presente y el futuro.

A house, a garden, a stream. The beehive on the hillside, the shack, the wooden hut and the shed. Inbetween we find memories, stories and observations. The past, the present and the future.

Our Notebooks

Espanya, 4 min 28 s, 2019, dibuix animat i flipbook, sense diàlegs
Direcció i producció: Laura Ginès

Domus

França, 9 min 12 s, 2019, dibuix animat, sense diàlegs
Direcció: Delphine Priet-Mahéo
Producció: Les films de l'Arlequin

Saigon sur Marne

Bèlgica, 14 min 14 s, 2019, animació 2D, VOS (francès)
Direcció: Aude Ha Leplège
Producció: Zorobabel i Novanima

À l'Ouest

França, 4 min 7 s, 2019, dibuix animat, VOS (francès)
Direcció: Jérémie Cousin
Producció: La Poudrière

Sent Away

Regne Unit, 5 min 35 s, 2019, dibuix animat i animació 2D, VOS (anglès)
Direcció i producció: Rosa Fisher

The Lighthouse

Macau, 7 min 30 s, 2018, animació 2D, sense diàlegs
Direcció: Jay Pui-weng Lei
Producció: Seesaw Creative Limited

Aquest film no és un relat sinó un document. És un cert registre gràfic de la nostra convivència: gargots en reunions de feina, aprendre a escriure o dibuixar-ho tot... mentre tot passa. És també una pel·lícula que creix.

Este film no es un relato sino un documento. Cierta registro gráfico de nuestra convivencia: garabatos en reuniones de trabajo, aprender a escribir o dibujarlo todo... mientras todo pasa. Es también una película que crece.

This film is not a story but a document. A certain graphic record of our coexistence: doodles in work meetings, learning to write or draw everything... and everything is happening at the same time. It is also a movie that grows.

Una dona gran cosint els seus records, enfrontant-se a una mort propera i un home que està llençant les coses velles, tractant de passar pàgina. Tots dos estan entaulant la seva última batalla.

Una anciana cosiendo sus recuerdos, enfrentándose a una muerte cercana y un hombre que está tirando sus trastos viejos, tratando de pasar página. Ambos están entablando su última batalla.

An old woman sewing her memories, facing a close death and a man who's throwing away his old things trying to turn the page. Both are fighting their last battle.

Entre dues feines de la casa, una parella gran explica a la seva neta la seva història de vida entre Vietnam i França, durant la guerra. Des que es van conèixer, quan tenien vint anys, fins avui, descriuen tots els passos principals de la seva relació, parlant de l'exili, la immigració, de vegades amb humor i altres amb serietat.

Entre dos faenas de la casa, una pareja de ancianos le cuenta a su nieta su historia de vida entre Vietnam y Francia, durante la guerra. Desde que se conocieron, cuando tenían 20 años, hasta hoy, describen todos los pasos principales de su relación, hablando sobre el exilio, la inmigración, a veces con humor y otras con seriedad.

Between two household chores, an old couple tells their granddaughter their life story in Vietnam and France during the war. Since their first meeting, when they were 20, till today, they describe all the main stages of their relationship, talking about exile, immigration, sometimes with humour, sometimes with seriousness.

Un pare i els seus fills són al mar amb el seu veler quan, de sobte, colpegen contra una roca. Pànic a bord!

Un padre y sus hijos están en el mar con su velero cuando, de repente, golpean contra una roca. ¡Pánico a bordo!

A father and his sons are out at sea on their sailing boat, when suddenly they hit a rock. Panic aboard!

Els internats poden arrencar els nens de les seves llars segures i amoroses i dipositar-los en una freda institució. Els nens han d'interrompre i ignorar la seva sensibilitat per sobreviure a aquesta experiència. La pel·lícula explora temes de masculinitat i com els nens són institucionalitzats a través del sistema dels internats.

Los internados pueden arrancar a los niños de sus hogares seguros y amorosos y depositarlos en una fría institución. Los niños tienen que interrumpir y acallar su sensibilidad para sobrevivir a esta experiencia. La película explora temas de masculinidad y cómo los niños son institucionalizados a través del sistema de los internados.

Boarding schools can rip children out of their secure, loving homes and deposit them in a cold institution. Kids have to emotionally shut down and lose their sensitivity in order to survive this experience. The film explores themes of masculinity and how children are institutionalised through the boarding school system.

Quan es fa de nit, Luke s'enfila fins al far desert, on intenta il·luminar la memòria enterrada sota els murs cortina de vidre dels gratacels de la ciutat, amb l'antic i desgastat equipament que hi havia.

Cuando cae la noche, Luke sube al far desierto, donde trata de iluminar el recuerdo enterrado bajo los muros cortina de cristal de los rascacielos de la ciudad, con el equipo viejo y desgastado que allí había.

When night falls, Luke climbs up to the deserted lighthouse, where he tries to light up the memory buried underneath the glass curtain walls of the city's skyscrapers with the old and worn equipment there.

MTC4

MONOGRÀFIC TIME CAPSULE 4

+12

Diumenge 1
1 de març
20.30 h
La Llotja, Sala Ricard Viñes

Les hirondelles de Kaboul

França, Luxemburg i Suïssa, 1 h 15 min, animació 2D, VOS (francès)
Direcció: Eléa Gobbé-Mévellec i Zabou Breitman
Producció: Les Armateurs, Melusine Productions / Studio 352, Close Up Films

Estiu de 1998. Kabul es troba en ruïnes i ocupada pels talibans. L'Atiq i la Mussarat porten anys casats i ara gairebé ni es parlen: ell no pot suportar més la seva feina com a guàrdia en una presó per a dones, mentre ella pateix agonitzant una malaltia incurable. Els seus destins es creuaran amb els de la Zunaira i en Mohsen, dos joves enamorats que, tot i la violència i penúries que viuen a diari, somien amb un futur millor. Un dia, un gest espontani d'en Mohsen farà que les seves vides facin un gir irrevocable.

Verano de 1998. Kabul está en ruinas y bajo dominio talibán. Atiq y Mussarat llevan años casados y ahora casi ni se hablan: él no puede aguantar más su trabajo como guardia en una cárcel para mujeres, mientras ella padece agonizando una enfermedad incurable. Sus destinos se cruzarán con los de Zunaira y Mohsen, dos jóvenes enamorados que, a pesar de la violencia y penurias que viven a diario, sueñan con un futuro mejor. Un día, un gesto espontáneo de Mohsen hará que sus vidas den un giro irrevocable.

In the summer of 1998, Kabul is in ruins and occupied by the Taliban. Atiq and Mussarat have been married for years and now barely talk to each other. He can no longer bear working as a guard in a women's prison and she is in agony and suffering from an incurable illness. Mohsen and Zunaira are young and in love. But Mohsen commits a foolish act that transforms their destiny.

He Can't Live Without Cosmos

Rússia, 16 min, 2019, dibuix animat i animació 2D, sense diàlegs
Direcció: Konstantin Bronzit
Producció: Melnitsa Animation Studio

Com realment sent, somia i desitja un aspirant a cosmonauta. Una història sobre mare i fill. Un nen que vol ser estimat amb el seu propi vestit espacial, abans d'adonar-se que viatjar al cosmos pot no ser el resultat final que cerca. Tracta sobre l'amor i el destí humà.

Cómo realmente siente, sueña y desea un aspirante a cosmonauta. Una historia sobre madre e hijo. Un niño que quiere ser amado con su propio traje espacial, antes de darse cuenta de que viajar al cosmos puede no ser el resultado final que busca. Trata sobre el amor y el destino humano.

How a wannabe cosmonaut actually feels, dreams and desires. A story about mother and son. A boy wanting to be loved with his own spacesuit, before realising that travelling to the cosmos may not be the end result he seeks. It is about love and human destiny.

A Bird With No Legs

Regne Unit, 8 min 55 s, 2019, titelles, sense diàlegs
Direcció: Nicolas Cinelli
Producció: National Film and Television School

Després de la pèrdua de la seva esposa, el dolor de James el paralitza. El seu fill Theo utilitza el seu saxofon per fer front a aquest trauma. Una tarda, mentre assaja per a un espectacle, Theo ensopega amb una línia de melodia específica que reobre les ferides de James. Theo aprofita aquest moment i convida el seu pare a una nit de jazz obert.

Tras la pérdida de su esposa, el dolor de James lo paraliza. Su hijo Theo utiliza su saxofón para hacer frente a este trauma. Una tarde, mientras ensaya para un espectáculo, Theo tropieza con una línea de melodía específica que reabre las heridas de James. Theo aprovecha este momento e invita a su padre a una noche de jazz abierto.

Following the loss of his wife, James' grief cripples him. His son Theo uses his saxophone to cope with this trauma. One evening while practising for a show, Theo stumbles on a specific melody that reopens James' wounds. Theo seizes this moment and invites his father to an open mic jazz night.

MTC5

MONOGRÀFIC TIME CAPSULE 5

+16

Dijous
27 de febrer
22 h
La Llotja, Sala Ricard Viñes

Drawn from Memory

Estats Units, 55 min 4 s, 1995, animació 2D, VOS (txec i anglès)
Direcció: Paul Fierlinger
Producció: Acme Filmworks Inc. i Ron Diamond

En aquesta autobiografia animada de culte, el txec Paul Fierlinger relata la seva increïble i recargolada joventut amb records fragmentaris però vívids. Nascut al Japó, en Paul i la seva família van ser refugiats estatunidencs a principis de la Segona Guerra Mundial. Aleshores va viure en diverses llars d'acollida per no interferir en l'ocupada vida dels seus pares. Després de la guerra, quan el seu pare va esdevenir diplomàtic per a la Txecoslovàquia soviètica, en Paul va acompanyar els seus pares a una pàtria desconeguda, i van començar les disputes personals i polítiques entre pare i fill.

En esta autobiografía animada de culto, el checo Paul Fierlinger relata su increíble y retorcida juventud con recuerdos fragmentarios pero vívidos. Nacido en Japón, Paul y su familia se convirtieron en refugiados estadounidenses a inicios de la Segunda Guerra Mundial. Entonces Paul vivió en distintos hogares de acogida para no interferir en la ocupada vida de sus padres. Tras la guerra, cuando su padre se convirtió en diplomático para la Checoslovaquia soviética, Paul acompañó a sus padres hacia una patria desconocida, y empezaron las disputas personales y políticas entre padre e hijo.

In this cult-following animated autobiography, the animator Paul Fierlinger recounts the incredible twisting story of his youth through fragmented memories and vivid recollections. Born in Japan, Paul and his family became US refugees at the start of WWII. Then he was placed in different foster homes so as not to interfere with his parents' busy lives. After the war, when his father became a major official in Soviet-controlled Czechoslovakia, Paul accompanied his parents to an unknown homeland: personal and political rifts between father and son began to widen.

Retrospectives

RETROSPECTIVAS
RETROSPECTIVES

Conte de quartier

"La transformació, la metamorfosi, és sens cap dubte el més bàsic de l'animació." ¹

"Els films animats amb carbonet són obsessius. Cadascun d'ells ha de ser dibuixat, esborrat, tornat a dibuixar, esborrat... per donar la impressió de moviment. Es torna una forma de fer art a càmera lenta, i la seva lentitud també dona al film l'oportunitat de trobar el seu propi relat i els seus propis interessos. Perquè mai no faig guions o storyboards, i el procés de pensar inicial constitueix el seu nucli." ²

"L'esborrat mai no és perfecte. Una taca negra de pols de carbonet dipositada sobre les fibres del paper roman com el fantasma de la història de l'alteració." ³

"La transformación, la metamorfosis, es sin duda alguna lo más básico de la animación." ¹

"Los films animados a carboncillo son obsesivos. Cada uno tiene que ser dibujado, borrado, redibujado, borrado... para dar la impresión de movimiento. Se vuelve una forma de hacer arte a cámara lenta y su lentitud también da al film la oportunidad de encontrar su propio relato y sus propios intereses. Porque nunca hago guiones o storyboards, y el proceso de pensar inicial constituye su núcleo." ²

"El borrado nunca es perfecto. Una mancha negra de polvo de carboncillo depositado sobre las fibras del papel permanece como el fantasma de la historia de la alteración." ³
William Kentridge

"Transformation, metamorphosis, is of course the bread and butter of animation." ¹

"Charcoal animated films are obsessive. Each one has to be drawn, erased, redrawn, erased... to give the illusion of movement. It becomes a way of doing art in slow motion and the slowness of it also gives the film the chance to find its own narrative, its own set of interests. Because I never write scripts or storyboards and the initial process of thinking is at the heart of it." ²

"The erasing is never perfect. A gray smudge of charcoal dust lodged in the paper fibres remains as the ghost of the history of alteration." ³
William Kentridge

1 i 3 *Six Drawing Lessons*. William Kentridge. Harward University Press, Cambridge.

2 Entrevista a William Kentridge a Blomberg TV, 2016, Massachusetts. Londres, Anglaterra, 2014, p. 146 i p. 95.

1 y 3 *Six Drawing Lessons*. William Kentridge. Harward University Press, Cambridge.

2 Entrevista a William Kentridge en Blomberg TV, 2016, Massachusetts. Londres, Inglaterra, 2014, p. 146 y p. 95.

1 and 3 *Six Drawing Lessons*. William Kentridge. Harward University Press, Cambridge.

2 *Interview with William Kentridge on Blomberg TV, 2016. Massachusetts. London, England, 2014, p. 146 and p. 95.*

**Johannesburg, 2nd Greatest City
After Paris**

República Sud-africana, 8 min 12 s, 1989,
dibuix animat, sense diàlegs

Direcció i producció: William Kentridge

Monument

República Sud-africana, 3 min 14 s, 1990,
dibuix animat, sense diàlegs

Direcció i producció: William Kentridge

Mine

República Sud-africana, 6 min, 1991,
dibuix animat, sense diàlegs

Direcció i producció: William Kentridge

Sobriety, Obesity and Growing Old

República Sud-africana, 8 min 40 s, 1991,
dibuix animat, sense diàlegs

Direcció i producció: William Kentridge

Felix in Exile

República Sud-africana, 8 min 40 s, 1994,
dibuix animat, sense diàlegs

Direcció i producció: William Kentridge

History of the Main Complaint

República Sud-africana, 5 min 44 s, 1996,
dibuix animat, sense diàlegs

Direcció i producció: William Kentridge

Weighing... and Wanting

República Sud-africana, 6 min 28 s, 1998, dibuix animat, sense diàlegs
Direcció i producció: William Kentridge

Stereoscope

República Sud-africana, 8 min 49 s, 1999, dibuix animat, sense diàlegs
Direcció i producció: William Kentridge

Tide Table

República Sud-africana, 9 m 19 s, 2003, dibuix animat, sense diàlegs
Direcció i producció: William Kentridge

Other Faces

República Sud-africana, 9 min 49 s, 2011, dibuix animat, sense diàlegs
Direcció i producció: William Kentridge

Films cortesia de l'estudi de William Kentridge.
Films cortesía del estudio de William Kentridge.
Films courtesy of William Kentridge's studio.

R2

FLORENCE MIALHE.
RETROSPECTIVA

MITOLOGIA CLASSICA I VIDA QUOTIDIANA
EN ANIMACIONS MAGISTRALS.
MITOLOGÍA CLÁSICA Y VIDA COTIDIANA EN
ANIMACIONES MAGISTRALES.
CLASSICAL MYTHOLOGY AND DAILY LIFE IN
EXTRAORDINARY ANIMATIONS.

+12

Dissabte
29 de febrer
17.30 h
CaixaForum

La intimitat i l'erotisme als banys de *Hammam*, les aromes de les mil i una nits de Sherezade, la festa estiuenca d'*Au premier dimanche d'août*, el conte africà de *Les oiseaux blancs*, *les oiseaux noirs*, el relat urbà de *Conte de quartier*, la improvisació pictòrica de *Matières à rêver* i la metamorfosi d'Ovidi de *Méandres* són els temes que donen forma a aquesta àmplia retrospectiva de l'Animation Master d'enguany. Les pel·lícules estan realitzades artesanalment amb tècniques directes de filmat fotograma a fotograma sota càmera amb pintura a l'oli i sorra sobre vidre.

La intimidad y el erotismo en los baños de *Hammam*, los aromas de las mil y una noches de Sherezade, la fiesta veraniega de *Au premier dimanche d'août*, el cuento africano de *Les oiseaux blancs*, *les oiseaux noirs*, el relato urbano de *Conte de quartier*, la improvisación pictórica de *Matières à rêver* y la metamorfosis de Ovidio de *Méandres* son los temas que dan forma a esta amplia retrospectiva de la Animation Master de este año. Las películas están realizadas artesanalmente con técnicas directas de filmado fotograma a fotograma bajo cámara con pintura al óleo y arena sobre cristal.

The intimacy and eroticism in the baths of Hammam, the aromas of the thousand and one nights of Sherezade, the summer party of Au premier dimanche d'août, the African tale of Les oiseaux blancs, les oiseaux noirs, the urban story of Conte de quartier, the pictorial improvisation of Matières à rêver and Ovid's metamorphosis in Méandres are the themes that shape this broad retrospective of this year's Animation Master. The films are made by hand with frame-by-frame techniques under camera using oil paint and sand on glass.

Hammam

França, 9 min, 1991, pintura sobre vidre, sense diàlegs
Direcció: Florence Mialhe
Producció: Paris Plage Productions

Shéhérazade

França, 16 min, 1995, pintura sobre vidre, sense diàlegs
Direcció: Florence Mialhe
Producció: Paris Plage Productions

Au premier dimanche d'août

França, 11 min, 2002, pintura sobre vidre, sense diàlegs
Direcció: Florence Mialhe
Producció: Les Films de l'Arlequin

Méandres

França, 23 min, 2013, diverses tècniques, sense diàlegs
Direcció: Élodie Bouédec, Florence Mialhe i Mathilde Philippon-Aginski
Producció: Les Films de l'Arlequin, La Fabrique Production i Vivement Lundi !

Les oiseaux blancs, les oiseaux noirs

França, 4 min, 2002, sorra colorejada sobre vidre, VOS (francès)
Direcció: Florence Mialhe
Producció: Les Films du Village i Delphine Pellereau

Conte de quartier

França i Canadà, 15 min, 2006, pintura i sorra sobre vidre, sense diàlegs
Direcció: Florence Mialhe
Producció: Office national du Film du Canada, Les Films du Canada i Arte France Cinema

Matières à rêver

França, 6 min, 2008, pintura sobre vidre, sense diàlegs
Direcció: Florence Mialhe
Producció: Paraiso Production i Nathalie Trafford

ELS SILENCIS PARLEN EN PECES SOBRE EL TEMPS I LA MEMÒRIA

LOS SILENCIOS HABLAN EN OBRAS SOBRE EL TIEMPO Y LA MEMORIA

SILENCES SPEAK IN PIECES ABOUT TIME AND MEMORY

+12

Dissabte
29 de febrer
20.30 h
CaixaForum

Selecció de films d'un dels autors més originals d'Estònia. Els seus inicis, influenciats pel seu mentor Priit Pärn, són en dibuix 2D i amb tints surrealistes. Els seus darrers treballs, realitzats en stop motion (l'últim rodat en viu i amb un element en animació 3D), mostren magistralment la memòria. Partint de la realitat, amb senzillesa i de manera rotunda ens acosta al pas del temps i a les absències.

Selección de films de uno de los autores más originales de Estonia. Sus inicios, influenciados por su mentor Priit Pärn, son en dibujo 2D y con tintes surrealistas. Sus últimos trabajos, realizados en stop motion (el último rodado en vivo y con un elemento en animación 3D), muestran magistralmente la memoria. Partiendo de lo real, con sencillez y de manera rotunda nos acerca al paso del tiempo y a las ausencias.

Selection of films by one of the most original creators in Estonia. His beginnings, influenced by his mentor Priit Pärn, are in 2D drawing and with surrealist tones. His latest works, made in stop motion (the last one shot live and with an element in 3D animation), masterfully depict memory. Starting from the real, simply and emphatically he brings us closer to the passage of time and absences.

Bermuda

Estònia, 10 min, 2003, animació 2D, sense diàlegs
Direcció: Ülo Pikkov
Producció: Eesti Joonisfilm

My Soviet Education

Estònia, 3 min 29 s, 2016, experimental, sense diàlegs
Direcció i producció: Ülo Pikkov

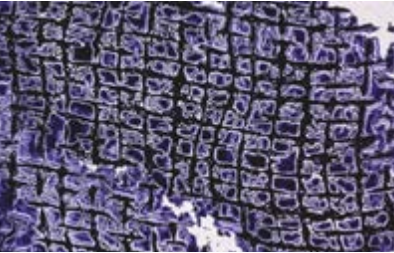
Keha mälu (Body Memory)

Estònia, 9 min 35 s, 2011, imatge real i stop motion, sense diàlegs
Direcció: Ülo Pikkov
Producció: Nukufilm

Tik-Tak

Estònia, 10 min, 2015, stop motion, sense diàlegs
Direcció: Ülo Pikkov
Producció: Nuku Film

Zebra

Estònia, 5 min 47 s, 2015, experimental, sense diàlegs
Direcció i producció: Ülo Pikkov

Tühi ruum (Empty Space)

Estònia, 10 min 19 s, 2016, titelles i stop motion, sense diàlegs
Direcció: Ülo Pikkov
Producció: Nukufilm

Lahtilaskmise lugo (Letting Go)

Estònia, 10 min 43 min, 2017, stop motion, sense diàlegs

Direcció: Ülo Pikkov

Producció: Nukufilm

Kilpkonn ja jänes (The Tortoise and the Hare)

Estònia, 8 min 40 s, 2019, imatge real i animació 3D, sense diàlegs

Direcció: Ülo Pikkov

Producció: Ülo Pikkov i Silmviburlane

R4

SIN MIEDO A LA MUERTE.
ANIMACIÓ MEXICANA

AMB PRESENTACIÓ A CÀRREC DE KARLA CASTAÑEDA I LUIS TÉLLEZ

CON PRESENTACIÓN A CARGO DE KARLA CASTAÑEDA Y LUIS TÉLLEZ

INTRODUCED BY KARLA CASTAÑEDA AND LUIS TÉLLEZ

+16

Divendres
28 de febrer
22 h
La Llotja, Sala 2

Els animadors independents René Castillo, Rita Basulto, Luis Téllez, Karla Castañeda, Juan José Medina, Sofía Carrillo i León Hernández, tots ells magnífics animadors de la tècnica stop motion, són a partir d'ara els més destacats membres de "El Taller de Chucho", centre de producció d'animació amb seu a Guadalajara-Jalisco apadrinat per la Universitat de Guadalajara i el famós director de cinema Guillermo del Toro. Aquí trobareu una selecció dels curtmetratges d'aquestes autores i autors que Del Toro ha batejat com "Los Siete Magníficos" i que han estat exhibits i premiats en festivals nacionals i internacionals.

Los animadores independientes René Castillo, Rita Basulto, Luis Téllez, Karla Castañeda, Juan José Medina, Sofía Carrillo y León Hernández, todos ellos magníficos animadores de la técnica stop motion, son a partir de ahora los más destacados miembros de "El Taller de Chucho", centro de producción de animación con sede en Guadalajara-Jalisco apadrinado por la Universidad de Guadalajara y el famoso director de cine Guillermo del Toro. Aquí encontraréis una selección de los cortometrajes de estas autoras y autores apodados "Los Siete Magníficos" por Del Toro y que han sido exhibidos y premiados en festivales nacionales e internacionales.

Remember these names: René Castillo, Rita Basulto, Luis Téllez, Karla Castañeda, Juan José Medina, Sofía Carillo and León Hernández. All of them are independent stop motion animators and, from now on, prominent members of "El Taller de Chucho" – an animation production centre based in Guadalajara-Jalisco, sponsored by Guadalajara University and the very well-known film director Guillermo del Toro. Here you'll find a short film selection by these authors nicknamed "The Magnificent Seven" by Del Toro, all of them selected and awarded in many national and international animation festivals.

Jacinta

Mèxic, 9 min 2 s, 2008, stop motion, sense diàlegs

Direcció: Karla Castañeda

Producció: Consejo Nacional para la Cultura y las Artes i Instituto Mexicano de Cinematografía

El octavo día, la creación

Mèxic, 15 min, 2000, stop motion, sense diàlegs

Direcció: Juan José Medina i Rita Basulto

Producció: Guillermo del Toro

Hasta los huesos

Mèxic, 12 min 3 s, 2001, stop motion, sense diàlegs

Direcció: René Castillo

Producció: Animation Show of Shows i René Castillo

La noria

Mèxic, 7 min 30 s, 2012, stop motion, sense diàlegs

Direcció: Karla Castañeda

Producció: Instituto Mexicano de Cinematografía

Los aeronautas

Mèxic, 11 min, 2016, stop motion, VO (castellà)

Direcció i producció: León Rodrigo Fernández Hernández

Viva el rey

Mèxic, 8 min, 2017, stop motion, sense diàlegs

Direcció: Luis Téllez

Producció: Paula Astorga Riestra i Milko Luis Coronel

Cerulia

Mèxic, 12 min 56 s, 2017, stop motion, VO (castellà)

Direcció: Sofía Carrillo

Producció: IMCINE

Conferències

CONFERENCIAS
LECTURES

Peekaboo & Pikkukala:
TV Made in Barcelona

Dijous
27 de febrer
18 h
La Llotja, Sala 2

Al barri de Gràcia, dos joves estudis barcelonins lluiten per dur a terme sèries d'animació infantil de qualitat, amb ànima, i en 2D! Totes dues, a més, adaptacions literàries i coproduccions d'àmbit europeu, com mana la filosofia *glocal*. Peekaboo Animation estrena la seva primera sèrie de producció pròpia: les aventures delirants de l'hiperactiu Elvis Riboldi –el seu director creatiu Javier Galán detallarà com es va fer. I l'estudi Pikkukala –fundat pels creadors de *Saari* que té seu a Hèlsinki– ens mostrarà en primícia *Stinky Dog*, la sèrie animal dirigida per Patar i Aubier de *Panique au Village*. El director d'animació Pedro Alpera ens explicarà el dia a dia de l'equip d'animadores que dirigeix a Barcelona.

En el barrio de Gracia, dos jóvenes estudios barceloneses luchan por llevar a cabo series de animación infantil de calidad, con alma, ¡y en 2D! Ambas, además, adaptaciones literarias y coproducciones de ámbito europeo, como manda la filosofía *glocal*. Peekaboo Animation estrena su primera serie de producción propia: las delirantes aventuras del hiperactivo Elvis Riboldi –su director creativo Javier Galán detallará cómo se hizo. Y el estudio Pikkukala –fundado por los creadores de *Saari* que tiene sede en Helsinki– nos muestra en primicia *Stinky Dog*, la serie animal dirigida por Patar y Aubier de *Panique au Village*. El director de animación Pedro Alpera nos contará el día a día del equipo de animadoras que dirige en Barcelona.

In the quiet neighbourhood of Gràcia, two young Barcelona-based studios are fighting to create quality animated series for children, with soul, and in 2D! Both of them are literary adaptations and European co-productions, following the glocal philosophy. Peekaboo Animation premieres its first creation and TV series: the delirious adventures of the hyperactive Elvis Riboldi – its creative director Javier Galán will tell us how it was made. And Pikkukala studio – founded by the creators of Saari and based in Helsinki – will give us a first look at Stinky Dog, the animal-centric TV series directed by Patar and Aubier from Panique au Village. Its animation director Pedro Alpera will tell us about the day-to-day of the animation team he leads in Barcelona.

Nuria G. Blanco. Cartoon Saloon.
Benvinguda Animac Campus

Nuria G. Blanco. Cartoon Saloon.
Bienvenida Animac Campus

Nuria G. Blanco. Cartoon Saloon.
Welcome Animac Campus

Dijous
27 de febrer
19.30 h
La Llotja, Sala 2

La padrina oficial d'Animac Campus, Nuria G. Blanco, oferirà una xerrada inaugural basada en la seva pròpia experiència com a productora al prestigiós estudi irlandès Cartoon Saloon. Formada a l'Edinburgh College of Art, ha participat en èxits com la sèrie preescolar *Puffin Rock* o el llargmetratge nominat a l'Oscar *The Breadwinner* i el multipremiat curtmetratge *Late Afternoon*, que es van poder veure a l'Animac 2018. Actualment treballa en l'esperada sèrie de Fabian Erlinghauser i Nora Twomey *Dorg Van Dango*, està desenvolupant la seva pròpia sèrie d'animació *Silly Sundays*, que relata els diumenges enjogassats de tres nens mediterranis, i s'ha capbussat en l'aventura d'escriure el seu primer llargmetratge. Una oportunitat única per conèixer un talent patri d'allò més inspirador!

La madrina oficial de Animac Campus, Nuria G. Blanco, ofrecerá una charla inaugural basada en su propia experiencia como productora en el prestigioso estudio irlandés Cartoon Saloon. Formada en el Edinburgh College of Art, ha participado en éxitos como la serie preescolar *Puffin Rock* o el largometraje nominado al Oscar *The Breadwinner* y el multipremiado cortometraje *Late Afternoon*, que se pudieron ver en Animac 2018. Actualmente trabaja en la esperada serie de Fabian Erlinghauser y Nora Twomey *Dorg Van Dango*, está desarrollando su propia serie de animación *Silly Sundays*, que relata los juguetones domingos de tres niños mediterráneos, y se ha zambullido en la aventura de escribir su primer largometraje. ¡Una oportunidad única para conocer un talento patrio de lo más inspirador!

Animac Campus' official patroness Nuria G. Blanco will give an inaugural talk based on her own experience as a producer at the renowned Irish studio Cartoon Saloon. Trained at the Edinburgh College of Art, she has contributed to animation hits such as the preschool show Puffin Rock or the Oscar-nominated feature The Breadwinner and the award-winning Late Afternoon, both shown in Animac 2018. She is currently working on Fabian Erlinghauser and Nora Twomey's long-awaited series Dorg Van Dango, is developing her own animated series Silly Sundays recounting the playful Sundays of three Mediterranean children, and she's set out on the adventure of writing her first feature film. A unique opportunity to meet an inspiring native talent!

Fernando Moro.
L'impeccable 2D de Klaus

Fernando Moro.
El impeccable 2D de Klaus

Fernando Moro.
The impeccabile 2D of Klaus

Divendres
28 de febrer
16.30 h
La Llotja, Sala 2

Klaus és, sens dubte, el fenomen animat de la temporada. La producció espanyola amb més projecció internacional dels últims anys compta amb la ploma i el *savoir faire* de l'animador Fernando Moro –fill del brillant José Luís Moro, fundador de l'emblemàtic estudi d'animació Estudios Moro. En aquesta conferència en exclusiva, Fernando repassarà la seva trajectòria professional: compta amb 30 anys d'experiència com a animador i ha treballat per a estudis com Fox o Warner Bros, sota les ordres del cèlebre Don Bluth i en produccions com *Anastasia*, *10+2*, *El Cid*, *Astèrix i els vikings*, *Nocturna* i *Planet 51* o la sèrie *Cleo & Cuquín*, de la qual n'és el director.

Klaus es, sin duda, el fenómeno animado de la temporada. La producción española con más proyección internacional de los últimos años cuenta con el talento y el *savoir faire* del animador Fernando Moro –hijo del brillante José Luís Moro, fundador del emblemático estudio de animación Estudios Moro. En esta conferencia en exclusiva, Fernando repasará su trayectoria profesional: cuenta con 30 años de experiencia como animador y ha trabajado para estudios como Fox y Warner Bros, bajo las órdenes del cèlebre Don Bluth y en producciones como *Anastasia*, *10+2*, *El Cid*, *Astèrix i los vikings*, *Nocturna* y *Planet 51* o la serie *Cleo & Cuquín* en calidad de director.

Klaus is, without a doubt, this season's animated phenomenon. This Spanish production, the most internationally successful in years, boasts the savoir faire of the talented animator Fernando Moro – the son of the brilliant José Luís Moro, founder of the iconic animation studio Estudios Moro. In this exclusive talk, Fernando will review his professional career: he has 30 years of experience working as an animator for studios like Fox and Warner Bros, or under Don Bluth himself. Fernando has also animated for productions like Anastasia, 10+2, El Cid, Asterix and the Vikings, Nocturna and Planet 51 or the TV series Cleo & Cuquín, which he also directed.

Theodore Ushev.
L'animació com a càpsula del temps

Theodore Ushev.
La animación como cápsula del tiempo

Theodore Ushev.
Animation as a Time Capsule

Divendres
28 de febrer
18 h
La Llotja, Sala 2

El búlgar Theodore Ushev torna a Animac després d'haver-se convertit en un dels grans noms de l'animació mundial. Nascut a Kyundestil però instal·lat a Mont-real, Ushev s'ha llaurat una carrera ben prolífica gràcies a l'Office national du Film / National Film Board de Canadà, on ha realitzat més de deu pel·lícules com ara l'aclamat documental *The Lipsett Diaries* (2010), la seva trilogia-manifest del segle XX –*Tower Bawher* (2006), *Drux Flux* (2008) i *Gloria Victoria* (2013)– o el curt nominat a l'Oscar *Blind Vaysha* (2016). Ushev ens detallarà el procés creatiu de la seva obra més ambiciosa, *The Physics of Sorrow* (2019), adaptació homònima de la metamelancòlica novel·la de Gopodinov i el primer film animat emprant l'antiquíssima tècnica de la pintura encàustica.

El búlgaro Theodore Ushev regresa a Animac tras haberse convertido en uno de los grandes nombres de la animación mundial. Nacido en Kyundestil pero instalado en Montreal, Ushev se ha labrado una prolífica carrera gracias al Office national du Film / National Film Board de Canadá, donde ha realizado más de diez películas como el aclamado documental *The Lipsett Diaries* (2010), su trilogía-manifiesto del siglo XX –*Tower Bawher* (2006), *Drux Flux* (2008) y *Gloria Victoria* (2013)– o el corto nominado al Oscar *Blind Vaysha* (2016). Ushev nos detallará el proceso creativo de su obra más ambiciosa, *The Physics of Sorrow* (2019), adaptación homónima de la metamelancólica novela de Gopodinov y el primer film animado usando la antiquísima técnica de la pintura encàustica.

The Bulgarian Theodore Ushev returns to Animac after becoming one of the biggest names in the animation worldwide. Born in Kyundestil but based in Montreal, Ushev has built himself a prolific career thanks to the National Film Board of Canada, where he has directed more than ten films, including the acclaimed documentary The Lipsett Diaries (2010), his 20th century trilogy-manifest – Tower Bawher (2006), Drux Flux (2008) and Gloria Victoria (2013) – or the Oscar-nominated short Blind Vaysha (2016). Ushev will tell us all about the creative process of his most ambitious work, The Physics of Sorrow (2019), an adaptation of Gopodinov's eponymous meta-melancholic novel and the first animated film using the ancient encaustic painting technique.

Masterclass.
Florence Miallhe
Dissabte
29 de febrer
12.30 h
La Llotja, Sala 2

L'Animation Master d'Animac 2020 és la realitzadora francesa Florence Miallhe, narradora d'allò carnal i orfebre de la pintura animada. La seva obra explora la sensualitat i l'erotisme, el moviment i el cos: Florence Miallhe anima sota l'objectiu de la càmera amb materials tàctils, amb pastels, carbonet i fins i tot sorra. Va debutar amb el seu curtmetratge *Hammam* (1991) i ens ha deixat peces sensorials com *Shéhérazade* (1995), *Au premier dimanche d'août* (2000) i *Matières à rêver* (2009). Florence Miallhe treballa des del 2007 en el seu primer llargmetratge, *La Traversée*, amb un guió coescrit amb Marie Desplechin i premiat al festival Premiers Plans, del qual ens oferirà un tast en exclusiva.

La Animation Master de Animac 2020 es la realitzadora francesa Florence Miallhe, narradora de lo carnal y orfebre de la pintura animada. Su obra explora la sensualidad y el erotismo, el movimiento y el cuerpo: Florence Miallhe anima bajo el objetivo de la cámara con materiales táctiles, con pasteles, carboncillo e incluso arena. Debutó con el cortometraje *Hammam* (1991) y nos ha dejado piezas sensoriales como *Shéhérazade* (1995), *Au premier dimanche d'août* (2000) y *Matières à rêver* (2009). Florence Miallhe trabaja desde 2007 en su primer largometraje, *La Traversée*, con un guion co-escrito con Marie Desplechin y premiado en el festival Premiers Plans, del cual nos ofrecerá un avance en exclusiva.

Animac 2020's Animation Master is French director Florence Miallhe: explorer of carnality, a craftswoman devoted to animated painting. Her work explores sensuality and eroticism, movement and bodies: Florence Miallhe animates under the camera lens with tactile materials, with pastels, charcoal and even sand. She debuted with the short film Hammam (1991) and she has given us sensorial pieces such as Shéhérazade (1995), Au premier dimanche d'août (2000) and Matières à rêver (2009). Florence Miallhe has been working since 2007 on her first feature film La Traversée – its script, co-written with Marie Desplechin, received an award at the festival Premiers Plans – and she will give us an exclusive preview.

Karla Kastañeda i Luis Téllez.
Animació feta a Jalisco
Karla Kastañeda y Luis Téllez.
Animación hecha en Jalisco
Karla Kastañeda and Luis Téllez.
Animation made in Jalisco
Dissabte
29 de febrer
16.30 h
La Llotja, Sala 2

El nou focus de l'animació stop motion llatinoamericana el trobem a Guadalajara, Mèxic, i ben aviat tindrà nom propi: "El Taller del Chucho", un centre de formació i producció per a talent local apadrinat per l'oscaritzat Guillermo del Toro. Animac rep dos dels seus joves i insignes assessors: Karla Castañeda, directora d'art i animació, autora de curts multipremiats com *Jacinta* (2008) o *La Noria* (2012), que ara treballa en el seu primer llargmetratge animat amb Del Toro com a coguionista i productor; i el veterà Luis Téllez, que ha explorat l'stop motion durant més de 25 anys, director de curts com *Viva el Rey* (2017) i que actualment prepara també el seu primer llargmetratge, titulat *Inzomnía*. ¡Viva México!

El nuevo foco de la animación stop motion latinoamericana se encuentra en Guadalajara, México, y muy pronto tendrá nombre propio: "El Taller del Chucho", un centro de formación y producción para talento local apadrinado por el oscarizado Guillermo del Toro. Animac recibe a dos de sus jóvenes e insignes asesores: Karla Castañeda, directora de arte y animación, autora de cortos multipremiados como *Jacinta* (2008) o *La Noria* (2012), que ahora trabaja en su primer largometraje animado con Del Toro como co-guionista y productor; y el veterano Luis Téllez, que ha explorado el stop motion durante más de 25 años, director de cortos como *Viva el Rey* (2017) y que actualmente también trabaja en su primer largometraje, titulado *Inzomnía*. ¡Viva México!

A new focus on Latin American stop motion animation can be found in Guadalajara, Mexico, and it will soon make a name for itself: "El Taller del Chucho", a training and production centre for local talent sponsored by Oscar-winning director Guillermo del Toro. Animac receives two of its young and distinguished advisors: Karla Castañeda, art and animation director, is the creator of award-winning short films such as Jacinta (2008) and La Noria (2012), and she is currently working on her first animated feature with Del Toro as co-writer and producer; and the veteran Luis Téllez, who has explored stop motion for more than 25 years and directed short films such as Viva el Rey (2017), and who is also currently working on his first feature titled Inzomnía. ¡Viva México!

En construcció.
Josep
En construcción.
Josep
Under Construction.
Josep
Dissabte
29 de febrer
18 h
La Llotja, Sala 2

Febrer del 39. Saturats per l'arribada de combatents republicans que fugen de la dictadura de Franco, el govern francès decideix gestionar-los en camps de refugiats. En un d'ells, dos homes separats per una xarxa de filferro forgen una amistat: l'un és un guarda, l'altre és el català Josep Bartolí, combatent antifranquista i dibuixant, pintor i escenògraf que acabaria emigrant als EUA i formant part del grup 10th Street amb Pollock, Kooning i Rothko. Animac dona la benvinguda a l'historietista i realitzador francès Aurel, que està enlllestint el seu esperadíssim llargmetratge animat, sobriament titulat *Josep*. Un *work-in-progress* que ens toca de prop, i amb la presència de Sergi López i Silvia Pérez Cruz com a veus del film.

Febrero de 1939. Saturados por la llegada de combatientes republicanos que huyen de la dictadura de Franco, el gobierno francés decide gestionarlos en campos de refugiados. En uno de ellos, dos hombres separados por una alambrada forjan una amistad: uno es un guardián, el otro es el catalán Josep Bartolí, combatiente antifranquista y dibujante, pintor y escenógrafo que acabaría emigrando a los EEUU y formando parte del grupo 10th Street con Pollock, Kooning y Rothko. Animac da la bienvenida al historietista y realizador francés Aurel, que está ultimando su esperadísimo largometraje animado, titulado con un sobrio *Josep*. Un *work-in-progress* que nos toca de cerca, y con la presencia de Sergi López y Silvia Pérez Cruz como voces del filme.

February 1939. Overwhelmed by the arrival of Spanish republican fighters fleeing Franco's dictatorship, the French government decides to manage them in refugee camps. In one of them, two men separated by a wire fence forge a friendship: one of them is a guard, the other is the Catalan Josep Bartolí, anti-Francoist fighter and cartoonist, painter and set designer who would end up emigrating to the US and being part of the 10th Street group with Pollock, Kooning and Rothko. Animac welcomes the French cartoonist and director Aurel, now finalising his long-awaited animated feature, soberly titled Josep. A work-in-progress that hits home, with the presence of its voice talent Sergi López and Silvia Pérez Cruz.

Ülo Pikkov.
Memòria en stop motion
Ülo Pikkov.
Memoria en stop motion
Ülo Pikkov.
Memory in stop motion
Diumenge
1 de març
12.30 h
La Llotja, Sala 2

Cineasta, productor i acadèmic d'animació, l'estonià Ülo Pikkov és un dels realitzadors internacionals més originals a l'hora de plasmar el temps i la memòria via stop motion. Format a la Turku Arts Academy de Finlàndia i doctorat a l'Estonian Academy of Arts, Pikkov ha teoritzat sobre animació amb llibres especialitzats com *Animasophy* (2010) i *Anti-Animation* (2018) i compta amb una filmografia fascinant amb peces de culte com l'imprescindible *Body Memory* (2011) de l'estudi Joonisfilm o la colpidora *Empty Space* (2016) del veterà estudi Nukufilm. Pikkov visita Animac amb més de 20 anys d'experiència per compartir i amb el seu film més personal, *The Tortoise and the Hare* (2020), protagonitzat per Pikkov en persona juntament amb la seva mare.

Cineasta, productor y académico de animación, el estonio Ülo Pikkov es uno de los realizadores internacionales más originales a la hora plasmar el tiempo y la memoria a través del stop motion. Formado en la Turku Arts Academy de Finlandia y doctorado en la Estonian Academy of Arts, Pikkov ha teorizado sobre animación con libros especializados como *Animasophy* (2010) y *Anti-Animation* (2018) y cuenta con una filmografía deslumbrante con piezas de culto como la imprescindible *Body Memory* (2011) del estudio Joonisfilm o la impresionante *Empty Space* (2016) del veterano estudio Nukufilm. Pikkov visita Animac con más de 20 años de experiencia por compartir y con su film más personal, *The Tortoise and the Hare* (2020), protagonizado por Pikkov en persona junto a su madre.

Estonian filmmaker, producer and animation academic Ülo Pikkov is one of the most original directors in capturing time and memory via stop motion. Trained at the Turku Arts Academy in Finland, Pikkov earned a doctorate at the Estonian Academy of Arts and has theorised on animation with his research books Animasophy (2010) and Anti-Animation (2018). He also has a dazzling filmography including shorts such as the essential Body Memory (2011) by studio Joonisfilm or the impressive Empty Space (2016) by veteran studio Nukufilm. Pikkov visits Animac with more than 20 years of experience to share, and with his most personal film, The Tortoise and the Hare (2020), starring Pikkov himself and his mother.

Petit Animac

PEQUEÑO ANIMAC
LITTLE ANIMAC

Petit Animac

P1

PETIT ANIMAC 1

SHORT&SWEET

Musical, divertit i acolorit

Musical, divertido y coloreado

Musical, fun and colorful

Tots els públics.+0

Dissabte

29 de febrer

12 h

La Llotja, Open Screen

17 h

La Llotja, Open Screen

Diumenge

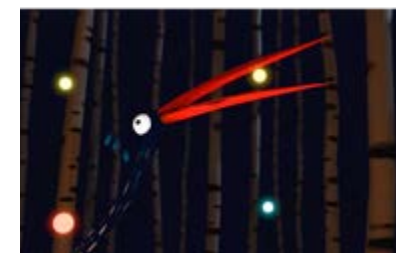
1 de febrer

12 h

La Llotja, Open Screen

17 h

La Llotja, Open Screen

Balloné

França, 1 min 31 s, 2019, animació 3D,
sense diàlegs

Direcció: Baptiste Tassin

Producció: MOPA

Cat Lake City

Alemanya, 6 min 42 s, 2019, animació 2D,
sense diàlegs

Direcció: Antje Heyn

Producció: Protoplanet Studio

Drawn

Regne Unit, 2 min 51 s, 2019, animació 2D,
sense diàlegs

Direcció: Andi Concha

Producció: Royal College of Art

Fruits and Vegetables: Mischief

Japó, 1 min 6 s, 2019, stop motion, VOSE
(japonès)

Direcció: Norihiko Ito

Producció: AZPRO

Abecedaria

Espanya, 3 min 40 s, 2019, animació 2D,
sense diàlegs

Direcció i producció: Adolf Rodriguez

P2

PETIT ANIMAC 2

Fruits and Vegetables: Pals

Japó, 1 min 6 s, 2019, stop motion, VOSE (japonès)
Direcció: Norihiko Ito
Producció: AZPRO

Hannibal l'éléphant

França, 4 min, 2019, animació 2D, sense diàlegs
Direcció: Aurélie Monteix
Producció: La Poudrière

Fruits and Vegetables: Snow Day

Japó, 1 min 6 s, 2019, stop motion, VOS (japonès)
Direcció: Norihiko Ito
Producció: AZPRO

Amics amb personalitat. A la platja o a la muntanya, al bosc o a la selva, sempre és un bon moment per viure aventures i divertir-se fent amics

Amigos con personalidad. En la playa o en la montaña, en el bosque o en la selva, siempre es un buen momento para vivir aventuras y divertirse haciendo amigos

Friends with personality. On the beach or in the mountains, in the forest or in the jungle, it is always a good time to live adventures and have fun making friends

Tots els públics.+3

Dissabte
29 de febrer
12 h
CaixaForum

Diumenge
1 de març
12 h
La Llotja, Sala Leandre Cristòfol

Le dernier jour d'automne

Suïssa, 7 min 20 s, 2019, animació 2D, sense diàlegs,
Direcció: Marjolaine Perreten
Producció: Nadasdy Film i Les Films du Nord

Overboard!

República Txeca, 12 min, 2019, stop motion, sense diàlegs
Direcció: Filip Pošivač i Barbora Valecká
Producció: Nutprodukte

Lamby

Mèxic, 2 min 52 s, 2019, stop motion, sense diàlegs
Direcció i producció: Pamela Sustaita

The Ice Cream Man

Xipre, 3 min 27 s, 2019, animació 2D i retallables, sense diàlegs
Direcció: Katerina Pantela
Producció: O Tempelis Drakos Limited

Zip! Shimezo

Japó, 24 min, 2019, animació 2D, VOS (japonès)
Direcció: Eiichiro Nishiyama
Producció: Nippon Animation CO. LTD.

Fussel

Alemanya, 5 min, 2019, animació 3D, sense diàlegs
Direcció: Alex Berweck
Producció: Filmakademie Baden-Württemberg

The Cycling Wind

Iran, 6 min 24 s, 2019, animació 2D, sense diàlegs
Direcció: Nazanin Sobhan Sarbandi
Producció: Institute for the Intellectual Development of Children & Young Adults

Quma y las Bestias

Argentina, 11 min, 2019, titelles, sense diàlegs
Direcció: Ivan Stur i Javier I. Luna Crook
Producció: Tamandua Estudio

Heatwave

Regne Unit, 7 min 14 s, 2019, diverses tècniques, sense diàlegs
Direcció: Fokion Xenos
Producció: National Film and Television School

Grand Loup et Petit Loup

França, 13 min 26 s, 2018, animació 2D, VOS (francès)
Direcció: Rémi Durin
Producció: Les Films du Nord, La Boîte... Productions i Pictanovo

P3

PETIT ANIMAC 3

La meva família i jo. Els llaços més forts són els invisibles

Mi familia y yo. Los lazos más fuertes son los invisibles
My family and I. The strongest ties are the invisible ones

Tots els públics. +3

Dissabte
29 de febrer
16 h
La Llotja, Sala Ricard Viñes

Diumenge
1 de març
12.30 h
CaixaForum

Good Heart

Rússia, 5 min 12 s, 2017, animació 2D, sense diàlegs
Direcció: Evgeniya Jirkova
Producció: Soyuzmultfilm Film Studio

Lola the Living Potato

Rússia, 17 min 18 s, 2018, animació 2D, VOS (rus)
Direcció: Leonid Shmelkov
Producció: School-Studio SHAR, Amopix i Will Production

Ailin en la Luna

Argentina, 5 min, 2019, retallable, VO (castellà)
Direcció: Claudia Ruiz
Producció: El Molinete Animación

Pouštět draka (The Kite)

República Txeca, 13 min 10 s, 2019, titelles, sense diàlegs
Direcció: Martin Smatana
Producció: FAMU Film and TV School of the Academy of Performing Arts in Prague i BKFilm

L'Atelier

França, 4 min, 2019, dibuix animat, sense diàlegs
Direcció: Bianca Mansani
Producció: La Poudrière

La vie de château (My Life in Versailles)

França, 28 min 10 s, 2019, dibuix animat, VOSC (francès)
Direcció: Clémence Madeline-Perdrillat i Nathaniel H'limi
Producció: Films Grand Huit

P4

PETIT ANIMAC 4

Històries increïbles. Les coses no són el que semblen!
Historias increíbles. ¡Las cosas no son lo que parecen!
Incredible stories. Things are not what they seem!

Tots els públics. +7

Dissabte
29 de febrer
12.30 h
CaixaForum

Diumenge
1 de març
17.30 h
La Llotja, Sala Ricard Viñes

Maestro

França, 1 min 53 s, 2019, animació 3D, sense diàlegs
Direcció: Collectif Illogic
Producció: Bloom Pictures

Forglemmegei (Forget-me-not)

Dinamarca, 7 min 23 s, 2019, animació 3D, sense diàlegs
Direcció: Katarina Lundquist
Producció: The Animation Workshop

Petit Versailles

Israel, 3 min 31 s, 2019, animació 2D, sense diàlegs
Direcció i producció: Adi Lavon

Duodrom

Suïssa, 8 min 42 s, 2019, dibuix animat, sense diàlegs
Direcció: Basil Vogt
Producció: Virage Film

Eaten

Iran, 7 min 20 s, 2019, stop motion, sense diàlegs
Direcció: Mohsen Rezapour
Producció: Jibi Studio, Documentary and Experimental Film Center (DEFC)

P5

PETIT ANIMAC 5

Tots els públics. +3

Dissabte
29 de febrer
12.30 h
La Llotja, Sala Ricard Viñes

Strike

Regne Unit, 1 h 40 min, 2019, stop motion, VOS (anglès)
Direcció: Trevor Hardy
Producció: Homesick Angel Ltd

Mungo Morrison és un talp que començarà a treballar al costat del seu pare a la llegendària mina d'or de la seva ciutat. Però Mungo, secretament, somia a convertir-se en futbolista professional. Quan la mina es veu obligada a tancar després d'un misteriós accident, un supermalvat obsessionat amb l'or, conegut com "El Cap", intenta intimidar la població perquè li venguin la mina. Mungo comença una aventura èpica: es llança cap a les finals de futbol de la Wild Cup de Rússia i cap a un enfrontament espectacular amb "El Cap".

Mungo Morrison es un topillo que debe comenzar a trabajar al lado de su padre en la legendaria mina de oro de su ciudad. Mungo sueña secretamente con convertirse en futbolista profesional. Cuando la mina se ve obligada a cerrar después de un misterioso accidente, un supervillano obsesionado con el oro, conocido como "El Jefe" intenta intimidar a la población para que le vendan la mina. Mungo comienza una aventura épica: se lanza hacia las finales de fútbol de la Wild Cup en Rusia y hacia un enfrentamiento espectacular con "El Jefe".

Mungo Morrison is a young mole who is due to begin work at his father's side in their hometown's legendary gold mine. Mungo secretly dreams of becoming a professional footballer. When the mine is forced to shut down after a mysterious accident, an evil and gold-obsessed supervillain known only as "The Boss" attempts to bully the townsfolk into selling him the mine. Mungo begins an epic adventure as he hurtles towards the Wild Cup football finals in Russia and a final, breathtaking showdown with "The Boss".

o28

França, 5 min 18 s, 2019, animació 3D, sense diàlegs
Direcció: Otaia Caussé, Geoffroy Collin, Louise Grardel, Antoine Marchand, Robin Merle i Fabien Meyran
Producció: Supinfocom Rubika

Teamwork

Alemanya, 7 min, 2019, animació 2D, sense diàlegs
Direcció: Arad Safarzagdegan
Producció: Motion kraft

Babochki (Butterflies)

Rússia, 5 min 43 s, 2019, dibuix animat, sense diàlegs
Direcció: Elizaveta Khlomova
Producció: School-Studio "SHAR"

Desert (The Dessert)

Rússia, 4 min 45 s, 2019, animació 2D, sense diàlegs
Direcció: Yury Tomilov
Producció: Studio "A-film"

А КАК НАШИ КОСМОНАВТЫ (About Our Cosmonauts)

Rússia, 7 min 20 s, 2018, atitelles i objectes, VOSC (rus)
Direcció: Galina Golubeva
Producció: Soyuzmultfilm film studio

Gunpowder

França, 5 min 30 s, 2019, animació 3D, sense diàlegs
Direcció: Romane Faure, Nathanael Perron, Léa Detrain, Benoît de Geyer d'Orth, Pei-Hsuan Lin i Anne-Lise Kubiak
Producció: Supinfocom Rubika

PETIT ANIMAC 6

Tots els públics. +3

Dissabte
29 de febrer
11 h
La Llotja, Sala Leandre Cristòfol

Diumenge
1 de març
12.30 h
La Llotja, Sala Ricard Viñes

El caracol y la ballena

Regne Unit, 27 min, 2019, animació 3D, VD (castellà)
Direcció: Max Lang i Daniel Snaddon
Producció: Magic Light Pictures

Un caragol desitja veure món i puja a la cua d'una balena geperuda. Junts s'embarquen en un viatge al·lucinant, passant icebergs, volcans, taurons i pingüins: el caragol se sent molt petit davant la immensitat del món. Però quan la balena queda varada en una badia, serà el petit caragol qui salvi el dia. Una meravellosa adaptació del llibre il·lustrat de Julia Donaldson i Axel Scheffer, autors d'El Grúfal.

Un caracol desea ver mundo y se monta en la cola de una ballena jorobada. Juntos se embarcan en un viaje alucinante, pasando icebergs, volcanes, tiburones y pingüinos: el caracol se siente muy pequeño ante la inmensidad del mundo. Pero cuando la ballena queda varada en una bahía, será el pequeño caracol quien salve el día. Una maravillosa adaptación del libro ilustrado de Julia Donaldson y Axel Scheffer, autores de El Grúfalo.

A snail longs to see the world and hitches a lift on a whale's tail. Together they go on an amazing journey, past icebergs and volcanoes, sharks and penguins, and the snail feels very small in the vastness of the world. When the whale is beached in a bay, it's the tiny snail who saves the day. A wonderful adaptation of the children's book by Julia Donaldson and Axel Scheffer, the authors behind The Gruffalo.

El dragón Zog

Regne Unit, 26 min, 2018, animació 3D, VD (castellà)
Direcció: Max Lang i Daniel Snaddon
Producció: Magic Light Pictures

En Zog és un drac jove i entusiasta molt procliu als accidents. A l'escola, no para de ficar-se en embolics mentre aprèn a volar, treure foc per la boca i raptar princeses. No se'n surt massa bé, però tot canviarà gràcies a l'amistat d'una princesa que l'ajuda a entendre que no ha de convertir-se en el que el món espera d'ell. Una fantàstica adaptació del llibre il·lustrat de Julia Donaldson i Axel Scheffer, autors d'El Grúfal.

Zog es un joven y entusiasta dragón muy propenso a los accidentes. En la escuela, no para de meterse en líos mientras aprende a volar, escupir fuego y raptar princesas. No le sale muy bien, pero todo cambiará gracias a la amistad con una princesa que le ayuda a entender que no tiene que convertirse en lo que el mundo espera de él. Una fantástica adaptación del libro ilustrado de Julia Donaldson y Axel Scheffer, autores de El Grúfalo.

Zog is a young, keen, but accident-prone dragon. At school he keeps getting into mischief when learning how to fly, breathe fire, and capture princesses. He doesn't do well, but everything will change thanks to the friendship of a princess, who helps him realize he doesn't need to become what the world expects of him. A fantastic adaptation of the children's book by Julia Donaldson and Axel Scheffer, the authors behind The Gruffalo.

S1

SESSIÓ ESCOLAR 1
EDUCACIÓ INFANTIL I CICLE INICIAL

Estimem els amics.
Històries d'amistat amb la cooperació,
l'ecologia i la discriminació en el punt de
mira.

Pouštět draka (The Kite)
República Txeca, 13 min 10 s, 2019, titelles,
sense diàlegs
Direcció: Martin Smatana
Producció: FAMU - Film and TV School of
the Academy of Performing Arts in Prague
i BKFilm

Sving (Swing)
Rússia, 5 min 15 s, 2019, animació 2D,
VOS (anglès)
Direcció: Lyudmila Skotnikova
Producció: Studio "Ural-Cinema"

Autour de l'escalier
Suïssa, 5 min, 2019, animació 2D, sense
diàlegs
Director: Die Wimmelgruppe (col·lectiu)
Producció: Papier perforé

Heatwave
Regne Unit, 7 min 14 s, 2019, diverses
tècniques, sense diàlegs
Direcció: Fokion Xenos
Producció: National Film and Television
School

Le Rêve de Sam
França, 7 min 18 s, 2018, animació 2D,
sense diàlegs
Direcció: Nolwenn Roberts
Producció: Gabi Production

La pócima
Mèxic, 6 min 36 s, 2019, stop motion,
VO (castellà)
Direcció: Itandehui Alderete Cruz
Producció: Miraa! lo que te voy a contar

Le dernier jour d'automne
Suïssa i França, 6min 20 s, 2019, animació
2D, sense diàlegs
Direcció: Marjolaine Perreten
Producció: Nadasdy Film i Les Films du
Nord

S2

SESSIÓ ESCOLAR 2
CICLE MITJÀ I CICLE SUPERIOR

La fira agrícola i altres històries increïbles.
La nova i esbojarrada història dels ximplers
Indi i Cowboy i també curts amb animals molt
lestos i un astronauta en dificultats.

Grand Loup et Petit Loup
França, 13 min 59 s, 2018, animació 2D,
VOS (francès)
Direcció: Rémi Durin
Producció: Les Films du Nord, La Boîte...
Productions i Pictanovo

Warm Puna
Argentina, 20 min 34 s, 2018, animació 2D,
sense diàlegs
Direcció i producció: Cez Comerci

Les Zozolympiades
França, 4 min 27 s, 2019, animació 2D,
sense diàlegs
Direcció: Salomé Hammann
Producció: Atelier Supérieur d'Animation

Aripi (Wings)
Moldàvia, 8 min 11 s, 2019, animació 3D,
sense diàlegs
Direcció i producció: Dmitri Voloshin

La foire agricole
Bèlgica, 26 min, 2019, stop motion,
VOS (francès)
Direcció: Vincent Patar i Stéphane Aubier
Producció: Panique SPRL i Autour de
Minuit

S3

SESSIÓ ESCOLAR 3
SECUNDÀRIA

Històries autèntiques.
Films seriosos i també amb humor. Podem
explicar les nostres històries i fer crítica
constructiva de la societat amb no gaires
mitjans i molta creativitat.

Accents
Austràlia, 2 min 33 s, 2018, diverses
tècniques, VOS (anglès)
Direcció: Robertino Zambrano
Producció: KAPWA

The Lonely Orbit
Suïssa, 9 min 20 s, 2019, animació 2D,
sense diàlegs
Direcció: Frederic Siegel i Benjamin
Morard
Producció: Team Tumult

Sangro (I Bleed)
Brasil, 7 min 15 s, 2019, animació 2D i stop
motion, VOSC (portuguès)
Direcció: Tiago Minamisawa, Bruno H
Castro i Guto BR
Producció: Tiago Minamisawa

**Warum Schnecken Keine Beine Haben
(Why Slugs Have No Legs)**
Suïssa, 10 min 44 s, 2019, dibuix 2D,
sense diàlegs
Direcció: Aline Höchli
Producció: Cinéma Copain

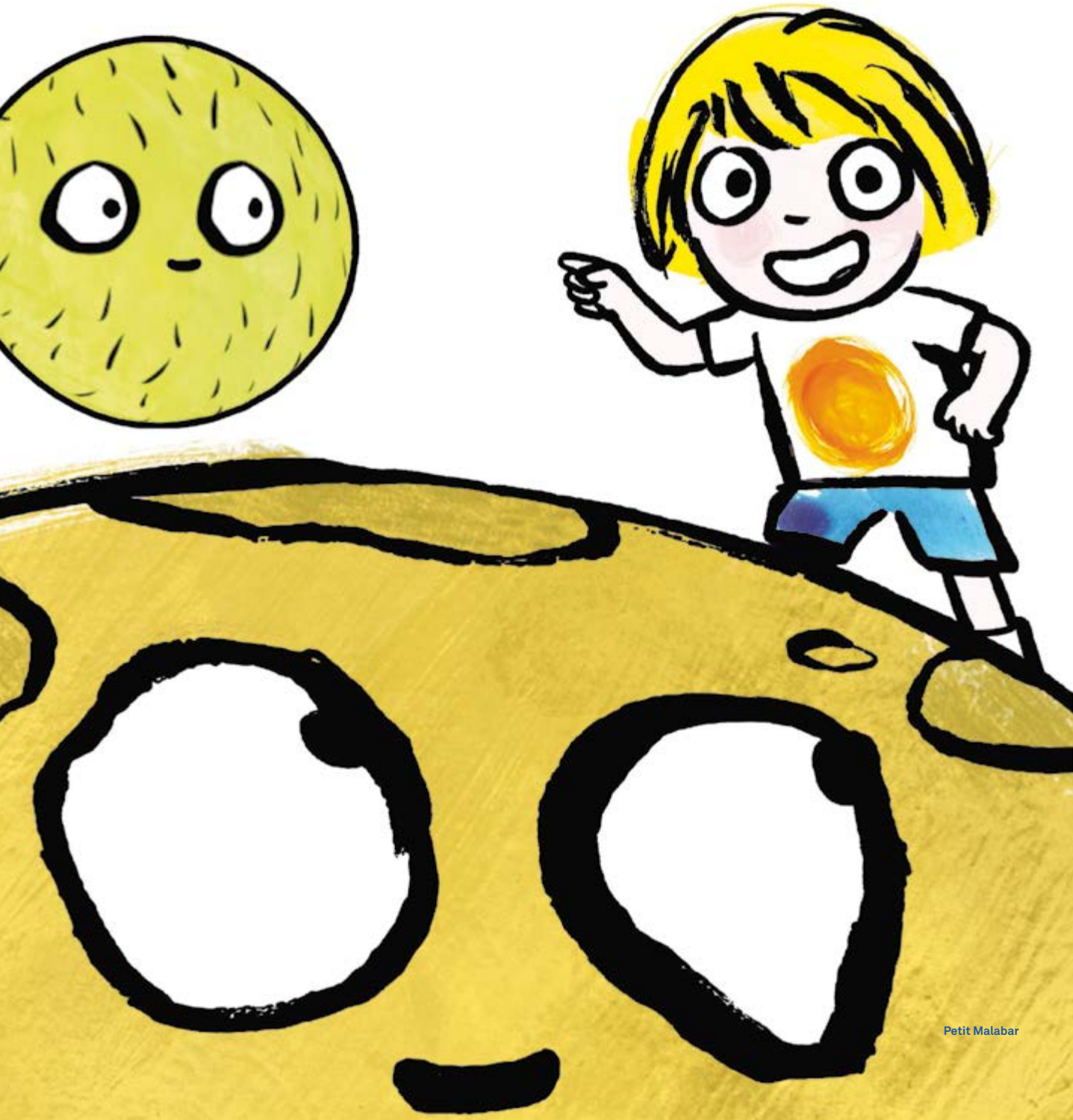
The Opposites Game
Estats Units, 4 min 45, 2019, dibuixat a mà
i stop motion, VOSC (anglès)
Direcció: Anna Samo i Lisa LaBracio
Producció: TED-Ed

Melissa Laveaux-Angeliko
França, 2 min, 2018, dibuixat a mà,
VOS (criollo haitià)
Direcció: Marion Castera i Kelzang Ravach
Producció: Temple Caché

Blind Eye
França, 6 min 23 s, 2019, animació 2D,
VOS (anglès)
Direcció: Isabela Littger de Pinho, Bruno
Cohen, Rohit Kelkar, Yujia Wang, Germaine
Colajanni, Rohan Deshchougule, Diego Porral
Producció: Gobelins, l'école de l'image

Amérigo y el Nuevo Mundo
França, 13 min 42 s, stop motion, VO (castellà)
Direcció: Luis Briceño i Laurent Crouzeix
Producció: Metronomic Productions,
Court-Jus Production i Mundus Novus

Animac Cartoons

CARTOONS. ESTRENES INTERNACIONALS
CARTOONS. ESTRENOS INTERNACIONALES
CARTOONS. INTERNATIONAL PREMIERES

Sèries. Tots els públics

Dijous
27 de febrer
16.30 h
La Llotja, Sala Leandre Cristòfol

Diumenge
1 de març
18.00 h
La Llotja, Sala Leandre Cristòfol

Una selecció de les millors sèries de te-
levisió europees i nord-americanes, amb
estrenes en exclusiva com la valenciana
Hero Dad o les noves sèries de fantasia de
Cartoon Network i Disney TV Animation.

Una selección de las mejores series de
televisión europeas y norteamericanas, con
estrenos en exclusiva como la valenciana
Hero Dad o las nuevas series de fantasía
de Cartoon Network y Disney TV Animation.

*A selection of the very best European
and American TV series, with exclusive
premieres such as the Spanish Hero Dad or
the new fantasy series by Cartoon Network
and Disney TV animation.*

Hero Dad - The Dance Contest

Espanya, 5 min, 4 s, 2020, animació 3D en
temps real, sense diàlegs
Direcció: Maxi Valero i Nathalie Martínez
Producció: Wise Blue Studios

Patchwork Pals - Patchwork Penguin

Alemanya, 3 min 54 s, 2019, retallable i
animació 2D, VOS (anglès)
Direcció: Angela Steffen
Producció: Studio FILM BILDER GmbH

Hungry Bear Tales - The Dish Washer

República Txeca, 7 min, 2019, retallable i
animació 2D, VOS (anglès)
Direcció: Katerina Karhankova i Alexandra
Majova
Producció: Bionaut

Petit Malabar - Grosse Boule de Nuage

França, 4 min, 2018, CGI i 2D, VOS (francès)
Direcció: Patrick Volve i Jean Duprat
Producció: Tchack Studios

Brazen - Mae Jemison

França, 3 min 30 s, 2019, animació 2D,
VOS (francès)
Direcció: Phuong Mai Nguyen i Charlotte
Cambon de Lavalette
Producció: Silex Films

Fail in Love - Sonate

França, 4 min, 2020, animació 2D,
VOS (francès)
Direcció: Cécile Rousset i Romain Blanc-
Tailleur
Producció: Darjeeling

Mao Mao - I Love You Mao Mao

Estats Units, 11 min 16 s, animació 2D,
VOS (castellà) doblat
Direcció: Parker Simmons, Michael
Moloney, Nathanael H. Jones i Alexandria
Kwan
Producció: Cartoon Network Studios &
Titmouse Inc.

The Owl House - A Lying Witch and a
Warden

Estats Units, 22 min, 2020, animació 2D,
VOS (anglès)
Direcció: Dana Terrace, Zach Marcus, John
Bailey Owen, Stephen Sandoval i Rachel
Vine
Producció: Disney TVA

CARTOONS: PANIQUE AU VILLAGE. LA
FOIRE AGRICOLE + ZIP! SHIMEZO

CARTOONS: PANIQUE AU VILLAGE. LA FOIRE
AGRICOLE + ZIP! SHIMEZO

CARTOONS: PANIQUE AU VILLAGE. LA FOIRE
AGRICOLE + ZIP! SHIMEZO

Sèries. Tots els públics

Diumenge
1 de març
16.30 h
La Llotja, Sala Leandre Cristòfol

Un programa doble de migmetratges te-
levisius per a tota la família: tornen l'Indi,
en Cowboy i en Cavall en una esbojarrada
aventura agrícola, i us presentem en Zip!
Shimezo, un esperit japonès que té la mis-
sió de tancar cremalleres.

Un programa doble de medimetraj es tele-
visivos para toda la familia: vuelven Indio,
Cowboy y Caballo en una alocada aventura
agrícola, y os presentamos a Zip! Shimezo,
un espíritu japonés cuya misión es cerrar
cremalleras.

*A double TV session for the whole family:
Indian, Cowboy and Horse are back in a
crazy farming adventure, and meet Zip
Shimezo, a Japanese spirit with the mission
of closing zippers.*

La foire agricole

Bèlgica, 26 min, 2019, stop motion, VOS
(francès)
Direcció i producció: Vincent Patar &
Stéphane Aubier

Zip! Shimezo

Japó, 24 min, 2019, animació 2D,
VOS (japonès)
Direcció: Eiichiro Nishiyama
Producció: Nippon Animation CO. LTD.

ANIMACREA

La Llotja, Sala Martina Castells

Animacrea és el centre d'Animac. Un espai enmig de la Llotja, atractiu i obert a tothom, on podreu trobar des de tallers dirigits per especialistes i professionals fins a una zona d'esbarjo per als més petits, l'Espai Kids, i l'espai de projecció OpenScreen.

Animacrea es el centro de Animac. Un espacio dentro de la Llotja, atractivo y abierto a todos, donde podréis encontrar desde talleres dirigidos por especialistas y profesionales hasta una zona de recreo para los más pequeños, el Espai Kids, y el espacio de proyección OpenScreen.

Animacrea is the heart of Animac. An attractive space open to all, where you can find everything: workshops led by specialists and professionals, a playground for children called Kids Space, and OpenScreen.

Escoles participants

- EAM. Escola d'Art Municipal Leandre Cristòfol
- ILERNA. Centre Integral de Formació Professional
- Escola Ermengol
- IDEM Barcelona S. L.
- Escola d'Art i Disseny Pau Gargallo
- EASD Serra i Abella
- ESNE. Escuela Universitaria de Diseño, Innovación y Tecnología
- Escola Joso, Centre de Còmic i Arts Visuals
- ECIB Escola de Cinema de Barcelona
- La Salle - URL
- ECCIT Escola Catalana de Cinema i Televisió

Entitats i empreses participants

- Biblioteca Pública de Lleida
- IPOP Ràdio
- Mosaics Llibres i El Genet Blau
- Llibreria Argonauta
- Coleccionator
- Icreatia
- Wacom

OPENSREEN

La Llotja, Sala Martina Castells

És el canal d'Animac, obert i gratuït, situat a l'espai Animacrea. Peces animades d'autors locals i internacionals per a totes les edats.

Consulteu els horaris a la sala i al web.

Es el canal de Animac, abierto y gratuito, situado en el espacio Animacrea. Piezas animadas de autores locales e internacionales para todas las edades.

Consultar los horarios en la sala y en la web.

This is the Animac channel, open and free, located in the Animacrea space. Animated pieces by local and international creators for all ages.

Consult times in the auditorium and on the website.

ESPAI KIDS

La Llotja, Sala Martina Castells

Zona d'esbarjo per a la canalla, on podran dibuixar i aprendre amb llibres i retallables dels personatges de les sèries més conegudes del moment.

Zona de recreo para niños, donde podrán dibujar y aprender con libros y recortables de los personajes de las series más conocidas del momento.

Playground area for children, where they can draw and play with books and cut outs of characters from the most popular series of the time.

NETWORKING & PITCH

Punt de trobada entre professionals, amb l'objectiu d'afavorir la difusió de tot tipus de projectes, serveis i talent.

Punto de encuentro entre profesionales, con el fin de propiciar la difusión de todo tipo de proyectos, servicios y talento.

Meeting point between professionals in order to encourage the spread of all types of projects, services and talent.

INCUBATOR

Dijous

27 de febrer

12 h

La Llotja, Sala Leandre Cristòfol

A continuació Vermut Networking

Divendres

28 de febrer

12 h

La Llotja, Sala Leandre Cristòfol

Sóc un/a autor/a i tinc una idea.

Projectes en fase de preproducció, producció o postproducció en contacte amb un panell de destacats professionals de la indústria de l'animació que els valoraran i donaran la seva opinió com a experts.

Soy un/a autor/a y tengo una idea.

Proyectos en fase de preproducción, producción o postproducción en contacto con un panel de destacados profesionales de la industria de la animación que los valorarán y darán su opinión como expertos.

I am a creator and I have an idea.

Projects in preproduction, production or postproduction in contact with a panel of outstanding animation industry professionals who will assess the pieces and give their expert opinion.

PORTFOLIO SESSIONS

Divendres

28 de febrer

11 h

La Llotja, espai Davall

Sóc un/a animador/a i vull mostrar les meves aptituds.

Les Portfolio Sessions són el camí més curt per donar a conèixer la feina de professionals independents a productors i realitzadors del sector en un cara a cara.

Soy un/a animador/a y quiero mostrar mis aptitudes.

Las Portfolio Sessions son el camino más corto para dar a conocer el trabajo de profesionales independientes a productores y realizadores del sector en un cara a cara.

I am an animator and I want to show my skills.

Portfolio Sessions are the shortest way to promote the work of independent professionals among producers and directors of the industry face to face.

MARKET PITCH

Divendres

28 de febrer

11 h

La Llotja, Sala Leandre Cristòfol

Animac programa dues sessions Elevator Pitch per a escoles i empreses del món de l'animació durant les quals poden presentar i oferir els seus serveis a un públic especialitzat.

Animac programa dos sesiones Elevator Pitch para escuelas y empresas del mundo de la animación en las que pueden presentar y ofrecer sus servicios a un público especializado.

Animac programmes two Elevator Pitch sessions for schools and companies from the animation world where they can present and offer their services to a specialised audience.

TALLERS EDUCATIUS

Programats en col·laboració amb escoles, entitats, l'Hospital Universitari Arnau de Vilanova i el Centre de Recursos Pedagògics del Segrià, aquests tallers dirigits per destacats professionals de l'animació van adreçats a nens i nenes i joves de totes les edats.

Programados en colaboración con escuelas, entidades, el Hospital Universitario Arnau de Vilanova y el Centro de Recursos Pedagógicos del Segrià, estos talleres dirigidos por destacados profesionales de la animación van dirigidos a niños y niñas y jóvenes de todas las edades.

Workshops programmed in collaboration with schools, organisations, the Hospital Universitari Arnau de Vilanova and the Centre de Recursos Pedagògics del Segrià, led by outstanding animation professionals and aimed at children and teenagers of all ages.

Lletres del passat

Amb l'Escola d'Art Municipal Leandre Cristòfol
Imparteix: Regina Pessoa i Abi Feijó

Muybridge Racers

Amb l'Aula Hospitalària de l'Hospital Universitari Arnau de Vilanova
Imparteix: Quim Ribalta – El Bombeto

Animació: a la recerca d'allò factible a l'aula

Amb la col·laboració del Centre de Recursos Pedagògics del Segrià
Imparteix: Quim Ribalta – El Bombeto

L'animació clàssica, no antiga

Amb la col·laboració de CaixaForum Lleida
Imparteix: Fernando Moro

Allò real com a base del cinema d'animació

Amb la col·laboració de la Universitat de Lleida
Imparteix: Emilio Martin López

LA XARXA DE LA MEMÒRIA, ANIMAC ALS COMERÇOS DE LLEIDA

LA RED DE LA MEMORIA, ANIMAC EN LOS COMERCIOS DE LLEIDA

THE MEMORY NETWORK, ANIMAC IN LLEIDA RETAIL SHOPS

Projecte organitzat i produït conjuntament entre l'EAM Leandre Cristòfol i Animac, amb el suport de la FECOM, la Regidoria de Comerç, Mercats i Consum i la Regidoria d'Educació, Cooperació, Drets Civils i Feminismes de l'Ajuntament de Lleida.

A partir de l'eix temàtic de l'Animac d'enguany, la memòria, la iniciativa tracta sobre el passat de Lleida, la seva identitat, vicissituds i fets. Cada imatge guarda com una càpsula del temps una animació sobre un tema, una època o un moment històric.

Les petites peces d'animació estan creades pels alumnes del cicle superior d'Il·lustració de l'EAM Leandre Cristòfol a partir de fotografies històriques de Lleida. Aquestes animacions es podran veure als aparadors de comerços de la ciutat i en set espais públics de Lleida, fent ús de la tecnologia de realitat augmentada i en concret de l'app Artivive.

Proyecto organizado y producido conjuntamente entre el EAM Leandre Cristòfol y Animac, con el apoyo de FECOM, la Concejalía de Comercio, Mercados y Consumo y la Concejalía de Educación, Cooperación, Derechos Civiles y Feminismos del Ayuntamiento de Lleida.

A partir del eje temático de Animac de este año, la memoria, la iniciativa versa sobre el pasado de Lleida, su identidad, vicisitudes y hechos. Cada imagen guarda como una cápsula del tiempo una animación sobre un tema, una época o un momento histórico.

Las pequeñas piezas de animación están creadas por los alumnos del ciclo superior de Ilustración de la EAM Leandre Cristòfol a partir de fotografías históricas de Lleida. Estas animaciones se podrán ver en los escaparates de comercios de la ciudad y en siete espacios públicos de Lleida, haciendo uso de la tecnología de realidad aumentada y en concreto de la app Artivive.

Project jointly organised and produced by the EAM Leandre Cristòfol and Animac, with the support of FECOM, the Department of Trade, Markets and Consumption and the Department of Education, Cooperation, Civil Rights and Feminisms at Lleida City Council.

Based on this year's Animac topic, memory, the initiative deals with Lleida's past, its identity, vicissitudes and events. Each image is like a time capsule that stores a piece of animation on a theme, a period or a historical moment.

The short animation pieces are created by the students of the Higher Level of Illustration at the EAM Leandre Cristòfol based on historical photographs of Lleida. These animations can be seen in the windows of shops in the city and in seven public spaces of Lleida through the augmented reality technology and specifically the Artivive app.

ANIMAC DE NIT
ANIMAC DE NOCHE
ANIMAC BY NIGHT

CURTOS RANDOM
CORTOS RANDOM
RANDOM SHORTS

Divendres
28 de febrer
23 h
Cafè del Teatre

CURTOS. +18
Entrada gratuïta

Autors del món units en aquesta sessió per les seves visions radicals i *bizarres*.

Autores del mundo unidos en esta sesión por sus visiones radicales y *bizarres*.

Filmmakers from around the world brought together in this session by their radical and bizarre visions.

XYU

França, 1 min 36 s, 2019, animació 2D, sense diàlegs
Direcció: Donato Sansone
Producció: Autour de Minuit

Intermission Expedition

Països Baixos, 8 min 21 s, 2019, dibuix animat, sense diàlegs
Direcció: Wiep Teeuwisse
Producció: Valk Productions

Asilo Esperanza

Xile, 4 min 10 s, 2019, animació 2D, sense diàlegs
Direcció: José Navarro
Producció: LUNES Animation Studio

Where Do Babies Come From?

Països Baixos, 2 min 4 s, 2018, animació 2D, VO (anglès)
Direcció: Valerie Chang
Producció: Tea Tales

This Is Pig Meat

Regne Unit, 3 min 49 s, 2019, animació tradicional, VO (anglès)
Direcció i producció: Peter Millard

Twigs

Israel, 4 min 43 s, 2019, animació 2D, sense diàlegs
Direcció i producció: Hadas Alamgor

À la poursuite du lapin blanc

França, 2 min 30 s, 2018, animació 3D, sense diàlegs
Direcció: Meat Dept
Producció: Noodles

Motamo

Bèlgica, 2 min 42 s, 2019, animació 2D, sense diàlegs
Direcció: Carl Roosens
Producció: Zorobabel

Protocorba

Rússia, 7 min 10 s, 2019, animació 3D i fotogrametria, sense diàlegs
Direcció i producció: Kirill Khachaturov

Repasse-moi

França, 9 min 1 s, 2019, animació 2D, sense diàlegs
Direcció: Ivan Rabbiosi
Producció: METRONOMIC

Cosmic Spaghetti

Estats Units, 7 min 37 s, 2019, animació 2D, VOS (anglès)
Direcció: Gurleen Rai
Producció: Zim + Teemo

Gaijin Sashimi (Foreign Sashimi)

Països Baixos, 5 min 2 s, 2019, diverses tècniques, VOS (japonès i holandès)

Direcció i producció: Erik Vos

Dream Cream

Estònia, 4 min 46 s, 2019, diverses tècniques, sense diàlegs
Direcció: Noam Sussam
Producció: Estonian Academy of Arts

DESANIMADES: COM FER HUMOR EMBOLICADES EN MIL PROBLEMES. AMB ROBERTA VÁZQUEZ I ROCÍO QUILLAHUAMAN

DESANIMADAS: CÓMO HACER HUMOR ENVUELTAS EN MIL PROBLEMAS. CON ROBERTA VÁZQUEZ Y ROCÍO QUILLAHUAMAN

DISHEARTENED: HOW TO MAKE HUMOUR SURROUNDED BY THOUSANDS OF PROBLEMS. WITH ROBERTA VÁZQUEZ AND ROCÍO QUILLAHUAMAN

Dissabte
29 de febrer
23 h
Cafè del Teatre

PERFORMANCE. +18
Entrada gratuïta

Les petites tragèdies de la vida quotidiana i la precarietat millennial fetes memes i presentades per les seves creadores, les web-reines de la comèdia dibuixada.

Las pequeñas tragedias de la vida cotidiana y la precariedad millennial hechas memes y presentadas por sus creadoras, las web-reinas de la comedia dibujada.

The small tragedies of everyday life and the millennial precariousness made into memes and presented by their creators, the webqueens of drawn comedy.

Autors

ÍNDEX PER AUTORS
ÍNDICE POR AUTORES
INDEX BY FILMMAKERS

Auteurs de les pel·lícules

Autores de las películas

Filmmakers

A

Abranches, Filipe (26)
Adams, Floor (19)
Alamgor, Hadas (118)
Alderete Cruz, Itandehui (112)
Allender, Arthur (56)
Alpera, Pedro (99)
Andrasev, Nadja (29)
Antoine, Mathieu (56)
Arias Garzon, Julian (73)
Artigas, Jordi (5, 6, 13, 14)
Aschman, Ali (69)
Aubier, Stéphane (99, 112, 114)
Aurel (5, 6, 96)

B

Bailey Owen, John (114)
Basulto, Rita (31, 93, 94)
Belmonte, Léna (56)
Bertels, Lia (35)
Berweck, Alex (103)
Blanco, Nuria G. (5, 6, 97)
Blanc-Tailleur, Romain (114)
Blashfield, Jim (19)
Blies, Nicolas (24)
Bohl, Alice (69)
Böhmer, Gabriel (27)
Bosnjak, Ivana (38)
Bouchereau, Clémence (70)
Breitman, Zabou (81)
Briceño, Luis (112)
Bronzit, Konstantin (80)

C

Cam Van Nguyen, Diana (70)
Cambon de Lavalette, Charlotte (114)
Canaud-Wallays, Cheyenne (52)
Carina Geißer, Kirsten (77)
Carrillo, Sofia (93)
Casares, Gregory (28)
Casavecchia, Pedro (30)
Castañeda, Karla (5, 6, 93, 94 97)
Castera, Marion (112)
Castillo, René (93, 94)

Castro, Bruno H. (112)
Catani, Roberto (71)
Caussé, Otaia (108)
Cetner, Natasza (47)
Chabaud, Gaspar (50)
Chang, Valerie (118)
Chansard, Vincent (74)
Charnaux, Guy (37)
Cheok Ling Fay, Sarah (56)
Chirita, Liana (74)
Christine Geißer, Ines (77)
Cinelli, Nicolas (80)
Ćirić, Iva (53)
Cohen, Bruno (53, 112)
Colajanni, Germaine(53, 112)
Collectif Illogic (107)
Collet, Bruno (16)
Collin, Geoffroy (108)
Comerci, Cez (112)
Concha, Andi (101)
Cousin, Jérémie (79)
Covamonas, Aria (42)
Crabbé, Timothée (54)
Crouzeix, Laurent (112)

D

Damian, Anca (23, 61, 64, 67)
Dept, Meat (118)
Dermange, Élodie (54)
Deshchougule, Rohan (53, 112)
Detrain, Léa (108)
Díaz Meléndez, César (31)
Die Wimmelgruppe (112)
Doutel, David (28)
Driessen, Paul (19)
Duprat, Jean (114)
Durin, Rémi (104, 112)

E

Edery, Tzor (57)
Even, Frédéric (34)

F

Faure, Romane (108)
Faustini, Rodrigo (43)
Fierlinger, Paul (82)
Fisher, Rosa (79)
Fredriksen, Sverre (38)
Frei, Michael (30)
Fukaya, Lisa (68)

G

Galán, Javier (99)
Gallese, Julian (52)
Garrett, Isabel (48)
de Geyer d'Orth, Benoît (108)
Ginès, Laura (78)
Girault, Anne-Sophie (70)
Gobbé-Mévellec, Eléa (81)
Golubeva, Galina (108)

Gradel, Louise (108)
Gratz, Joan C. (5, 6, 19)
Guillermin, Cyrielle (56)
Guto BR (112)

H

H. Jones, Nathanael (114)
Ha Leplège, Aude (78)
Halířová, Barbora (55)
Hammann, Salomé (112)
Hardy, Trevor (5, 6, 109)
Haskell, Cooper (75)
Hattler, Max (43)
Hébert, Pierre (43)
Heyn, Antje (101)
Hinton, Chirs (19)
H'limi, Nathaniel (106)
Hobbs, Elizabeth (30)
Höchli, Aline (112)
Holmes, Aaron (41)
Hueber-Blies, Stéphane (24)

I

Im, Chaerin (49)
Ito, Norihiko (101, 102)

J

Jacinto, Juanfran (31)
Jancis, Kaspar (22)
Jirkova, Evgeniya (105)
Johnson, Thomas (38)
Juan Maestre, Raquel (53)

K

Kaboth, Peter (29)
Karhankova, Katerina (114)
Kashcheeva, Daria (5, 6, 16)
Kater, Kamila (35)
Kelkar, Rohit (53, 112)
Kentridge, William (5, 6, 9, 10, 60, 63, 66, 84, 85, 86)
Khachaturov, Kirill (118)
Khlomova, Elizaveta (118)
Kim, Boyoung (27)
Kirsch, Victor (56)
Kokoliová, Lucie (56)
Kubiak, Anne-Lise (108)
Kwan, Alexandria (114)

L

Labbé, Boris (41)
LaBracio, Lisa (112)
Lambert, Denis (24)
Lang, Max (110, 111)
Lavon, Adi (107)
Lee, Bryan (74)
Leterrier, Isis (52)
Littger de Pinho, Isabela (53, 112)
Llonch, Thibault (51)
Lohoar Self, Josephine (33)
Lokman, Adriaan (40, 121)

Lopalco, Giovanna (70)
López, Sergi (5, 6, 96)
Lorenzo, María (40)
Louhivuori, Emma (57)
Lozano Maurel, Raphaël (58)
Luna Crook, Javier I. (103)
Lundgren, Chintis (39)
Lundquist, Katarina (107)

M

Madeline-Perdrillat, Clémence (106)
Majova, Alexandra (114)
Mansani, Bianca (105)
Mantzaris, Anna (57)
Marchand, Antoine (108)
Marcus, Zach (114)
Martin, Tess (42)
Martínez, Nathalie (114)
Medina, Juan José (93,94)
Mercadier, Louise (34)
Merle, Robin (108)
Mestrovic, Martina (44)
Meyran, Fabien (108)
Mialthe, Florence (5, 6, 11, 12, 87, 88, 89, 96)
Michenaud, Nelly (58)
Mihalyi, Michaela (36)
Millard, Peter (118)
Minamisawa, Tiago (112)
Miron, Nicoleta (74)
Mizue, Mirai (41)
Moloney, Michael (114)
Monplaisir, Bonaventure (48)
Monteix, Aurélie (102)
Moore, Samantha (75)
Morard, Benjamin (112)
Moro, Fernando (99, 117)
Mudist, Katariin (48)

N

Na Kyung Kim (47)
Navarro, José (118)
Newland, Marv (19)
Nguyen, Thinh (36)
Nishiyama, Eiichiro (102, 114)
Nonaka, Akifumi (39)

O

Obomsawin, Diane (19)
Oñederra, Izibene (27)

P

Pantela, Katerina (102)
Patar, Vincent (99, 112, 114)
Paturle, Jeanne (74)
Pei-Hsuan Lin (108)
Pepinster, Mathilde (46)
Pereira, Carla (31)
Pérez Cruz, Sílvia (5, 6, 96)
Perlman, Janet (19)
Perreten, Marjolaine (103, 112)

Perron, Nathanael (108)
Pessoa, Regina (5, 6, 33, 61, 64, 67, 117)
Petrlíček, Martin A. (49)
Phuong Mai Nguyen (114)
Pikkov, Ülo (5, 6, 22, 61, 64, 66, 67, 90, 91, 92, 98)
Plimpton, Bill (19)
Porral, Diego (53, 112)
Pošivač, Filip (103)
Prezman, Tom (57)
Priet-Mahéo, Delphine (78)
Pui-weng Lei, Jay (79)

Q

Quillahuaman, Rocío (5, 6, 119)

R

Rabbiosi, Ivan (118)
Rai, Gurleen (119)
Ravach, Kelzang (112)
Renoldner, Thomas (34)
Renteria, Luis (69)
Rezapour, Mohsen (107)
Riobóo, Coke (37)
Roberts, Nolwenn(112)
Rodrigo Fernández Hernández, León (94)
Rodrigues, Emerson (73)
Rodríguez, Adolf (101)
Romero, Aline (58)
Roosens, Carl (118)
Rousset, Cécile (74, 114)
Rozec, Jean-Claude (26)
Ruiz, Claudia (105)

S

Sá, Vasco (28)
Safarzadegan, Arad (108)
Samo, Anna (112)
Sandoval, Stephen (114)
Sanggaard, Tue (38)
Sansone, Donato (118)
Scali, Bianca (55)
Scarpelli, Martina (68)
Serero, Benjamin (74)
Shao, Cassie (51)
Shmelkov, Leonid (105)
Siegel, Frederic (112)
Simmons, Parker (114)
Siqueira, Alexandre (34)
Sirola, Inari (49)
Skotnikova, Lyudmila (112)
Smatana, Martin (112)
Snaddon, Daniel (110, 111)
Sobhan Sarbandi, Nazanin (103)
Soejima, Shinobu (46)
Song, Siqi (77)
Steffen, Angela (114)
Štrbová, Nora (71)
Studio Job, Joris & Marieke (37)
Štumpf, David (36)
Stur, Ivan (103)

Sussam, Noam (119)
Sustaita, Pamela (102)

T

Tamariz, Michelle (72)
Tassin, Baptiste (101)
Teeuwisse, Wiep (118)
Téllez, Luis (5, 6, 93, 94, 97)
Tender, Priit (22)
Terrace, Dana (114)
Thomasson, Elliot (56)
Toberg (50)
Tomilov, Yury (108)
Tóth, Luca (32)
Trigo Teixeira, Maria (51)
Tupicoff, Dennis (19)
Tuttelberg, Anu-Laura (28)

U

Ugrekhelidze, Yana (73)
Ushev, Theodore (5, 6, 17, 19, 98)

V

Valecká, Barbora (103)
Valero, Maxi (114)
Vasiliev, Alexander (47)
Vázquez, Roberta (5, 6, 119)
Verstegen, Soetkin (76)
Vine, Rachel (114)
Vogt, Basil (107)
Voloshin, Dmitri (112)
Volve, Patrick (114)
Vos, Erik (119)
Vujasinovic, Tanja (44)

W

Wang, Jiaqi (54)
Wang, Qieer (72)
Wang, Yujia (53, 112)
White, Chel (19)
Woloshen, Steven (42)

X

Xenos, Fokion (104, 112)

Z

Zambrano, Robertino (112)
Zilbalodis, Gints (21)

Molt per veure
Molt per viure

Catalunya
Film Festivals

www.catalunyafilmfestivals.com

El Instituto de la Cinematografía y las Artes Audiovisuales
de España en su objetivo de promoción del Cine Español

icaa

APOYA ESTE FESTIVAL

Con la financiación del GOBIERNO DE ESPAÑA

/cine.icaa @CineICAa www.ICAa.es

Ser creatiu, Ser professional Ser de l'EAM

Escola d'Art Municipal Leandre Cristòfol Curs 2020/21
CFGS d'Arts Plàstiques i Disseny

PROVES D'ACCÉS PER AL CURS 2020/21

Preinscripció: del 16
al 26 de març

Realització:
Part comuna: 13
de maig a les 16.00h
Part específica: 14
de maig a les 16.00h

PROVA
EXTRAORDINÀRIA
Preinscripció: del 25
al 5 de maig

Realització:
Part específica: 26
de juny a les 9.30h

PROVA DE SETEMBRE
Preinscripció: del dia
1 al 4 de setembre

Realització :
Part específica:
1 d'octubre a les 9.30ht

ECCIT

Escola Catalana de Cinema i Televisió
VIU EL CINEMA

www.eccit.es

Find your voice.

lidem
CREATIVE ARTS SCHOOL

Estudis Superiors en
**ANIMACIÓ
2D-3D
I VIDEOJocs**

Doble Titulació: Francesa i Europea

lidembarcelona.com

ILERNA

Us esperem
a l'espai
Animacrea
2020

ET PREPAREM PER A QUE TREBALLIS
DEL QUE SEMPRE HAS SOMIAT!

CICLES FORMATIUS DE GRAU SUPERIOR:
**ANIMACIONS 3D, JOCS
I ENTORNS INTERACTIUS**

**REALITZACIÓ DE PROJECTES
D'AUDIOVISUALS I ESPECTACLES**

T. 973 72 78 78
C/ La Palma, 33 · 25002 Lleida / info@ilerna.com / www.ilerna.com

VOLS ESTUDIAR ANIMACIÓ?

ECIB
Escola de Cinema
de Barcelona

9zeros
Escola d'animació
de Catalunya

Centre col·laborador de la Universitat de Vic
Diploma en Animació
180 crèdits ECTS - 3 Anys
Màsters - 60 crèdits ECTS
CG Animation / Stop - Motion / Animació 2D

C. Roger de flor, 7 08018, Barcelona · www.ecib.es
[ecib_escoladecinema](https://www.facebook.com/ecib_escoladecinema) [ecibescueladecine](https://www.instagram.com/ecibescueladecine) [ecibbarcelona](https://www.twitter.com/ecibbarcelona)

EXPLOTA

la teva **creativitat**

escola
Ermengol

www.escolasermengol.cat

cursos 2020·21

CONCEPT ART
ANIMACIÓN
Acting para 2D y 3D
ILUSTRACIÓN
ART GRÀFIC
CÓMIC
ESCUPTURA DIGITAL
CURSOS VERANO

escolajoso
CENTRE DE CÒMIC I ARTS VISUALS

Entença, 163
08029 Barcelona
Tel. 93 490 21 20
info@escolajoso.com
www.escolajoso.com

Síguenos en: [YouTube](https://www.youtube.com) [Facebook](https://www.facebook.com) [Twitter](https://www.twitter.com) [Instagram](https://www.instagram.com)

laSalle
UNIVERSITAT RAMON LLULL
we love challenge

**Graus en
Animació & VFX
i Arts Digitals**

www.salleurl.edu

escola d'art i superior de disseny pau gargallo de badalona

ANIMACIÓ

CICLE FORMATIU DE GRAU SUPERIOR

 Generalitat de Catalunya
Departament d'Educació

 escola d'art i
superior de disseny
pau gargallo de badalona

www.paugargallo.cat

Título Británico de 4 años

Animación

Proyecto de Natalia Yanira Letona

Estudia en el mayor Campus Universitario de Diseño y Tecnología.

Madrid

esne.es

ESNE

Escuela Universitaria de Diseño, Innovación y Tecnología

EASD

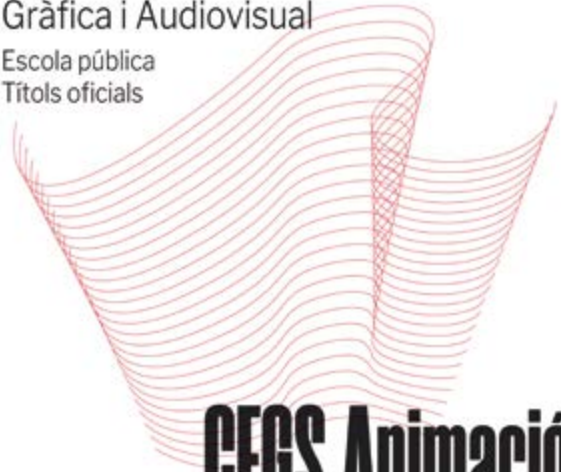
SERRA

i ABELLA

Estudis Artístics en Comunicació Gràfica i Audiovisual

Escola pública

Títols oficials

CFGS Animació

www.serraibella.cat

Animac

25a Mostra Internacional de Cinema d'Animació de Catalunya Lleida / SPAIN

Del 25 al 28 de febrer

Del 25 al 28 de febrero

From 25th to 28th February

Lleida / SPAIN

2021

INSCRIPCIONS / Del 6 de juny al 31 d'octubre de 2020

INSCRIPCIONES / Del 6 de junio al 31 de octubre de 2020

CALL FOR ENTRIES 2021

From 6th June to 31st October 2020

ORGANITZA

LA PAERIA

Ajuntament de Lleida

AMB EL SUPORT DE

Con la financiación del GOBIERNO DE ESPAÑA

 GOBIERNO DE ESPAÑA

 MINISTERIO DE CULTURA Y DEPORTE

 ICA3

 Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

LA VANGUARDIA

PATROCINA

 Coca-Cola

 FRUITS de PONENT

 UP 2 YOU
(COOPERANTES INDIGOS REYNOL)

ICREATIA.es

Wacom®

 ECIB Escuela de Cinema de Barcelona
FICCIÓ / ANIMACIÓ / DOCUMENTAL

PARTICIPA

 CINETECA

 CCCB Centre de Cultura Contemporània de Barcelona

 Catalunya Film Festivals

 FEDOM

 ēmac marques apple center

 ECCIT Escuela de Cinema de Catalunya

 MOCIN MOVIES ON CINEMA

COL-LABORA

 La Mañana

SEGRE

EL PUNT AVUI+

Naciódigital

TresC COMUNITAT DE CULTURA

 3

CATALUNYA RADIO

 33

 Cat

MITJANS COL-LABORADORS

Mostra Internacional de
Cinema d'Animació
de Catalunya